

அகில பாரத சங்கர சேவா மயித் வெளியீடு

॥ श्री: ॥

“ एषा शंकरभारती विजयते निर्वाणसौख्यप्रदा ”

श्रीजगद्गुरुरग्रन्थमाला-८

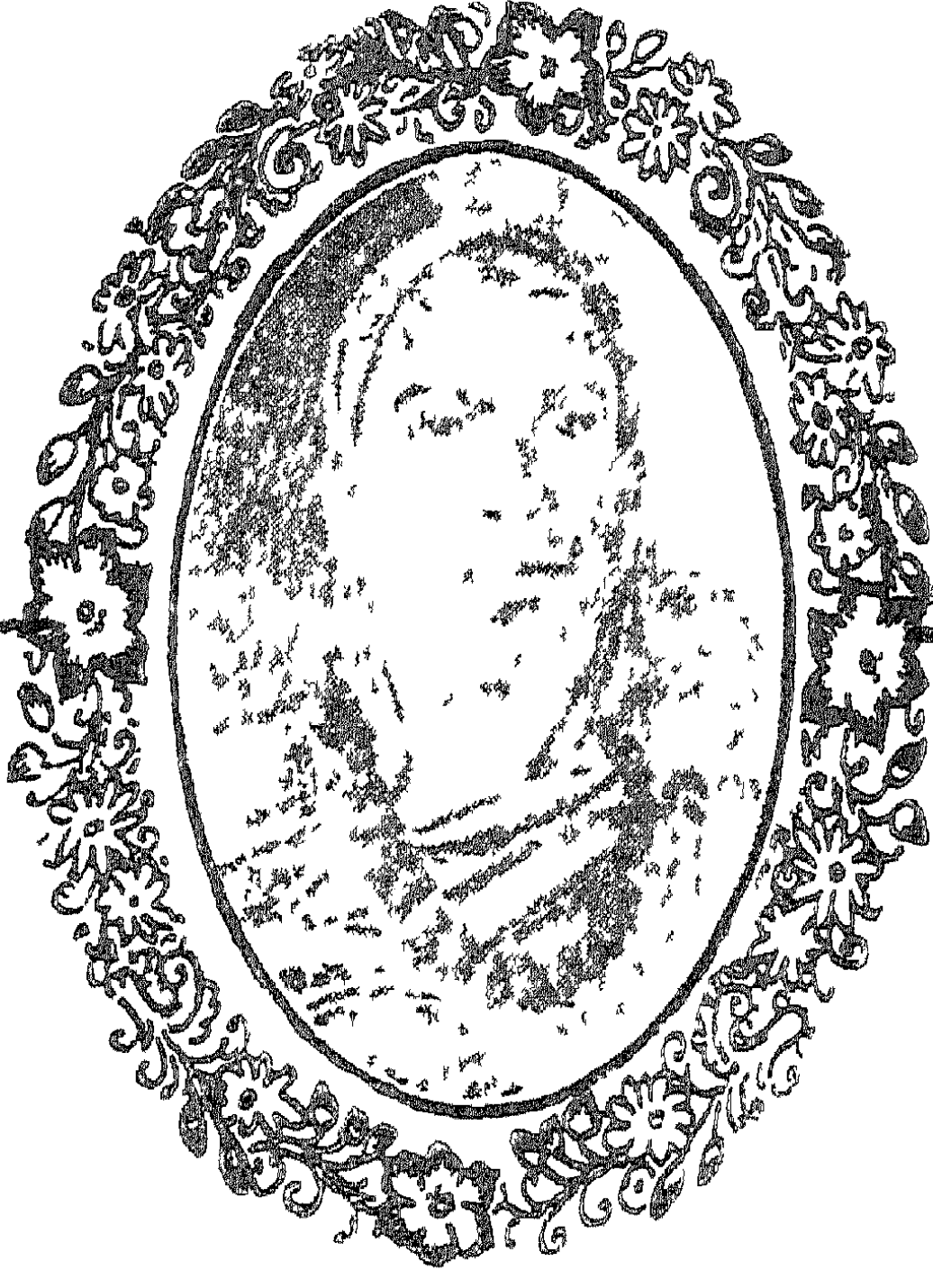
ஸ்ரீ ஜகத்குரு க்ரந்தமாலா-8

(ஸ்தோத்திரம்)

ஸ்ரீ வாணீ விலாஸ் பிரஸ்

ஸ்ரீரங்கம்

1982

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ समर्पणम् ॥

श्रीमच्छंकरदेशिकस्य महिता मूर्तिद्वयी या स्थिता
तल्लैका हि तिरोबभूव विजने केदारनाथस्थले ।
अन्या वर्णमयी तु भाष्यनिचयस्तोत्रप्रबन्धात्मना
सर्वतैव समुज्ज्वला विजयते ताभ्यां तनुभ्या नमः ॥ १ ॥

यस्तत्तास्ति लघुप्रबन्धनिचयः स्तोत्राणि भूयासे वा
तेषां द्वाविडभाषयाऽनुवदनं विद्वद्वरैः कारितम् ।
श्रीमच्छंकरसेविनी सुसमितिः सम्यक्प्रकाश्याधुना
विद्यातीर्थपदे समर्पयति तत् लोकोपकारक्षमम् ॥ २ ॥

शंकरगुरुसंस्थापितसर्वजगद्वन्द्वशारदापीठम् ।
शंकरसेवासमितिः प्रकरणमालार्पणादलंकुरुते ॥ ३ ॥

शंकरगुरुवररचितप्रकरणमाला शुभानुवादयुताम् ।
शंकरपरंपरागतविद्यातीर्थे समर्पिष्यत्समितिः ॥ ४ ॥

शंकरसेवारसिकाः शांकरसिद्धान्तसारसर्वस्वम् ।
शंकरसेवासमितिप्रकटनमाला सदाऽपि सेवन्ताम् ॥ ५ ॥

பதிப்புரை

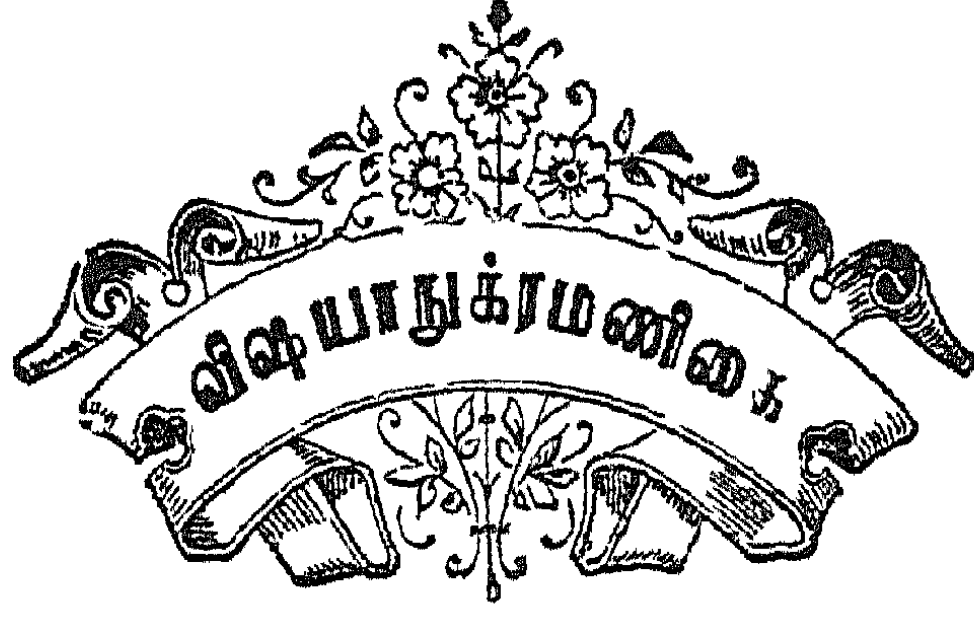
ஸ்ரீ ஜகத்குரு கிரந்தமாலாவின் எட்டாவது மலா இது ஸ்ரீ சங்கரபகவதபாதா அருளிய சிவ ஸதோத்திரங்களில் சில ஆளுவது மலரில் வெளியாகியுள்ளன இம்மலரிலுள்ள நான்கு பெரிய சிவ ஸதோத்திரங்கள் வெளிவந்துள்ளன. பாககி உள்ளவை முழுவதும் பின்னால் ஒரே ஸம்புதத்தில் வெளிவரும்

இம்மலரில் முதலாவது தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸதோத்திரம். மனதில் தியானம் செய்வதற்காக தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸவருபத்தை நன்கு காட்டி, இவரையே ஆதி ஆசார் யாராகக் கூறி, இவரை நேரில் கண்டதாகவும் கூறுகிறார். இரண்டாவது சிவகேசாதி பாதாநதவாணன ஸதோத்திரம் கேசம் முதல பாதம்வரை ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் தனித் தனியாக வர்ணிக்கிறார். இதுபோல சிவபாதாதி கேசாநத வாணன ஸதோத்திரமும், விஷ்ணுபாதாதி கேசாநத வாணன ஸதோத்திரமும் பகவத்பாதா அருளியது பின்னால் வெளிவரும் தக்ஷிணாமூர்த்தி மந்திரவர்ணமாலா ஸதோத்ர மும் பின்னால் வரும். மூன்றாவது மிருத்யுஞ்ஜயமாநஸிக பூஜா ஸதோத்திரம் இதில், நாம ஸாதாரணமாக பூஜை களில் அனுஷ்டிகமும் தியானம், ஆவாஹனம் முதலான எல்லா உபசாரங்களையும் விரிவாகக் காணலாம் அநதநத உபசாரங்களில் ஸமாபபணம் செய்யவேண்டிய திரவயங் களையும், முறைகளையும் நன்கு காட்டுகிறார் நான்காவ தான தசசலோகீ ஸதுதியில் அநேகம் புராணகதைகளைக் காட்டி சிவோதகர்ஷத்தை நிரூபிக்கிறார் ஞானமாகததில் 'அவரே நான்' (स एवाहम्) என்ற நிலையில் அவசிஷ்ட மாயும், கேவலமாயும் உள்ள ஒரே சிவதத்வம் நானதான் என்பதை விளக்குகிறது 'தசசலோகீ' என்ற பிரகரணம் இந்த தசசலோகீ ஸதுதியில் அதே சிவ தத்வத்தை, பரப்ரஹ்மத்தை, ஸகுணமாகவும், ஸாகாரமாகவும், அமபிகையுடன் கூடியிருப்பதாகவும் காட்டி 'எனனைச

சேர்ந்தவர் ' (समैवासौ) என்ற பக்தி மார்க்கத்தில் அவரிடம் மனம் நிலைத்திருக்குமபடி வேண்டுகிறார்.

இந்த ஸ்தோத்திரங்களுக்குத் தமிழில் பதஉரையும், விரிவான கருத்துரையும் எழுதிக்கொடுத்துத் தவிய பேராசிரியர் ஸ்ரீ A. ஸுப்ரமணியய்யா அவர்களுக்கு ஸமிதியின சார்பில நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். மற்ற மலர்களும் விரைவில் மலாநது பக்தர்களின் உள்ளங்களில பேரானந்தத்தை உண்டாக்குமாறு அருள்செய்ய எல்லாம வல்ல ஸ்ரீ ஜகத்குருவை வேண்டுவோமாக.

K. V சுப்பரத்னம் அய்யர்,
பொதுக்காரியதாசி,
அகிலபாரத சங்கரஸேவா ஸமிதி

பக்கம்

1. ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்திரம் 1
 2. ஸ்ரீ சிவகேசாதி பாதாந்த வர்ணன ஸ்தோத்திரம் 23
 3. ஸ்ரீ மிருத்யுஞ்ஜய மானஸிக பூஜா ஸ்தோத்திரம் 78
 4. தசசலோகீஸ்துதி 116
-

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीशिवस्तोत्राणि ॥

ஸ்ரீ சிவ ஸ்தோத்திரங்கள்

ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதாசார்யாரா அருளியவை.

॥ श्रीदाक्षिणामूर्तिस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்தோத்திரம்

[ஆசார்யாள் அருளிய தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்தோத்திரங்கள் மூன்று. (1) தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்தோத்திரம் (2) தக்ஷிணமூர்த்தி வாணமாலா ஸ்தோத்திரம் (3) தக்ஷிணமூர்த்தி அஷ்டகம். இவைகளில் முதலாவதான தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்தோத்திரம் 19 சுலோகங்கள் கொண்டது ஆலமரத்தடியில் தெற்கு முகமாக அமாந்து சிநமுத்தரையாலும் மௌனத்தாலும் தத்வ உபதேசம் செய்யும் ஸ்ரீ ஆதிசூருவான ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தியின் ஸ்வரூபம் இதில் நன்கு வாணிக்கப்படுகிறது. அர்த்தானுஸந்தானத்துடன் இந்த ஸ்துதியைப் பாராயணம் செய்வதால் இவ்வுலகில் பொருள், ஆயுள் முதலானவற்றைப் பெறுவான். அபஸ்மாரம் முதலான ரோகங்கள் இவ்விடம் நெருங்காது. கடைசியில் தத்வ ஞானமும் ஏற்படும்]

उपासकानां यदुपासनीयमुपात्तवासं वटशाखिमूले ।

तद्धाम दाक्षिण्यजुषा स्वमूर्त्या जागर्तु चित्ते मम बोधरूपम् ॥

உபாஸகாநாம் யதுபாஸநீயம்

உபாத்த வாஸம் வடஸாகி மூலே ।

தத்தாம் தாக்ஷிண்ய ஜுஷா ஸ்வமூர்த்த்யா

ஜாகாத்து சித்தே மம போத ரூபம் ॥

उपासकानां-உபாஸகர்களுக்கு, यत्-எது, उपासनीयं-உபாஸிககத் தகுந்ததோ, दाक्षिण्यजुषा-எது அனுகூலமான தன்மைவாய்ந்த, स्वमूर्त्या-தன் னுடைய உருவத்துடன் தக்ஷிணமூர்த்தி ரூபத்துடன்) वटशाखिमूले-ஆலமரத்தடியில்

उपात्तवासं-வஸித்து வருகின்றதோ, बोधरूपं-எது ஞான ஸ்வரூபமாய் நிலைத்து நிற்கின்றதோ, तत्-அந்த, धाम-ஒளி, मम-என்னுடைய, चित्-மனதில், जागृतु-மிளிரட்டும்.

பரம்பொருள் ஞானஸ்வரூபம். அது தேஜோமயமாய் விளங்குகிறது உருவம், குணம், பெயர் முதலியவைகள் அற்றது. இவ்வாறு விளங்கும் நிர்ஞண ப்ரம்மத்தை தியானிப்பது மிகவும் கடினம். ஆதலால் அபபரம் பொருளே பக்தர்கள்பால பரிவுகாட்டி தத்துவத்தை விளக்குவதற்காக தக்ஷிணமூர்த்தியின் உருவைததாங்கி ஆலமரத்தடியில் அமர்ந்திருக்கின்றது அமழாததி மிகுந்த தாக்ஷிணயம் வாய்ந்தது. பக்தர்களின் எண்ணங்களையறிந்து அவர் களுடைய மனதிற்குகந்தவாறு செயலாற்ற வலலது. இவ்வாறு சிறந்த குணகணங்களைப்பெற்று விளங்குவதால் உபாஸகர்கள் இதைச் சுலபமாக உபாஸிக்கலாம். இம் மூர்த்தி என்மனதில் எப்பொழுதும் பிரகாசிக்கட்டும்.

பகவானுடைய மூர்த்தியையும் குணங்களையும் இடை விடாது மனதில நினைப்பதுதான் உபாஸனம் என்பது. இதற்குத்தான் தியானம் என்றும் பெயர் இவ்வாறு நினைப்பவர்களுக்கு உபாஸகர்கள் என்று பெயர். பகவானுடைய பலவிதமான மூர்த்திகளில் தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்வரூபம் ஞானத்தை உபதேசிப்பதற்காக ஏற்பட்டது. ஆகையால் ஞானத்தை விருமபுவாகள் ஆலமரத்தடியில் தெற்கு முகமாக வீற்றிருக்கும் ஒளிமயமான ஸ்ரீ தக்ஷிண மூர்த்தி ஸ்வரூபத்தை தியானம் செய்கிறார்கள் பகவத் ஸ்வரூபம் மனதில நிலைத்திருக்கவேண்டுமானால் அவருடைய அருள வேண்டும். தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்வரூபம் மனதில் நிலைத்திருக்க இந்த சுலோகத்தில் அவரை பிரார்த்திக்கிறார்.

இந்த தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம் உபஜாதி என்ற விருத்தத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதில் இந்ந்ரவஜ்ரா, உபேந்ந்ரவஜ்ரா என்ற இரண்டு விருத்தங்கள் கலந்து ஒன்று சேர்ந்துள்ளன. நிராகுணமான பரம்பொருள் பக்தா களைக்காக்கும் பொருட்டு ஸகுணமான ரூபத்தையெடுத்துக்

கொண்டு தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்வரூபியாய்க் காட்சியளிக்
கின்றது. இவ்விரண்டு ஸ்வரூபங்களையும் வாணிப்பதற்
கேற்றதான விருத்தம் இங்கு அமைந்திருப்பது மிகவும்
உசிதமானது (1)

अद्राक्षमक्षीणदयानिधानमाचार्यमाद्यं वटमूलभागे ।

मौनेन मन्दस्मितभूषितेन महर्षिलोकस्य तमो नुदन्तम् ॥ २ ॥

அத்ராக்ஷமக்ஷீண தயா நிதானம்

ஆசார்யமாதயம் வடமூல பாகே ।

மௌனேன மந்தஸ்மித பூஷிதேந

மஹாஷி லோகஸ்ய தமோ நுதந்தம் ॥

அக்ஷிண - குறைவற்ற, தயா-தயைக்கு, நிதானம்-இருப்பிட
மாயும், வடமூலபாகே - ஆலமரத்தடியில், மந்தஸ்மித - புன்முறு
வலால், பூஷிதேன - அலங்காரிக்கப்பட்ட, மௌன - மௌனத்
தினால, महर्षिलोकस्य - மாமுனிவர்கள் குழாததின், तमः -
அக்ஞான இருளை, नुदन्त - நீக்குகின்றவருமான ஆய்-
முதலாவது, आचार्य - ஆசிரியரான தக்ஷிணமூர்த்தியை
अद्राक्षम् - கண்டேன்.

தக்ஷிணமூர்த்தியான பரமேஸ்வரன் கருணைக்கடல்.
அவருடைய கருணை குறைவற்றது. அவர் தன்னை அண்டும்
மாமுனிவர்களிடம் இரக்கம் காட்டி ஆலமரத்தடியில்
அமர்ந்து அவர்களின் அக்ஞானம் என்னும் இருளை நீக்கு
கின்றார். அவாதான் முதலாவது குருமூர்த்தி. அவா தம்
சீடர்களான மாமுனிவர்களுக்கு ஞானத்தை உபதேசிக்கும
முறை ஒப்பற்றது. அவர் வாப்திறவாமல மௌனத்தை
அனுஷ்டிக்கின்றார். அவருடைய முகத்தில் புன்முறுவல்
திகழுகின்றது. இவற்றின ஒளியாலேயே முனிவர்களின்
உள்ளத்தில் குடிகொண்டுள்ள அக்ஞான இருள் நீங்கி
விடுகின்றது. அப்பொழுது அவர்கள் பரமேஸ்வரனுடைய
உண்மையை உணர்கின்றனர்.

முதல சுலோகத்தில் ஸ்ரீபகவத்பாதர் தக்ஷிணாமூர்த்தி யான பரமேசுவரன என் அகக்கண முன் தோன்றவேண்டு மென வேண்டுகிறார். அவருடைய பக்திப்பெருக்கால கட்டுண்ட கருணாமூர்த்தியும் அவர்முன் அககணமே காட்சி யளிககின்றார். இதையே பகவத்பாதா அடாஷ் (கண்டேன்) என்று கூறுகிறார்

இதனால் பக்தர்கள் மனம் உவந்து குருமூர்த்தியை வழிபடுவராயின் தயாபரண அவரும் அவர்கள் முன் தோன்றி அவர்களுக்குத் தததுவத்தை உபதேசித்து அவர்களைக் காத்தருளுவார் என்று நன்கு விளங்குகின்றது.

विद्राविताशेषतमोगणेन मुद्राविशेषेण मुहुर्मुनीनाम् ।

निरस्य मायां दयया विधत्ते देवो महांस्तत्त्वमसीति बोधम् ॥

வித்ராவிதாஸேஷ தமோ கணேன

முத்ரா விஸேஷேண முஹூர் முநீநாம் ।

நிரஸ்ய மாயாம் தயயா விதததே

தேவோ மஹான் ததவமஸீதி போதம் ॥

महान् देवः -மஹாதேவா, दयया-இரககத்தால, विद्रावित-
தூரத்தப்பட்ட, अशेष-மீதமற்ற, तमोगणेन-இருள் கூட்டத்தை
உடைய, मुद्राविशेषेण-சிறந்த ஞான முத்திரையால், मुहुः -
அடிக்கடி, मुनीनां-முனிவர்களுடைய, मायां-மாயையை,
निरस्य-நீக்கி, तत्त्वमसि इति-அது தான் நீ என்ற, बोधं-
ஞானத்தை, विधत्ते-அளிக்கின்றார்.

தக்ஷிணாமூர்த்தியே பெருமை வாய்ந்த பரம்பொருள். அவா பக்தர்களிடம் பரிவு காட்டும் தன்மை பெற்றவர். அவர்களது உள்ளங்களில் ஊன்றி நிறகும் அருஞான மெனும் இருளை நீக்க அவா சின்முத்திரையுடன் விளங் குகின்றார். கட்டை விரலையும் ஆள காட்டி விரலையும் ஒன்றாகச் சோத்துக காட்டும் அடையாளத்திறகுச சின் முத்திரை என்று பெயர். இது ஜீவாத்மாவும் பரமாத் மாவும் ஒன்றே என்ற ஜீவப்ரம்மைக்யமெனும் தத்து

வத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது இவ்வாறு இருப்பினும் மககள் இதை அறிவதில்லை. ஏனெனில் மாயை எனும் ஓர் இருள் உண்மையின் ஸவருபத்தை மறைத்து விடுகின்றது. ஆனால் தக்ஷிணாமூர்த்தியின் சின்முத்திரை மாயை எனும் திரையை விலக்கித் தத்துவமணி என்ற ஞானத்தை உபதேசிக்கின்றது.

தத்துவமணி என்பது உபநிஷத்துக்களில் கூறப்பட்ட ஓர் மஹா வாक்யம் இதில் தத் என்ற பதம் ஈசவரனைக் குறிக்கின்றது. அவன் தான் இவ்வுலகைப் படைத்துக் காத்துக் கடைசியாகத் தனக்குள்ளேயே லயமடையச் செய்யும் ஆற்றலுடையவன். ஞான ஸவருபியும் அவனே. அவன் தான் அழிவற்றவனாயும் எங்கும் நிறைந்தவனாயும் விளங்குகின்றான். இரண்டாவதான த்வம் என்ற பதத்திற்கு ஜீவன் என்று பொருள். இந்த ஜீவன் அலப அறிவுள்ளவன் இவன் பலவிதமான தோற்றங்களைப் பெறுகின்றான். இவன் அருஞானமென்ற உபாதியையுடையவன். அதனால் தான் இவன் தான் சுகத்தை அடைவதாயும் துக்கத்தை அடைவதாயும் எண்ணுகின்றான். நன்கு பரிசோதித்துப் பார்க்கும் பொழுது ஜீவனும், ஈசவரனும் ஒன்று தான் என்ற ஞானம் உண்டாகும். இந்த ஜீவனும் ஈசவரனும் ஒன்றே என்ற உண்மையை அளி என்ற பதம் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. (3)

अपारकारुण्यसुधातरङ्गैरपाङ्गपातैरवलोकयन्तम् ।

कठोरसंसारनिदाघतप्तान्मुनीनहं नौमि गुरुं गुरुणाम् ॥४॥

அபார காருணய ஸுதா தரங்கை -

ரபாங்க பாதை ரவலோகயந்தம் ।

கடோர ஸம்ஸார நிதாக தப்தான்

முநீநஹம் நௌமி குரும குருணாம் ॥

அபார-எல்லையற்ற, காருண-கருணையாகிய, சுதா-அமுதத்தின், तरङ्गैः-அலைகளையுடைய, अपाङ्गपातैः-கடைக்கண்பார்வைகளால், कठोर-கடுமையான, संसारनिदाघ-ஸம்ஸார

மெனும் வெப்பத்தால, நமோ-தாபத்தை அடைந்த, முனி-
முனிவர்களை, அவலோகயந்தம்- பார்க்கின்றவரும், ஸ்ரீ-குருக
களுக்கெல்லாம், ஸ்ரீ-குருவான தக்ஷிணாமூர்த்தியை, அஃ-
நான், நமோ-வணங்குகிறேன்.

தக்ஷிணாமூர்த்தியானவர் மிகுந்த இரக்கம் உள்ளவர்.
வாழ்க்கையின் இன்னல்களில் சிகுண்டு தவிக்கும் மக்க
ளின் துயரை நீக்குவதற்காக அவர் தம கடைககண் பாவை
களை அவர்கள்மீது செலுத்துகின்றார். அவைகளினின்று
எல்லையற்ற அமுத மயமான ஒளிகள் அலை அலையாகக்
கிளம்பித் துயா படும் பகதாக்கள்பால பழகின்றன. அதனால்
அவர்களுடைய மூன்று வகையான தாபங்களும் நீங்கி
விடுகின்றன இவ்விதம் அவரது கடாட்ச விக்ஷணத்
திறகுப் பாத்திரமான மாமுனிவர்கள் ஆனந்தாமுதக
கடலில் ஆழ்ந்து முழுகி விடுகின்றனர் தக்ஷிணாமூர்த்தி
தான் ஆதி குரு அவரே ஜீவப்ரமமைகயத்தை உபதேசித்
தவா. அவரிடமிருந்தே மறற ஆசாரங்கள் தோன்றி
யுள்ளனர். ஆதலால் நான் அவரது திருவடிகளைப் பணி
கின்றேன். (4)

ममाद्यदेवो वटमूलवासी कृपाविशेषात्कृतसंनिधानः ।
ओंकाररूपामुपदिश्य विद्यां आविद्यकध्वान्तमपाकरोतु ॥

மமாத்ய தேவோ வடமூல வாஸீ
கருபா விசேஷாத் க்ருத ஸநநிதான : ।
ஓம்கார ரூபமுபதிசய விதயாம்
ஆவிதயக தவாநதமபா கரோ து ॥

आद्यदेवः-முழுமுதற்கடவுளான, वटमूलवासी-ஆலமரத்
தடியில் வஸிக்கும் தக்ஷிணாமூர்த்தி, कृपाविशेषात्-சிறந்த
கருணையால், कृतसंनिधानः-என்முன் தோன்றியவராய்,
ओंकाररूपां-ஓம்கார ரூபமாகிய, विद्यां-பிரமம விதையை,
उपदिश्य-கற்றுகொடுத்து, मम-என்னுடைய, आविद्यकध्वान्तं-
அஞ்ஞானத்தால் உண்டாகும் இருளை, अपाकरोतु-நீக்கட்டும்.

தக்ஷிணமூர்த்தி தான் ஆதியான பரம்பொருள். அவர் தென் திசையை நோக்கிய வண்ணம் அமர்ந்திருத்தலால் தக்ஷிணமூர்த்தி யென்று அழைக்கப்படுகின்றார். தன்னை அண்டும் பக்தர்கள் அனைவருக்கும் ஆ த ம ஞானத்தைப் புகட்டி அவர்களைக் கடைததேற்றுவதற்காகவே அவர் ஆல மரத்தடியில் அமர்ந்துள்ளார். அவர் பக்தர்களிடம் கருணை காட்டும் வளவால் நினைத்த மாத்திரத்திலேயே அவர்களுடைய அகக்கண் முன் தோன்றி ஓமகாரமெனும் வித்யையை உபதேசித்து உள்ளத்துறையும் அருஞான மெனும் இருளை நீக்கி அவர்களை ஆட்கொள்ளும் ஆற்றல பெற்றவர் இவ்வாறு பரம கருணாமூர்த்தியாய் விளங்கும் தக்ஷிணமூர்த்தி என் முன் தோன்றி பிரணவ வித்யையை உபதேசித்து அருஞானத்தையும் அகற்ற வேண்டுமென பரமாசார்யார் வேண்டுகின்றார். (5)

कलाभिरिन्दोरिव कल्पिताङ्गं मुक्ताकलापैरिव बद्धमूर्तिम् ।
आलोकये देशिकमप्रमेयमनाद्यविद्यातिमिरप्रभातम् ॥ ६ ॥

கலாபிரிந்தோரிவ கலபிதாங்கம்
முக்தா கலாபைரிவ பத்த மூர்த்திம் ।
ஆலோகயே தேசிக மபரமேயம்
அநாத்யவித்யா திமிர ப்ரபாதம் ॥

इन्दोः - சந்திரனுடைய, कलाभिः - கலைகளால், कल्पित-
அமைக்கப்பட்ட, अङ्गं इव-உறுபுக்களையுடையவர்போலவும்
मुक्ताकलापैः - நல முத்துக்களின் வரிசைகளால், बद्धमूर्तिं इव-
கட்டப்பட்ட தேஹத்தையுடையவர்போலவும் अप्रमेयम् -
மதிப்பிற்கெட்டாதவராயும், अनाद्यविद्या-ஆதியற்ற அரு
ஞானமாகிய, तिमिर-இருட்டிற்கு, प्रभातम् -காலவேளை
யாகவும் விளங்குகின்ற, देशिकं-குருவை, आलोकये-
காண்கின்றேன்

தக்ஷிணமூர்த்தியின் திருமேனி மிகவும் பொலிவு
பெற்று விளங்குகின்றது. அவருடைய அங்கங்கள் சந்திர
னுடைய கலைகளாகொண்டு அமைக்கப்பட்டவைபோல்

அனைவரது உள்ளங்களையும் மகிழ்விக்கின்றன. அவரது உடல் கட்டழகு வாய்ந்தது. அது அழகிய நல்முத்துக்களால் ஆக்கப்பட்டது போல லாவண்யத்துடன் பிரகாசிக்கின்றது அவரே பரம்பொருளாகத் திகழ்வதால் அவரது ஸ்வரூபத்தை அறிவது மிகவும் அரிது ஏனெனில் அவர் அளவு கடந்தவா. அவா பரஞ்ஞேயோதியாய் வீற்றிருப்பதால் அவரைப் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே அஞ்ஞானம் என்ற இருள் நீங்கி ஆத்ம ஞானத்தைப் பெற்று அனைவரும் ஆத்ம ஸாக்ஷாதகாரம் அடைகின்றனர். ஆதலால் அவரை இருட்டை நீக்கும் காலை வேளை என்று பகவத்பாதர் உருவ கப்படுத்திக் கூறுகின்றார். இவ்வாறு தோன்றும் பரம்பொருளை நான் காண்கின்றேன் என்று அவா தன்னுடைய அனுபவத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றார் (6)

खदक्षजानुस्थितवामपादं पादोदरालंकृतयोगपट्टम् ।

अपस्मृतेराहितपादमङ्गे प्रणौमि देवं प्रणिधानवन्तम् ॥

ஸ்வதக்ஷ ஜானு ஸ்தித வாம பாதம்
பாதோதராலங்க்ருத யோக பட்டம் ।
அபஸ்மருதே ராஹித பாத மங்கே
ப்ரணௌமி தேவம் ப்ரணிதாநவந்தம் ॥

खदक्षजानु-தன்னுடைய வலது முழங்காலில், स्थित-வைக்கப்பட்ட, वामपादं-இடது காலையுடையவராயும், पादोदर-பாம்பினால், अलंकृत-அழகுபடுத்தப்பட்ட, योगपट्टं-யோக பட்டத்தையுடையவராயும், अपस्मृतेः-அபஸ்மாரம் என்ற அஸ்ரனின், अङ्गे-உடலில், आहितपादं-வைக்கப்பட்ட காலையுடையவராயும், प्रणिधानवन्तं-மனதை ஒருநிலைப்படுத்திய வராயுமுள்ள, देवं-கடவுளை, प्रणौमि-நன்கு வணங்குகிறேன்.

தக்ஷிணாமூர்த்தியானவர் தனது இடது காலை வலது காலின் மீது போட்டுக் கொண்டு அமர்ந்திருக்கின்றார். அவர் யோகாஸனத்தில் வீற்றிருக்கும் சமயம் பாம்பு அவரது யோக பட்டமாக விளங்குகின்றது யோக பட்டமென்பது முழங்காலையும் முதுகையும் வளைத்துக் கட்டும்

ஆடை. இவ்வாறு தம் மனதை ஓர் நிலைப்படுத்திய ஞான ஒளியான பரமபொருள் அபஸமாரம் என்னும் அஸ்ரனின் உடலில பாதத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார் அதாவது படுத்துக் கொண்டிருக்கும் அவன் எழுந்திருக்க முடியாத படி காலால அமிழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார். ஸ்ரீ தக்ஷிண மூர்த்தியின் அருள நமக்கு இருந்தால அபஸமாரமமுதலான ரோகங்கள் நம்மிடம் நெருங்காது எனபதை இது காட்டு கிறது இவ்வாறு விளங்கும் பரமயோகியான தக்ஷிண மூர்த்தியை நாம வணங்க வேண்டும். (7)

तत्त्वार्थमन्तेवसतामृषीणां युवापि यः सन्नुपदेष्टुमीष्टे ।
प्रणौमि तं प्राक्तनपुण्यजालैराचार्यमाश्चर्यगुणाधिवासम् ॥

தத்வார்த்த மந்தே வஸதாம் ருஷீணாம்
யுவாபி ய: ஸநநுபதேஷ்டு மீஷ்டே ।
ப்ரணௌமி தம் ப்ராகதந புணய ஜாலே .
ஆசார்ய மாஸார்ய குணாதி வாஸம் ॥

ய: -எந்த தக்ஷிணமூர்த்தி, யுவா அபி சந்-இளைஞனாக இருப்பினும், அந்நேவஸதாம்-தன அருகாமையில் அமர்ந்திருக் கும் சீடர்களான, ஋ஷிணா- (விருத்தர்களான) மாமுனிவா கடகு, தத்வார்-ஆன்ம ஞானத்தை, உபதேஷ்டு-கற்றுகொடுப் பதற்கு, இஷ்டே-வல்லமைபெற்று விளங்குகின்றாரோ, ப்ராக்நபுண்ய- ஜாலே: -முன்பிறவிகளில் செய்த நலவினைகளின் பெருக்கால, ஆசார்ய-எனது ஆசிரியராய அமைந்தவரும், ஆசர்யகுணாதி- வாஸம்-வியப்பை உண்டாக்கும் குணங்களின் உரைவிட மான, த்-அந்த தக்ஷிணமூர்த்தியை, ப்ரணௌமி-வணங்கு கிறேன்.

தக்ஷிணமூர்த்தியானவா சிறிய தோற்றத்தையுடைய வராய் ஆலமரத்தடியில் அமர்ந்திருக்கிறார் அவர் சீரிய குணங்கள் படைத்தவர். அவருடைய குணங்கள் அனை வருக்கும் மிகக் வியப்பை அளிக்கின்றன. அவர் வாலிப னாக இருப்பினும் வயது முதிர்ந்த மாமுனிவர்கள்கூட ஆன்ம அறிவைப் பெற அவரையே நாடிச் செல்கின்றனர்.

அவ்வனைவருக்கும் அவர் உண்மைப் பொருளான ஜீவப்ரஹ்மைக்யத்தை வாய் திறவாமலேயே சின் முத்திரையால் விளக்கிக் காட்டுகின்றார். சிறுவன் பெரியோர்களுக்கு உபதேசிப்பதும், வாய் திறவாமல் மௌனியாகப் பாடம் சொல்வதும் எங்கும் காணாத அதிசயம். இதை தக்ஷிணாமூர்த்தியிடம் காணலாம்.

चितं वटतरोर्मूले वृद्धाः शिष्या गुर्युवा ।

गुरोस्तु मौनं व्याख्यानं शिष्यास्तु छिन्नसंशयाः ॥

அவரைக் குருவாகப் பெற அநேகபுண்ய கர்மாக்களைச் செய்திருக்க வேண்டும் **सतां सद्भिः संगः कथमपि पुण्येन भवति** என்பது சான்றோர் வாக்கு. அதாவது நல்லவர்களுக்கு நன்மக்களின் சேர்க்கை ஏதோ புண்ய வசத்தால் தான் ஏற்படுகிறது இங்கு பரமாசாயர் தனக்குப் பூர்வ ஜன்மங்களில் செய்த நலவினைகளின் பயனால் தான் இவ்வாறு சிறப்புடன் விளங்கும் ஆசிரியர் கிடைத்திருக்கிறார் எனக் கூறுகின்றார். இப்படிப்பட்ட தக்ஷிணாமூர்த்தியை நாம் அனுதினமும் வணங்க வேண்டும். (8)

एकेन मुद्रां परशुं करेण करेण चान्येन मृगं दधानः ।

स्वजानुविन्यस्तकरः पुरस्तादाचार्यचूडामणिराविरस्तु ॥ ९ ॥

ஏகேன முத்ராம் பரஸு-ம் கரேண

கரேண சான்யேந ம்ருகம் ததாந : ।

ஸ்வஜாநு விந்யஸ்த கர : புரஸதாத்

ஆசாய சூடாமணி ராவிரஸ்து ॥

एकेन करेण-ஒரு கையினால், **मुद्रां**-சின்முத்திரையையும், **अन्येन करेण**-மற்றொரு கையினால், **परशुं**-கோடாரியையும், **अन्येन करेण**-மற்றுமோர் கையினால், **मृगं**-மாணியும், **दधानः**-தரித்துக்கொண்டிருக்கின்றவராயும், **स्वजानु**-தன்னுடைய முழங்காலில், **विन्यस्तकरः**-வைககப்பட்ட கையையுடைய வருமான, **आचार्यचूडामणिः**-ஆசார்யர்களுக்குள் சிறந்து

வி ள ங் கு ம் ரத்னமான ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி, **புரஸ்தா-
முன்னுல, அவிரஸ்து**-தோன்றடும்.

ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி தன்னை அணடும் பக்தாகளுக்கு
ஞானோபதேசம் செய்வதற்காகத் தன்னுடைய கைகளில்
ஒன்றில் சின் முததிரையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்.
கட்டை விரலையும் ஆள காட்டி விரலையும் சோத்துக்
காட்டும் அடையாளம் சின் முத்திரை எனப்படுகின்றது
இந்த சின்முத்திரை ஜீவனும் பிரம்மமும் ஒன்றுதான்
என்பதைக் காட்டுகின்றது இந்த ஞானத்தைப் பெற்றவன்
பிறவித துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டு பிரம்ம ஸாக்ஷாதகாரம்
அடைகிறான். இதற்கு இடையூறு இருப்பது அஞ்ஞானம்.
இதைப் போக்குவதற்கு அடையாளமாகத் தன் கையில்
கோடாலியை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அடர்ந்த காட்
டினுள் இருள் சூழ்ந்திருக்கும் செடி கொடி முதலியவற்றை
வெட்டி எறிந்தால்தான் அங்கு வெளிச்சம் வரும் வெளிச்சம்
வந்தவுடனே இருள் நீங்கும். அதுபோல் அஞ்ஞானமென்ற
இருளையும் அதன் காரணமான காமம் முதலியவற்றையும்
அகற்றுவதன் நிமித்தமாக கோடாலி விளங்குகின்றது.
ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி இவ்வாறு தன்னிடம் வரும் பகதர்களைக்
காக்கின்றார். காமம், க்ரோதம் முதலியவை மிருகங்களின்
ஸ்வபாவகுணங்கள். ஒரு கையில் மாலை வைத்துக்
கொண்டிருப்பது காமாதிகளை அடக்கி இருப்பதைக் காட்டு
கிறது. அவா அருள் இருந்தால் நம்மையும் காமாதிகள்
துன்புறுத்தாது. அவா யோகாஸனத்தில் அமர்ந்திருப்ப
தால் ஓர் கையை முழங்காலில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்.
எப்பொழுதும் அண்டியவர்களைப் காப்பதற்காக அவா
தயானதத்தில் ஆழ்ந்துள்ளார். இவ்வாறான ஸ்ரீ தக்ஷிண
மூர்த்தி என்முன் தோன்றடும். (9)

आलेपवन्तं मदनाङ्गभूत्या शार्दूलकृत्या परिधानवन्तम् ।

आलोकये कञ्चन देशिकेन्द्रमज्ञानवाराकरवाडवाभिम् ॥ १० ॥

ஆலேபவந்தம் மதநாங்க பூத்யா

ஸார் தூலக்ருத்யா பரிதாநவந்தம் ।

ஆலோகயே கஞ்சந தேஸிகேநத்ரம

அருஞான வாராகர பாடவாகநிம் ||

மதநாஹூயா-மன்மதனுடைய உடலின் திருநிறமூல,
அலேபவந்தம்-பூசுககளை உடையவரும், ஷாடூலகூயா-புலித்
தோலால, பரிதானவந்தம்-ஆடையணிந்தவரும், அஜானவாராகர-
வாடிவாசி-அருஞானமென்னும் கடலினுள் காணும் படபாகனி
யாகத்தோன்றுபவருமான, கஞ்சந-ஓ, தேசிகேந்திரம்-ஆசிரியப்
பெருமானே, அலோகயே-காண்கின்றேன.

இங்கு பகவதபாதா ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தியின்
ஸாக்ஷாதகாரத்தை விளக்குகிறார். முன்சுலோகத்தில
தக்ஷிணமூர்த்தி என்கணமுனதோன்றவேண்டுமென்று
வேண்ட உடனே அவாபகவதபாதரின் கணமுன் காட்சி
அளிக்கின்றார். அவரது திருமேனியின் திருக்கோலம்
இங்கு காட்டப்படுகின்றது முன ஒரு சமயம் சிவபெருமான
இமயமலைச் சாரலில் தவம் செய்யுமபொழுது காமன்
அவரது தவத்தைக் கலைக்கத் தனது மலாக கணையை
எய்தான் அதனால் சினமுற்ற சிவபெருமான் தன் நெற்றிக்
கண்ணில் கிளம்பிய தீயால காமனின் உடலை எரித்துச்
சாம்பலாக்கினார். அச்சாம்பலையே தம் உடல முழுவதும்
பூசிக் கொண்டார் அச்சிவபெருமானே தக்ஷிணமூர்த்
தியாய்த் தோற்றம் தருதலால் அவா தனது மேனியை
அநதச சாம்பல பூசினால் அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்
என்று கூறுகிறார். இதனால் அவா தனது பகதர்களின்
உள்ளத்தெழும் காமக்கனலைக்களைந்து அவாளைத் தூய்மை
வாய்ந்தவர்களாகச் செய்ய வல்லவர் எனபது நன்கு விளங்கு
கின்றது. மேலும் அவா தம் உடலைப் புலித் தோலால்
அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கின்றார். புலி இயற்கையிலேயே
எப்பொழுதும் கோபம் குடி கொண்டுள்ளது. அதன்
தோலை உரித்து ஆடையாகக் கட்டிக் கொண்டுள்ளார்
என்று கூறுவது கோபத்தை அடக்கியிருப்பதைக் காட்டு
கிறது ஆகவே தக்ஷிணமூர்த்தியின் அருள் பெற்றவர்
களுக்கு காமம், கரோதம் இரண்டும் விலகிவிடும். உலகில
எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் இவ்விரண்டுமே மூல காரணம்.

ஆனால் அஞ்ஞானம் என்ற இருள் அகத்தில் இருக்கும் வரை எப்பொழுதாவது காம கரோதங்கள் தலையைக்காட்டலாம். அதற்காக அஜ்ஞானவாசகவாசினி என்று அப்பெருமானை இங்கு வாணிககின்றா அஞ்ஞானமென்பது ஓபெருங்கடல் அதற்கு எலலை கிடையாது. ஆழம் கண்டு பிடிப்பதும் அரிது. ஆனால் அதற்குள் தோன்றும் பாடவாகனி அக்கடலையே எரித்து அழித்து விடுகின்றது. இவ்வாறு அஞ்ஞானம் நீங்கியவுடன் தானாகவே ஸ்வயஞ்ஜோதி மயமான பெருமான் அக்ககணமுன் தோன்றுகின்றா. அதனால் மோக்ஷ சாமராஜ்யம் கிட்டுகின்றது இதற்குச் சிறந்த வழிகாட்டியாகத் தோன்றுபவா ஸாக்ஷாத் தக்ஷிணமூர்த்தியே. அவரை யான் இங்கு காண்கின்றேன்.

चारुस्मितं सोमकलावतंसं वीणाधरं व्यक्तजटाकलापम् ।

उपासते केचन योगिनस्त्वामुपात्तनादानुभवप्रमोदम् ॥ ११ ॥

சாருஸமிதம் ஸோமகலாவதமஸம்
வீணாதரம் வயகதஜடாகலாபம் ।
உபாஸதே கேசந யோகிநஸத்வா
முபாத்த நாதானுபவபரமோதம் ॥

चारुस्मितं-அழகிய புன்முறுவலையுடையவரும், सोम-
कलावतंसं-சந்திர கலையை ஆபரணமாகக்கொண்டவரும்,
वीणाधरं-வீணையைக் கையிலேந்தியவரும், व्यक्तजटाकलापं-
விரிந்த சடைக்கூட்டத்தையுடையவரும், उपात्तनादानुभव-
प्रमोदं-அடையப்பட இன்னிசை நுகாச்சியின் மகிழ்ச்சியை
உடையவருமான, त्वाम्-உமமை, केचन-சில योगिनः -யோகிகள்
उपासते-உபாஸிக்கின்றனர்.

இங்கு வீணை தக்ஷிணமூர்த்தியின் உபாஸனை கூறப் படுகிறது. அவா முகத்தில் அகமகிழ்வின் சின்னமாய் புன் முறுவல் பூத்துக் காணப்படுகின்றது. அவரது சடை முடியில் காணப்படும் சந்திரகலை அவரது முகத்தை மிகவும் பொலிவுபெறச் செய்கின்றது. அவா தனது திருக்கரத்தில் வீணையைத் தாங்கி இன்னிசைகளை எழுப்பிக்கொண்டிருக்

கிருர். அவர் ஜடைகளை தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் வீணையின் இனிய நாதத்தை அனுபவித்து ஆனந்தமடைகின்றார். இவ்வாறாக ஆனந்த முர்த்தியான தக்ஷிணமூர்த்தியை உபாஸிக்கும் யோகிகள் அநாஹத சகரத்தில எழும் இன்னிசையைக் கேட்டு ஆனந்தவெள்ளத்தில் ஆழ்கின்றனர்.

தக்ஷிணமூர்த்தி, யோகதக்ஷிணமூர்த்தி, வீணாதக்ஷிணமூர்த்தி என்று மூன்று ரூபங்கள் உண்டு. தக்ஷிணமூர்த்தியாக இருந்து வேதாந்த ததவஞானத்தை உபதேசித்தார். யோகமுறைகளை அனுஷ்டித்துக் காண்பித்த நிலைக்கு யோகதக்ஷிணமூர்த்தி என்று பெயர். நாரதாதிகளுக்கு வீணை வாசித்துக்காட்டிய நிலைக்கு வீணாதக்ஷிணமூர்த்தி என்று பெயர். (11)

उपासते यं मुनयः शुकाद्याः निराशिषो निर्ममताधिवासाः ।

तं दक्षिणामूर्तितनुं महेशं उपास्महे मोहमहार्तिशान्त्यै ॥ १२ ॥

உபாஸதே யம் முநய: ஸுகாதயா:

நிராஸிஷ: நிர்மமதாதிவாஸா: ।

தம் தக்ஷிணமூர்த்திதனும் மஹேஸ்வரம்

உபாஸமஹே மோஹமஹார்த்தி ஸாந்த்யை ॥

ய்-எவரை, शुकाद्याः -சுகா முதலிய, मुनयः -முனிவர்கள், निराशिषः -பற்றற்றவர்களாயும், निर्ममताधिवासाः -கர்வத்திற்கு இடம் கொடாதவர்களாகவும் இருந்துகொண்டு, उपासते-உபாசிக்கின்றார்களோ, तं-அந்த, दक्षिणामूर्तितनुं-தக்ஷிணமூர்த்தியின் உருவந்தாங்கிய, महेशं-பரமேஸ்வரனை, मोहमहार्तिशान्त्यै-மோகமென்ற பெரும் துன்பம் நீங்குவதற்காக, उपास्महे-பஜிக்கின்றோம்.

பரமேஸ்வரனை சுகர் முதலிய மகரிஷிகள் உபாசிக்கின்றனர். அவர்களுக்கு மோஹம் இல்லை. அவர்கள் அனைவரும் ஒரு பொருளிலும் ஆசை இல்லாதவர்கள். அவர்கள் தங்களுடைய உள்ளத்தில் அகங்கார மமகாரங்களுக்கு

இடம் கொடாதவர்கள். அவர்கள் பரமேச்வரனை அன வரதமும் உபாஸிப்பதால் பரமானந்தத்தைப் பெற்று மகிழ் கின்றனர்

நமக்கோ, மோஹம், ஆசை, அஹங்காரம், இவை இன்னும் நீங்கவில்லை. இவைகளால் ஏற்படும் துன்பங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் பரமேசனின் அருள் கிடைத்தால் தான் இவை நம்மை விட்டு விலகும் மோஹம் முதலியவை நீங்குவதற்காக தக்ஷிணமூர்த்தியை உபாஸிப் போம் ஆசை, காவம் முதலியவை இல்லாத சுகாதிமுனி வர்களே அவரை உபாஸிகளும் பொழுது நாம் உபாஸிக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா ? (12)

कान्त्या निन्दितकुन्दकन्दलवपुर्न्यग्रोधमूले वस-
नकारुण्यामृतवारिभिर्मुनिजनं सम्भावयन्वीक्षितैः ।
मोहध्वान्तविभेदनं विरचयन्बोधेन तत्तादृशा
देवस्तत्त्वमसीति बोधयतु मां मुद्रावता पाणिना ॥ १३ ॥

காந்த்யா நிந்தித குந்த கந்தல வபுர் ந்யக்ரோதமுலே வஸன்
காருண்யாம்ருதவாரிபிர் முனிஜநம்

ஸம்பாவயன் வீக்ஷிதை : ।

மோஹத்வாந்த விபேதனம் விரசயன் போதேந

தத்தாத்ருஸா

தேவஸ்தத்வமஸீதி போதயது மாம்

முத்ராவதா பாணிநா ॥

கான்யா-அழகினால், நிந்தித-பழிக்கப்பட்ட, குந்தகந்தலவபு:-
புதியமல்லி அரும்பை உடைய சரீரமுள்ளவரும் ந்யக்ரோதமூல-
ஆலமரத்தடியில், வசந்-வஸித்துக்கொண்டு, காருண்யாமுத-
வாரிभि:-தயை என்னும் அமுதநீர் நிரம்பிய, வீக்ஷிதै:-பார்வை
களால், முனிஜநம்-முனி வ ர் க ளை, सम्भावयन्-அருளிக்
கொண்டும், तत्तादृशा-அப்படிப்பட்ட, बोधेन-ஆத்ம ஞானத்
தால், मोहध्वान्तविभेदनं-மோஹமெனும் இருட்டைப் பிளத்
தலை, विरचयन्-செய்துகொண்டும் இருக்கிற, देव:-தக்ஷிண

மூர்த்தி, **சுடாவதா**-சின்முத்திரையுடன்கூடிய, **பாणिநா**-கையால்
மா-என்னை, **தத்வமசி**-நீ பரம்பொருளாய் இருக்கிறாய், **இதி**-
 என்று, **வோதயது**-அறிவுபெறச் செய்யட்டும்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி மிகுந்த அழகு வாய்ந்தவர். அவரது
 திருமேனியின் காந்தி வெண்ணிறம் பொருந்திய
 மலலிகையை இகழும் தன்மை வாய்ந்தது. அவர் தன்னைச்
 சாரும் மாமுனிவர்கள் அனைவரையும் பாராட்டிக்கொண்டு
 ஆலமரத்தடியில் அமாந்திருக்கின்றார் இரக்கத்துடன்கூடிய
 அவரது பாவைகள் முனிவர்கள்மீது விழுகின்றன அவை
 கள் அமுதத்தின் திவிலைகளையே முனிவர்கள்மீது வாரி
 வீசுவதுபோல காணப்படுகின்றன அவா ஆத்மஞான
 உபதேசத்தால் மோஹமெனும் இருளை நீக்குகின்றன அவ்
 வாறு காட்சிதரும் தக்ஷிணாமூர்த்தி சின்முத்திரையுடன்
 கூடிய தனது திருக்கரத்தால் தத்வமஸி என்ற மஹாவாக்
 யார்த்தமான ஜீவபரஹ்மைகய ஞானம் ஏற்படும்படி அருள
 செய்யட்டும். (13)

அகௌரகாரைரலலாடனேதீரஷாந்தவேஷைரமுகஜ்ஜமூஷை: ।

அவோதமுதிரைநபாஸ்தநிதிரைபூர்ணகாமைரமரேரலம் ந: ॥ १४ ॥

அகௌர காத்திரை ரலலாடனேத்திரை -

ரஸாந்தவேஷை ரபுஜங்க பூஷை ।

அபோதமுத்திரை ரநபாஸத நித்திரை -

ரபூர்ண காமை ரமரை ரலம் ந: ॥

அகௌரகாரை: -வெண்மையான சரீரம் இல்லாதவர்களாயும்
அலலாடனேதீ: -நெற்றிக்கண் அற்றவர்களாயும், **அஷாந்தவேஷை:** -
 அமைதியைத்தரும் வேஷம் இல்லாதவர்களாயும் **அமுகஜ்ஜமூஷை:** -
 பாம்புகளை அணிகலமாகக்கொள்ளாதவர்களாயும், **அவோத-**
முதிரை: -சின்முத்திரை யில்லாதவர்களாயும், **அநபாஸ்தநிதிரை:** -
 மோஹம் உள்ளவர்களாயும், **அபூர்ணகாமை:** -நிறைவேருத
 மனோரதங்களையுடையவாகளுமான, **அமரே:** -தேவர்களால
ந: -நமக்கு, **அலம்** -போதும்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி அழகிய திருமேனி படைத்தவர். அவரது உடல் களங்கமற்ற சந்திரன்போல் வெண்மை யானது. அவரே பரமேச்வரன் ஆதலால் அவர் நெற்றிக் கண் பெற்று விளங்குகிறார். அக் கண்ணிலிருந்து அக்னி ஜ்வாலைகள் கிளம்புவதால் அவர் பகைவர்கள் அனை வரையும் அழிக்கும் ஆற்றலுடையவர். இவ்வாறு இருப் பினும் அவர் மிகவும் சாந்தஸவரூபி. ஆன்மஞானமே உருவெடுத்து விளங்குவதுபோல் காணத்தக்கவர். அவரு டைய திருமேனி அரவங்களால் அழகுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. அதனால் அவர் பயங்கரமாயும் ரமணீயமாயும் காட்சியளிக் கின்றார் அவரது திருக்கரத்தில் ஜீவனும் பிரம்மமும் ஒன்றே என்று அறிவுறுத்தும் சின்முத்திரை காணப் படுகின்றது. அவர் என்றும் அருஞானமென்ற தூக்கத்தை விலக்கி ஆத்மபோதம் என்ற ஜாக்ரதவஸ்தையிலேயே இருக்கின்றார் இவ்வாறு நமது அறியாமையெனும் இருளை நீக்கி நமக்கு ஆன்ம ஒளியை அளிக்கும் சின்மயான தக்ஷிணாமூர்த்தியையே நாம் போற்றுவோமாக இக்குணங் கள் அற்ற மற்ற தெய்வங்களைப் போற்றுவதால் யாது பயன் ?

(14)

दैवतानि कति सन्ति चावनौ नैव तानि मनसो मतानि मे ।

दीक्षितं जडधियामनुग्रहे दक्षिणाभिमुखमेव दैवतम् ॥ १५ ॥

தைவதானி கதி ஸந்தி சாவநௌ

நைவ தானி மநஸோ மதானி மே ।

தீக்ஷிதம் ஜடதியாமநுக்ரஹே

தக்ஷிணாபிமுகமேவ தைவதம் ॥

अवनौ-பூமியில், कति-எவ்வளவு, दैवतानि-தேவதைகள், सन्ति-இருக்கின்றனர்? तानि-அவர்கள், मे-என்னுடைய, मनसः-மனதிற்கு, नैव मतानि-உகந்தவாகளாக இல்லவே இல்லை. जडधियां-அறிவற்றவாளுக்கு, अनुग्रहे-அருள் புரிவதில், दीक्षितं-தீக்ஷிபெற்ற, दक्षिणाभिमुखमेव-தென் திசையை நோக்கியிருப்பவரே, दैवतम्-தேவதை.

இப்பூவுலகின்கண் எண்ணற்ற தெய்வங்கள் போற்றப் படுகின்றன ஆனால் அவர்கள் தக்ஷிணமூர்த்தியைப்போல் ஆன்மஞானத்தையளித்து ஜீவர்களை அஞ்ஞானமெனும் ஆழ்ந்த நித்திரையிலிருந்து எழுப்பும் சக்திவாய்ந்தவர்கள் அல்ல ஆகையால் அவர்கள் என் மனதிற்கு உகந்தவர்கள் அல்ல. எனக்கு ஆத்மபோதத்தை அளிக்கவல்ல தக்ஷிணமூர்த்தியே உகந்த தைவம்.

மேற்கண்டவாறு கூறியிருப்பதைக்கொண்டு பகவத் பாதர் மற்ற தெய்வங்களை இகழ்வதாக நினைக்கக்கூடாது. அவர் ஆறு சமயங்களையும் நிலைநாட்டிய ஆசார்ய புருஷர். தக்ஷிணமூர்த்தியைப் போலவே மற்ற தேவதைகளையும் கொண்டாடுகின்றவர். அவர் மற்ற எல்லா தேவதைகளையும் போற்றுவதற்காகப் பல துதிகளையும் இயற்றியுள்ளார். நமக்குப் பல தெய்வங்களிடத்தும் பகதி இருப்பினும் நம் மனம் ஒரே ஒரு தெய்வத்தினிடத்து நிலைத்து நிற்க வேண்டும். இம்மாதிரி ஒரே தெய்வத்தை அனவரதமுட தியானிப்பதற்கு “பராபகதி” என்று பெயர். இவ்வாறு சிறந்த பகதியுள்ள மகாபுருஷனுக்கு ஆன்மஞானம் எளிதில் கிடைம. அவனவன் ருசிப்படி இஷ்டதேவதையினிடம் பர பகதி ஏற்படுவதற்காக ஒவ்வொரு ஸ்தோத்திரத்திலும் அந்த தேவதையே மிகவும் உயானதது எனக் கூறுவார் ‘नहि निन्दा निन्दितुं प्रवृत्ता अपि तु स्तुत्यं स्तोतुं’ என்ற நியாயப்படி நிந்தைபோல காணப்படும் வாக்யங்களுக்கு தக்ஷிணமூர்த்தியை ஸ்துதி செய்வதில்தான் தாத்தர்யம். உண்மையில ஒரே ப்ரஹ்மத்தான் பல உருவம் கொண்ட பல தேவதைகளாகக் காணப்படுகிறது. (15)

मुदिताय सुग्धशशिनावतंसिने भसितावलेपरमणीयमूर्तये ।

जगदिन्द्रजालरचनापटीयसे महसे नमोऽस्तु वटमूलवासिने ॥

முதிதாய முக்த ஸ்ஷிநாவதம்ஸிநே

பஸிதாவலேப ரமணீய மூர்த்தயே ।

ஜகதிநத்ரஜால ரசநா படயஸே

மஹஸே நமோஸ்து வடமூல வாஸிநே ॥

சுடிதாய-மகிழ்ச்சி உடையவராயும், முக்யசிநாவத்சிநே-
அழகிய சந்திரனை அணிகலமாகக்கொண்டவராயும், ஸசிதா-
வலேப-விபூதியைப் பூசிக்கொண்டிருப்பதால், ரமணியமூர்த்யே-
மனதைக்கவரும் தோற்றத்தை உடையவராயும், ஜகதிந்ர-
ஜால-இவ்வுலகமெனும் மாயையை, ரவநாபரீயசே-உண்டு
பண்ணுவதில் ஸாமாததியமுடையவராயும், வரமூலவாசிநே-
ஆலமரத்தடியில் அமர்ந்திருப்பவராயும், மஹசே-ஜ்யோதி
ஸவருபியாயும் உள்ள தக்ஷிணமூர்த்திக்கு, நம. -வணக்கம்,
அஸ்து-இருக்கட்டும்.

தக்ஷிணமூர்த்தி எப்பொழுதும் ஆனந்தத்துடன்
விளங்குபவா. 'சுடிதவதந் தக்ஷிணாமூர்திமீடே' என்று மஹரோ
இடத்தில் காணப்படுகிறது அவா தனது சடைமுடியில்
பிறைச்சந்திரனை அணிகலமாகத் தரித்துக்கொண்டுள்ளார்.
அவா தனது உடலை விபூதியினால் அலங்கரித்துக்கொண்
டிருக்கிறா. அவா ஓர் சிறந்த மாயாவி. அவா தன்னுடைய
மாயையினால் இவ்வுலகத்தைப் படைத்திருக்கிறா அவர்
தேஜோமயமானவர் அவர் தன்னை அண்டம் பகதாக்களுக்கு
ஆன்மஅறிவை அளிகளும் பொருட்டு ஆலமரத்தடியில்
அமர்ந்திருக்கின்றார். அவ்வாறு விளங்கும் தக்ஷிண
மூர்த்திக்கு வணக்கம் செலுத்த நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இங்கு இவ்வுலகு ஓர் மாயாமயமான படைப்பு என்று
கூறப்பட்டுள்ளது. இது ब्रह्म सत्यं जगन्मिथ्या என்ற தத்து
வத்தைக் காட்டுகின்றது. பரபரம்மம் ஒன்றுதான் உண்மை
பொருள். இவ்வுலகம் நம் கண்முன் இருப்பதுபோல
தோன்றினும் உண்மையில் இதற்கு அஸ்திதவம் என்பது
கிடையாது. அதாவது இது ஓர் ஜாலம்-சொப்படி வித்யை
சொப்படி வித்தைக்காரன் தன்னுடைய சாமாத்யத்தால்
பல பொருள்களை நம் கண்முன் கொண்டுவந்து காட்டு
கிறான் ஆனால் அவைகள் உடனேயே மறைந்துவிடு
கின்றன. அவைகள் உண்மைப்பொருள்கள் அல்ல அது
போலவே தக்ஷிணமூர்த்தியும் மிகுந்த சாமர்த்யம் வாய்ந்த
ஓர் ஜாலவித்தைக்காரன் தனது மாயா சக்தியினால் இவ்

வுலகத்தைப்படைத்து விடுகின்றான். ஆனால் இது அனைத்தும் மித்யை. நிலையற்றவை. உண்மைப்பொருள் ஒன்றுதான் அதையறிந்தாலதான் நாம் இந்த உலகப் பற்றையறுத்து மோக்ஷத்தையடையலாமென்று போதிப்பதற்காக ஆலமரத்தடியில் அவா அமர்ந்திருக்கிறார். (16)

व्यालम्बिनीभिः परितो जटाभिः कलावशेषेण कलाधरेण ।
पश्यल्लाटेन मुखेन्दुना च प्रकाशसे चेतसि निर्मलानाम् ॥

வயாலம்பிநீபி: பரிதோ ஜடாபி.

கலாவஸேஷேண கலாதரேண ।

பஸ்யல்லலாடேந முகேநதுநா ச

ப்ரகாஸஸே சேதஸி நிர்மலாநாம் ॥

परितः - சுற்றிலும், व्यालम्बिनीभिः - தொங்குகின்ற, जटाभिः - சடைகளோடும், कलावशेषेण - ஓர் பிறையினாலமட்டும் எஞ்சியுள்ள, कलाधरेण - சந்திரனோடும், पश्यल्लाटेन - நெற்றிக்கண்ணுடன்கூடிய, मुखेन्दुना च - சந்திரன் போன்ற முகத்துடனும், निर्मलानां - மாசற்றவர்களுடைய, चेतसि - மனதில், प्रकाशसे - விளங்குகின்றீர்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி தன்னை த்யானம் செய்கின்றவர் களுடைய மனதில் தோற்றமளிககின்றார். அவர்கள் தங்களுடைய புண்யகர்மாககளால மனதிலுள்ள காமம் முதலான எல்லா அழுகுகளையும் அகற்றித் தங்களுடைய மனதைப்பரிசுத்தமாக வைத்திருக்கிறார்கள் ஆதலால் அவர்களுடைய மனது ஓர் மாசற்ற கண்ணாடிபோல ஆகி விடுகின்றது. அப்பொழுது தக்ஷிணாமூர்த்தியின் ஸ்வரூபம் அவர்களது மனதில் பிரதிபலிக்கின்றது. அதுசமயம் அவர் சடைமுடி தரித்தவராயும், பிறைச்சந்திரனைத் தனது தலையில் தாங்கியவராயும் நெற்றிககண்ணைக் கொண்டவராயும், மதிவதனமுடையவராயும் காட்சியளிககிறார். (17)

उपासकानां त्वमुमासहायः पूर्णेन्दुभावं प्रकटीकरोषि ।

यदद्य ते दर्शनमागतो मे द्रवत्यहो मानसचन्द्रकान्तः ॥ १८ ॥

உபாஸகாநாம் த்வமுமாஸஹாய:

பூரணேநதுபாவம் பரகடிகரோஷி |

யதத்ய தே தாஸந மாத்ரதோ மே

த்ரவதயஹோ மாநஸ சநதரகாநத : ||

த்வ-நீர், **उपासकानां**-தன்னை உபாஸிக்கின்றவர்களுக்கு,
उमासहायः -பரமேசவரியுடனகூடியவராய், **पूर्णन्दुभावं**-பூரண
மான சந்திரனுடைய தன்மையை, **प्रकटीकरोषि**-வெளிப்
படுத்துகின்றீர். **यद्**-எதனால், **अद्य**-இன்று, **ते दर्शनमात्रतः** -
உமமைக்கண்ட மாததிரத்திலேயே, **मे**-என னுடைய,
मानसचन्द्रकान्तः -மனமாகிய சந்திரகாந்தக்கல், **इवति**-
உருகுகிறது. **अहो**-ஆச்சர்யம்!

இந்த சுலோகத்தில் பகவதபாதா ஸ்வானுபவத்தை
வாணிக்கின்றோ தன்னை உபாஸிக்கின்றவர்களுடைய
அகககண்முன் பரமேசவரன் அம்பிகையுடன் கூடியவராய்க்
காட்சியளிக்கின்றோ அவர் பூர்ணசந்திரனைப்போன்றவர்.
பாப்பவர்களின் மனதைக் கொள்ளை கொள்ளும் தன்மை
வாய்ந்தவா. அவரைக் கண்ட மாததிரத்தில் பகவத்பாதர்
மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறார் அதை அவர் ஓர் உருவகத்
தின் மூலமாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார். அவருடைய மனது
தான் சந்திரகாந்தக்கல். பரமேசவரனுடைய தோற்றமே
சந்திரபிம்பம். ஆதலால் சந்திரபிம்பத்தைக்கண்டு சந்திர
காந்தக்கல் உருகுவதுபோல பரமேசவரனுடைய
ஸ்வரூபத்தைக்கண்டு ஆசாயபாதரின் உள்ளமும் உருகி
விடுகிறது. (18)

यस्ते प्रसन्नामनुसंधानो मूर्तिं मुदा सुगन्धशशाङ्कमौलेः ।

ऐश्वर्यमायुर्लभते च विद्यामन्ते च वेदान्तमहारहस्यम् ॥१९॥

யஸ்தே ப்ரஸநநாமநுஸநததானோ

மூர்த்திம் முதா முக்த ஸுஸாங்க மௌளே. |

ஐஸுவாயமாயுரா லபதே ச வித்யாம

அந்தே ச வேதாநத மஹாரஹஸ்யம் ||

इति श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

यः-எவன் ஒருவன், सुग्धशशङ्कमौलेः-அழகிய மதியை முடியில தரித்திருக்கும், ते-உம்முடைய, प्रसन्ना-மகிழ்ச்சி யுடைய, मूर्ति-உருவத்தை, मुदा-சநதோஷத்துடன்கூட, अनुसन्धान-தயானம் செய்துகொண்டிருக்கிறோ, सः-அவன், ऐश्वर्य-செலவதையும், आयुः-நீண்ட ஆயுளையும், विद्या-கலவியையும், अन्ते-கடைசியில், वेदान्तमहारहस्यं च-வேதாந்தத்தின் சிறந்த ரஹஸ்யதையும், लभते-பெறுகிறான்

பரமேஸ்வரன் தன ஜடையில் அழகிய சந்திரகலையை அணிந்துகொண்டிருக்கிறான் அவன ஆனந்தமயமாகக் காணப்படுகின்றான் இவ்வாறு நித்யானந்தரூபியாகத் தோன்றும் பரமேஸ்வரனை எவன் ஒருவன் அனவரதமும் அனுஸந்தானம் செய்கின்றானோ, அவன் சகலவிதமான நன்மைகளையும் அடைகிறான். அவன் அளவற்ற செலவத்தையும், நீண்ட ஆயுளையும், சிறந்த அறிவையும் பெறுகின்றான். கடைசியாக மோக்ஷசாம்ராஜ்யத்தை அளிக்கவல்ல வேதாந்த ரஹஸ்யங்களையும் அறிந்துகொள் கிறான். ஆனந்தமயமான ஸவரூபத்தை தியானம் செய்தலால் இவனும ஆனந்தரூபியாகவே ஆகிவிடுகின்றான்.

ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்திரம் முற்றிற்று.

॥ श्रीः ॥

॥ शिवकेशादिपादान्तवर्णनस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ சிவகேசாதி பாதாந்தவர்ணன ஸ்தோத்திரம்.

[நிர்குண ப்ரஹ்மத்தை அறிய முடியாதவர்கள் தியானம் செய்வதற்காக உபநிஷத்தில் பலவிதமாக ஸகுண ப்ரஹ்மம் வாணிகப்படுகிறது. இதற்கும சக்தியில்லாதவர்களுக்காக புராணங்களில் நமமைப் போல் கர சரணாதி அவயவங்களுடன் ஈசுவரனுடைய பல மூர்த்திகளை வாணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மூர்த்திகளின் திவ்ய மஹிமைகளைத் தான் எல்லா ஸ்தோத்திரங்களிலும் காணலாம் ஆனால் சிலேலாகங்களுள்ள இந்த சிவகேசாதி பாதாந்த வாணன ஸ்தோத்திரத்தில் பரம சிவனுடைய கேசம் முதல் பாதம் ஈராக ஒவ்வொரு அவயவமும் வாணிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதாவது ஜடை, த்ரி புண்ட்ரம், நெற்றிக கண், புருவம், கண்கள், குண்டலம், மூக்கு, கபோலம், அதரம், தந்தபங்க்தி (பறகளின வரிசை), நாதம், ஹாஷஹாஸம், ஐந்து முகங்கள், கழுத்து, காலகூடம், தோராமூலம், புஜங்கள், மாரபு, உதரம், ஜகநம், துடை, ஜாநு, முழங்கால், பரபதம் (கால்நுனி), விரல்கள், நகம், பாதம், பாததூளி, மஹேசதத்வம், லீலை, உமை எனற முறையில் ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் வர்ணித்து அது எல்லோருக்கும் நன்மை தரும் என்று கூறுகிறார். இதை முழுவதும் படித்து அர்த்தத்தைத் தெரிநதுகொளவதால் ஈசுவரனுடைய அவயவங்களைத் தனித்தனியாகவும் எல்லாம் சோந்து முழு ஸ்வரூபத்தையும் மனதில் தாரணம் செய்ய அநுகூலமாக இருக்கும். இதேபோன்று பரமசிவனுடைய பாதத்திலிருந்து ஆரம்பித்து ஒவ்வொரு அவயவத்தையும் வர்ணிககும் சிவ பாதாதி கேசாந்த வர்ணன ஸ்தோத்திரமும், அப்படியே விஷ்ணு பாதாதி கேசாந்த ஸ்தோத்திரமும் ஆசார்யாளால் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இவை பின்னால் வெளியாகும். ஸௌந்தரயலஹரியிலும் 42வது சுலோகத்திலிருந்து இதே மாதிரி தேவியின அங்க வாணனையைக் காணலாம்.]

(அ) முதல் சுலோகத்தில பரமேசனுடைய 'கபர்தம்' என்று தனிப்பெயர்பெற்ற ஜடாபாரம் வாணிக்கப்படுகிறது:

देयासुर्मूर्ध्नि राजत्सरससुरसरित्पारपर्यन्तनिर्य-

त्रांशुस्तम्बाः पिशङ्गास्तुलितपरिणतारक्तशालीलता वः ।

दुर्वारापत्तिगर्तश्रितनिखिलजनोद्धारणे रज्जुभूता

घोराघोर्वीरुहालीदहनशिखिशिखाः शर्म शार्वाः कपर्दाः ॥

தேயாஸுர் முர்த்நி ராஜத் ஸரஸ ஸுரஸரித் பார பர்யந்த
நிர்யத்

ப்ராம்ஸு ஸ்தம்பா: பிஸங்காஸ்துலித பரிணதாரக்த
ஸாலீலதா வ: ।

துவாராபத்தி கர்த்த ஸ்ரித நிகில ஜநோத்தாரணே
ரஜ்ஜு பூதா

கோராகோர்வீ ருஹாலீ தஹந ஸிகி ஸிகா ஸர்ம ஸார்வா:
கபர்தா: ॥

மூர்ध्नि-சிரஸில, ராஜத்-விளங்குகின்ற, சரச-நீர் நிரம்பிய
சுர்सरित्-கங்கா நதியின், பார-கரையின், पर्यन्त-சமீபத்
திலுள்ள இடங்களில், निर्यत्-வளாகின்ற, प्रांशु-உயரமான,
स्तम्बाः-புல் பூண்டுகளாக விளங்குகின்றவைகளும், पिशङ्गा:-
மங்கிய செந்நிறமுடையவைகளாயும், तुलित-நிகராகச்
செய்யப்பட்ட, परिणत-பழுத்து, आरक्त-சிறிது சிவந்திருக்
கின்ற, शालीलताः-நெற்கதிர்களை உடையதும், दुर्वार-
தவிர்க்க முடியாத, आपत्ति-ஆபத்தாகிய, गर्त-படுகுழியை,
श्रित-அடைந்த, निखिल-எல்லா, जन-மக்களையும், उद्धारणे-
கை தூக்கிவிடுவதில், रज्जुभूताः-கயறுகளாக ஆனவை
களாயும், घोर-பயங்கரமான, अघ-பாபமாகிய, उर्वीरुह-
மரங்களுடைய, आली-வரிசைகளை, दहन-எரிப்பதில், शिखि-
நெருப்பின், शिखाः-ஜ்வாலைகளாக விளங்குகின்றதும், शार्वा:-
சிவபெருமானுடையதுமான, कपर्दाः-சடைமயிர்கள், वः-
உங்களுக்கு, शर्म-சுகத்தை, देयासुः-கொடுக்கட்டும்.

முதலில் பரமாத்மாவாகிய சிவபெருமானின் சடைகள்
வாணிககப்படுகின்றன. இவைகள் பாபங்களைப் போக்கும்
வன்மை வாய்ந்தவைகள். நம அனைவருக்கும் நன்மை

பயக்கும் தன்மை கொண்டவைகள். ஸ ம் ஸ ர மெ னு ம் பாழும் கிணற்றில் தத்தளிக்கும் மானிட வர்க்கத்தைக் கை தூக்கி விடுவதற்குக் கயறுகள் போன்றவைகள். இச்சடை கள நதிக் கரையின் அருகாமையில் உள்ள இடங்களில் வளரும் புல பூண்டுகள் என்று உருவகப்படுத்திக் கூறப் பட்டுள்ளன சிவபெருமான் தன்னுடைய தலையின் மீது நீர் நிரம்பிய கங்கா நதியைத் தாங்கி நிறகின்றார். அக் கங்கா தேவியே இங்கு சிறந்த ஆரூக விளங்குகின்றது இவ்வாற்றின் அருகாமையிலுள்ள தலை தான் இங்கு செழிப்பு மிகும் வளம் வாய்ந்த நிலம் இதன்மீது வளரும் மங்கிய செந்நிறம் கொண்ட மயிராகளே புல பூண்டுகள் இவைகள் மிகவும் உயரமாக வளாநதுள்ளன. நோயவாய்ப் பட்டு ஆரூத் துயா பெறும் மககளுக்குப் புல பூண்டுகள் உற்ற மருந்துகளாக ஆகி அவாகளுடைய துன்பத்தை நீக்குகின்றன அது போலவே இச சடைகளும் மககளின் மனத துயரைப் போகும் சகதியுள்ளவை என்பது இதனால் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது. இசசடைகள் நன்றாக வளாநது பழுப்பு நிறமுள்ளவைகளாகக் காணப்படுவதால் இவைகள் நன்றாக முற்றிய நெற்கதிர்களுக்கு ஒப்பாகக் காணப்படு கின்றன. நெற கதிராகள நமக்கு உணவளித்து நம்மை எவ்வாறு காககின்றனவோ அது போலவே இச சடைகள் நம்மைக் காததருளும் என்பது இங்கு புலனாகின்றது. மேலும் நமக்கு எவ்வளவோ இன்னல்கள் ஏற்படுகின்றன. அவைகள் நம்மால் தவிராக முடியாதவைகள் இவைகளே படுகுழிகள். இவைகளில் வீழ்ந்தவாகளைக் கரையேற்ற ஓர் பெரும் கயிறு அவசியமாக இருக்கின்றது. சிவபெரு மானின் சடைகளே நம்மைக் கரையேற்றும் கயிறுகளாக இருநது நம்மை ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றுகின்றன. மேலும் பயங்கரமான பாபங்கள் தான் கொடிய மரங்கள். சிவபெருமானின் செஞ்சடைகள் தான் தீக்கனல்கள். தீப் பொறிகள் செந்நிறமுள்ளவை யாதலால் சிவபெருமானின் செஞ்சடைகளைத் தீக்கனல்களாக உருவகப்படுத்திக் கூறப் பட்டுள்ளது. அக்னி ஜ்வாலைகள் காடுகளை எரித்துச் சாம்பலாகச் செய்கின்றன. அது போலவே இச சடைகள்

கொடிய பாபங்களாகிய மரங்களை எரித்துச் சாம்பலாகச் செய்து விடுகின்றன. இவ்வாறு விளங்கும் பரமேச்வரனுடைய சடைகள் நமக்கு மங்களங்களை வழங்க வேண்டுமென்று ஆசார்யபாதர் இங்கு வேண்டுகின்றார்.

இச் சுலோகம் ஸ்ரக்தரா என்ற விருத்தத்தில் அமைந்துள்ளது. இதில் பல அணிகளும் த்வனிப் பொருள்களும் நிறைந்துள்ளன. கங்கா நதி மிகுந்த விஸ்தாரமுள்ளது. அது சிவபெருமானின் தலையில் ஓர பாகத்தில் இருப்பதாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சடைகளோ எனில் நதியின ஓரத்திலுள்ள இடங்களில் விஸ்தாரமாக வளர்ந்துள்ளன. இவ்வளவுக்கும் இடமாகத் தோன்றும் தலை கங்கையைக் காட்டிலும் பெரியதாகத் தோன்றுகின்றது ஆதலால் இங்கு அதிகம் என்ற அணி வயங்கியமாகத் தோன்றுகின்றது. இது உருவகத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளது. மேலும் சிவபெருமானுடைய சடைகள் ஆபத்தெனும் குழியில் விழுந்தவர்களை வெளியே எடுக்கும் கயிறுகள் என்று உருவகப் படுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது இதனால் அச் சடைகளைத் தாங்கி நிறகும் சிவபெருமான் நம் அனைவரையும் ஆபத்திலிருந்து காக்க வல்லவா என்ற வ்யங்க்யார்த்தம் வெளிப்படுகின்றது.

இதனால் ஸம்ஸார மெனும் துன்பக் கடலில் ஆழ்ந்தவர்கள் அதிலிருந்து கரையேறுவதற்காகச் சிவபெருமானின் சடைகளைத் துதித்தல வேண்டும். அதனால் மகிழ்வுற்ற பரமேசுவரன் அவர்களிடம் பரிவு காட்டி அவர்களை அக கடலில் ஆழ்ந்து அமிழாவண்ணம் காத்தருள் புரிகிறார் என்று விளங்குகிறது.

இந்த சுலோகத்தில் **सरससुरस** என்பதிலும் **शिखिशिखा** என்பதிலும் அனுப்ராஸம் என்ற ஒலி அணியும் மறறவைகளில் உவமை, உருவகம், அதிகம் முதலிய பல அணிகளும் அமைந்துள்ளன. இதில் முகயமாக ஆசீ என்ற அணி உள்ளது என்று ப்ராசீந ஆசார்யர்களின் கருத்து. இது உருவகத்துடன் கலந்திருப்பதால் கலப்பணியாகிறது.

மேலும் எது இன்பத்தை அளிகின்றதோ அதுவே தனக்கோ அல்லது மற்றவர்களுக்கோ சுகத்தை அளிப்பதற்காகத் துதிகப்படுகின்றது இங்கு சடைகள் சுகத்தை அளிப்பதற்காகத் தோத்தரிகப்படுகின்றன அதனால் கபாத சப்தம் யோகருடமானது. கேவலருடமல்ல என்ற வ்யங்க்யத்தால் அலங்காரத்தின மூலம் பொருள் வ்யங்க்யத்தை அடைகின்றது. (1)

(அ) நெற்றியில் காணும் த்ரிபுண்டரம், அதாவது விபூதியாலான மூன்று பட்டைகளை வாணிக்கிறார் :—

कुर्वन्निर्वाणमार्गप्रगमपरिलसद्रूप्यसोपानशङ्कां
शक्रारीणां पुराणां त्रयविजयकृतस्पष्टरेखायमाणम् ।
अव्यादव्याजमुच्चैरलिकहिमधराधित्यकान्तस्त्रिधोद्य-
जाह्व्याभं मृडानीकमितुरुडुपरुक्पाण्डरं वस्त्रिपुण्ड्रम् ॥

குர்வந் நிர்வாண மார்க பரகம பரிலஸத ரூபய
ஸோபாந ஸங்காம்
ஸ்கராரீணாம் புராணாம் த்ரயவிஜய க்ருத
ஸபஷ்ட ரேகாயமாணம் ।
அவ்யா தவ்யாஜமுச்சை ரலிக ஹிமதரா தித்ய கானத
ஸதரிதோ த்ய—
ஜ்ஜாந்ஹவ்யாபம் ம்ருடாநீகமி துருடுபருக
பாண்டரம் வஸ்த்ரிபுண்ட்ரம் ॥

निर्वाणमार्ग-மோக்ஷ மாககத்திற்கு, प्रगम -சுலபமாகச் செல்லும், परिलसत् -விளங்குகின்ற, रूप्यसोपान-வெள்ளிப் படிககட்டுகளின், शङ्का-ஸந்தேகத்தை, कुर्वन् -செய்து கொண்டும், शक्रारीणां-இந்திரனின் பகைவர்களான அரக்கர் களுடைய, पुराणां-பட்டினங்களின், त्रय-மூன்றையும், विजय-ஜயித்ததால், कृत-செய்யப்பட்ட, स्पष्ट-வெளிப்படையான, रेखायमाणम्-அடையாளக் கோடுகளாய்க் காட்சியளிக்கின்றவைகளாயும், उच्चैः-உயரமான, अलिक-நெற்றியாகிய,

हिमधराधित्यक-இமயமலையின் சாரலின், **अन्तः**-நடுவில், **त्रिधोद्यत्**-மூன்றாகக் கிளம்புகின்ற, **जाह्नव्याम्**-கங்கையைப் போன்றதும், **उडुपरुक्पाण्डरं**-சந்திரனுடைய ஒளியைப்போல் வெண்மையானதுமான, **मृडानीकमितुः**-பார்வதியின் பதியான பரமேசுவரனுடைய, **त्रिपुण्ड्रम्**-விபூதிப்படடையின் முக்கோடுகள், **वः**-உங்களை, **अव्याजं**-உண்மையாக, **अव्यात्**-காப்பாற்றடும்.

சிவபெருமானுடைய பரந்த நெற்றியின் கண் மூன்று விபூதிப்படடைகள் மின்னிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை நனகு த்யானம் செய்யும் பக்தர்கள் இம் மண்ணுலகை விட்டுச் செல்லுமபோது மோக்ஷத்தை அடைகின்றனர். ஆகையால் இந்த விபூதிப்படடைகளே இங்கு மோக்ஷமாகத்தின் படிக்கட்டுகளாக வாணிகப்பட்டுள்ளன. இவ்வுலகில் உயாநத இடங்களைச் சுலபமாக அடையும் பொருட்கு கற்களாலும் மற்றும் மரம் முதலிய ஸாதனங்களாலும் நல்ல படிக்கட்டுகள் அமைக்கப்படுகின்றன. அதுபோலவே மோக்ஷம் என்பது ஓர் உயாநதநிலை. அதை அடைந்தவன் மறுபடியும் இம்மண்ணுலகை அடைவதில்லை. அவ்வாறான ஓர் உயாநத நிலையை அடையப் பரமேசுவரனுடைய நெற்றியில் அழகான மூன்று படிகள் கட்டப்பட்டு உள்ளன. அவைகள் வெண்மையான விபூதியால் செய்யப்பட்டுள்ளதால் வெள்ளியால் கட்டப்பட்டவைகள் போல காட்சியளிக்கின்றன. மேலும் பரமேசுவரனுடைய திருமேனி இமய பர்வதமபோல உன்னதமானது. அவரது நெற்றியோ அப்பாவதத்தின் ஓர் பெரிய சாரல போல தோற்றமளிக்கின்றது. இமயமலையில் கங்கைபெருகி மூன்றாகப் பிரிவது போல இவரது நெற்றியில் திகழும் மூன்று பட்டைகளும் விளங்குகின்றன.

பரமேசுவரன் ஒரு தடவை தேவர்களுக்குப்பகைவர்களான அஸுரர்களின் முப்புரங்களையும் எரித்துச் சாமபலாக்கினார். மூன்று பட்டினங்களையும் அழித்து அஸுரர்களை ஐயிதததற்கு அடையாளமாக அவா மூன்று கோடுகளைத் தனது நெற்றியில் வரைந்துகொண்டிருக்கின்றார்

போலும் இம்முப்பட்டை சந்திரனுடைய காந்தியைப்போல்
பிரகாசித்துக்கொண்டு பார்ப்பவர்களின் உள்ளத்தெழும்
மூன்று தாபங்களையும் நீக்கவல்லதாய்த் தோற்றுகின்றது.
இவ்வாறாகத் திகழும் உமாகாந்தனின் விபூதிப்படடை
பகதர்கள் அனைவரையும் காத்தருளவேண்டும். (2)

(அ) காமாந்தகனின் நெற்றிக்கண் வாணிககப்படு
கிறது —

क्रुध्यदौरीप्रसादानतिसमयपदांगुष्ठसंक्रान्तलाक्षा-

विन्दुस्पर्धि सरारेः स्फटिकमणिदृषन्मग्नमाणिक्यशोभम्
मूर्धन्युद्यदिव्यसिन्धोः पतितशफरिकाकारि वो मास्तकं स्ता-
दस्तोकापत्तिकुर्यै हुतवहकणिकामोक्षरूपं सदाऽक्षि ॥

கருத்யத் கௌரீ ப்ரஸாதாந்திஸமய பதாங்குஷ்ட

ஸங்க்ராந்த லாக்ஷா

பிந்து ஸ்பாதி ஸ்மராரே: ஸ்படிக மணிதருஷந மக்ந

மாணிகய ஸோபம் ।

மூர்தன்யுத்யத் திவ்யஸிந்தோ பதித ஸ்பரிகாகர்ரி வோ

மாஸதகம் ஸ்தாத்

அஸதோகாபத்தி கருத்த்யை ஹுதவஹ கணிகா

மோக்ஷருக்ஷம் ஸதா஽க்ஷி ॥

क्रुध्यत्-கோபமடைகின்ற, गौरीप्रसाद-பார்வதியை மகிழ
விகும பொருட்டு, आनतिसमय-வணங்கும காலத்தில்,
पदाङ्गुष्ठ-காலகடடை விரலினின்றும், संक्रान्त-படிந்த, लाक्षा-
செம்பஞ்சுக்குழம்பின, विन्दुस्पर्धि - திவிலையைப்போன்று
விளங்குகின்றதாயும், स्फटिकमणिदृषत् - ஸ்படிகமென்னும்
இரத்தினக்கலலில, मग्न - பதிந்திருக்கும், माणिक्यशोभम्-
மாணிககத்தின அழகு வாய்ந்ததும், मूर्ध्नि-தலையில், उद्यत्-
பெருகுகின்ற, दिव्यसिन्धोः - கங்கா நதியிலிருந்து, पतित-
விழுந்த, शफरिकाकारि-மீனின் தோற்றத்தை உடையதாயும்
हुतवह-நெருப்பின், कणिका-துணுக்குகளை, मोक्ष-விடுவதால்

ரூக்ஷ-கடுமையானதாயும், மாஸ்தக்-நெற்றியில உள்ள துமான,
 ஸ்ராரே: - பரமசிவனுடைய, அக்ஷி-கண், சதா-எப்பொழுதும்
 வ:- உங்களுக்கு, அஸ்தோகாபதி-பெரும் ஆபத்துக்களை, கர்யை-
 நாசம் செய்வதற்காக, ஸாத்-இருக்கட்டும்.

இங்கு பரமேச்வரனுடைய நெற்றிககண் வர்ணிககப்
 பட்டுள்ளது. அது செந்நிறம் உடையதாக இருக்கிறது.
 அதனால் அது பாவதியின் கால கடைவிரலில் தீட்டப்
 படபடக்கும் செம்பருசுகுழம்பின் திவிலைபோல காணப்படு
 கிறது. சில சமயங்களில் உலகத்தின் தாயதந்தையர்
 களான பாவதீ பரமேசுவரர்களுக்குள் ஊடல உண்டாகும்.
 அப்பொழுது தேவீ பரமேசுவரனிடம் கோபித்துக்கொள்
 வாள் அவளைச் சமாதானம் செய்ய எண்ணி பரமேசுவரன்
 அவளது திருவடிகளில் பணிவான் அவ்வாறு அவன்
 பணியுமபொழுது தேவியின் திருக்காலங்களில் தீட்டப்பட்ட
 செம்பருசுக்குழம்பின் திவிலைதான் நெற்றியில் ஒட்டிக்
 கொண்டு கண் உருவத்தில் காக்கி அளிக்கிறதோ என்கிறா.

மேலும் பரமேசுவரனுடைய நெற்றி ஸ்படிகம் போல்
 வெளுப்பானது. அதன் மத்தியில் உள்ள கண் ஸ்படிகக்
 கலலில் பதித்திருக்கும் மாணிக்கத்தைப் போன்று சிகப்பு
 நிறத்துடன் பொலிவு பெற்று விளங்குகின்றது. சிவ
 பெருமான் தம் சடையில் கங்கா தேவியைத் தாங்கி
 நிறகின்றார். அந்நதியில் அநேக மீன்கள் விளையாடிக்
 கொண்டிருக்கின்றன அவைகளிலிருந்து ஓர் மீன் அவரது
 நெற்றியில் வீழ்ந்து கிடப்பது போல் அவரது கண் காட்சி
 அளிக்கின்றது மீன் போல அவரது கண் பக்தர்களிடம்
 பரிவு காட்டி அவர்கள் துன்பங்களைக் களைந்து இன்புறச்
 செய்கின்றது. இவ்வாறு இருப்பினும் அவரது கண்ணி
 லிருந்து தீபபொறிகள் பறக்கின்றன. அதனால் அது பார்ப்
 பதற்கு மிகவும் பயங்கரமாகத் திகழ்கின்றது. இவ்வாறு
 கூறுவதால் சிவபெருமானது கண் தீய எண்ணம் கொண்
 டவர்களை எரித்துச் சாம்பலாகும் வன்மை வாய்ந்த
 தென்பது தெளிவாகக் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு

விளங்கும் சிவபெருமானுடைய கண் நமக்கு உண்டாகும்
இன்னலகள் அனைத்தையும் களைந்து மகிழ்ச்சியைத் தர
வேண்டும். (3)

(அ) பரமேசரின் இருபுருவங்களை வர்ணிக்கிறார்:—

भूत्यै दृग्भूतयोः स्याद्यदहिमहिमरुग्बिम्बयोः स्निग्धवर्णो
दैत्यौघध्वंसशंसी स्फुटमिव परिवेषावशेषो विभाति ।
सर्गस्थित्यन्तवृत्तिर्मयि समुपगतेतिव निर्वृत्तगर्वं
शर्वाणीभर्तुरुच्चैर्युगलमभिदधद्विभ्रमं तद्भ्रुवोर्वः ॥ ४ ॥

பூத்யை த்ருக்பூதயோ. ஸயாத யதஹிம ஹிமருக பிம்பயோ:
ஸ்னிக்த வர்ணோ
தைத்த்யௌக த்வம்ஸ ஸம்ஸீ ஸபுடமிவ பரிவேஷாவசேஷோ
விபாதி ।
ஸர்க ஸ்தித்யநத வ்ருத்திர் மயி ஸமுபகதேதீவ நிரவருத்த
காவம்
ஸ்ர்வாணீ பர்த்துருச்சைர் யுகலமபிததத விப்ரமம்
தத் ப்ருவோர் வ: ॥

सर्गस्थित्यन्तवृत्तिः -படைத்தல், காத்தல், அழித்தல்
என்ற முத்தொழிலும், **मयि**-என்னிடத்தில, **समुपगता**-நன்கு
வந்துள்ளது, **इति**-என்று, **निर्वृत्तगर्वमिव**-காவமடைந்தது
போல, **उच्चैः**-உயரநத, **विभ्रमं**-விலாஸத்தை, **अभिदधत्**-
பெற்று விளங்கும், **शर्वाणीभर्तुः** -பாவதியின் பதியான
பரமேசவரனுடைய, **यत्**-எந்த புருவங்களின் ஜோடி,
दृग्भूतयोः-(சிவனுக்கு) கண்களாக அமைந்துள்ள, **अहिमहिम-**
रुग्बिम्बयोः-சூர்யன் சந்திரன் இவர்களுடைய மண்டலங்
களின், **स्निग्धवर्णः**-மிகுந்த ஒளியுடையதாய், **दैत्यौघध्वंस-**
शंसी-அரக்கர்கள குழாத்தின் அழிவைக்காட்டும், **परिवेषाव-**
शेषः இவ-பாதிவட்டம் போல, **स्फुटं**-தெளிவாக, **विभाति**-
விளங்குகின்றதோ **तत्**-அந்த, **भ्रुवोः** யுગல்-இரு புருவங்கள்
वः-உங்களுடைய, **भूत्यै**-செலவத்திற்காக, **‘स्यात्**-இருக்
கட்டும்.

உலகிற்கு ஒளியைத் தந்து இருளை நீக்கும் சூரியனும் சந்திரனும் பரமேஸ்வரனுக்கு இரண்டு கண்களாக அமைந்துள்ளனர் அவைகளின் மேல விளங்கும் இரு புருவங்களும் ஸூரிய மண்டலத்தையும் சந்திர மண்டலத்தையும் சுற்றிலும் காணப்படும் வட்டத்தின் பாதி (பாதி வட்டம்) போல ஒளியுடன் விளங்குகின்றன. இது அரககர் கூட்டத்தின் அழிவுக்கு அறிகுறியாக இருக்கிறது

இப் புருவங்களே ஆககல, காத்தல், அழித்தல் என்ற முத்தொழில்களையும் செய்கின்றன. அதாவது சிவபெருமான் தம் புருவங்களை அசைத்தமாதிரித்திலேயே உலகனைத்தும் உண்டாகிறது. இருக்கிறது முடிவடைகிறது புருவங்களை அசைப்பதைத் தவிர இதற்காக அசுவரன் வேறு ஒரு காரியமும் செய்வதில்லை. இதே அபிப்ராயத்தை ஸௌந்தர்ய லஹரியிலும் 'तवाक्षामालस्य क्षणचलितयोर्भ्रूलतिकयोः' (சு. 24) என்று கூறியுள்ளார் இவ்வாறு இம்முத்தொழில்களையும் தாங்களே செய்து வருவதால் மிகக் காவம் கொண்டு இரு புருவங்களும் உயர்ந்த இடத்தில் அமாந்திருக்கின்றன. இவ்வாறு விளங்கும் சிவபெருமானுடைய இரு புருவங்களும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஐசுவாயத்தைக் கொடுக்கட்டும் (4)

(அ) அரககர் கூட்டத்தை அழிக்கும் சஸ்திரம்போல விளங்கும் இரு கண்களை வர்ணிக்கிறா—

युग्मे रुक्माब्जपिङ्गे रह इव पिहिते द्राग्ययोः प्राग्दुहित्रा
शैलस्य ध्वान्तनीलाम्बररुचिरबृहत्कञ्चुकोऽभूत्प्रपञ्चः ।
व्यक्षस्यैते पवित्रे त्रिदशवरघटामित्रजैत्रोग्रशस्त्रे
नेत्रे वेत्रे भवेतां दुतमिह भवतामिन्द्रियाश्वान्नियन्तुम् ॥

யுக்மே ருக்மாப்ஜபிங்கே ரஹ இவ பிஹிதே த்ராக்
யயோ: ப்ராக் துஹித்ரா
ஸைலஸ்ய த்வாந்த நீலாம்பர ருசிர ப்ருஹத்
கருசுகோ:பூத் பரபஞ்ச: ।

தர்யக்ஷஸ்யதே பவித்ரே த்ரிதஸவர கடாமித்ர
 ஜைத்ரோக்ர ஸஸ்த்ரே
 நேத்ரே வேத்ரே பவேதாம் த்ருதமிஹ பவதா
 மிந்த்ரியாஸ்வாந் நியந்தும் ||

रुक्माञ्जलि-பொற்றாமரைபோல் பிங்கநிறமுள்ள, **ययोः**-
 எந்த இரண்டு கண்களுடைய, **युग्मे**-ஜோடிகளும், **शैलस्य**-
 மலையின், **दुहिता**-மகளால் (பார்வதியால்) **प्राक्**-முன்னால்
रह இவ-தனிமையில போல, **द्राक्**-விரைவில், **पिहिते सति**-
 மூடப்பட்டவுடன், **प्रपञ्चः**-உலகம், **ध्वान्त**-இருளாகிய,
नीलाम्बर-நீல வர்ணமுள்ள ஆடையினாலான, **रुचिर**-அழகிய,
बृहत्-பெரிய, **कञ्चुकः**-சட்டையையுடையதாக, **अभूत्**-
 ஆயிற்றே. **पवित्रे**-புனிதமாயும், **त्रिदशवरघटा**-சிறந்த தேவர்
 களின் கூட்டத்திற்கு, **अमित्र**-பகைவர்களான ராக்ஷஸர்களை
जैत्र-ஜயிக்கின்ற, **उग्र**-பயங்கரமான, **शस्त्रे**-ஆயுதங்களாகத்
 திகழும், **अक्षय्य**-முக்கண்ணனுடைய, **एते नेत्रे**-இவ்விரு
 கண்களும், **इह**-இங்கு **भवतां**-உங்களுக்கு, **द्रुतं**-
 விரைவில், **इन्द्रियाध्वान्**-புலன்களாகிய குதிரைகளை, **नियन्तुं**-
 அடக்குவதற்கு, **वेत्रे**-சாட்டைகளாக, **भवेताम्**-ஆகட்டும்.

ஓர் சமயம் பார்வதீ தேவி பரமேஸ்வரனுடைய இரு
 கண்களையும் தன் கைகளால் பொத்தினாள் உலகனைத்திற
 கும் ஒளி தந்து இருளைநீக்கவல்ல அவ்விருகண்களும் மூடப்
 பட்டவுடன் எங்கும் இருள் சூழ்ந்தது. ஏனெனில் தர்ய
 சந்திரர்கள் தான் பரமேசுவரனுடைய இரு கண்கள். இவை
 கள் பொன்களபோல பொலிவுடன் விளங்குகின்றவை.
 இவைகள் மறைக்கப்பட்டவுடன் உலகம் ஒளியிழந்தது.
 எங்கும் இருள் சூழ்ந்து கிடந்தது இதைக்காணும்பொழுது
 நீலநிறமுள்ள ஓர் பெரிய ஆடையை இவவுலகம் போர்த்திக்
 கொண்டிருக்கிறதோ என்ற ஐயம் எழுகின்றது. இவ்விரு
 கண்களும் தேவர்களின் பகைவர்களாகிய அரக்கர்களை
 அழிக்கும் ஆயுதங்களாக விளங்குகின்றன. சிவபெருமான்
 கோபத்துடன் அரக்கர்களைப் பாக்கும்பொழுது அவரது

கண்களிலிருந்து கிளம்பும் அக்னி ஜ்வாலைகள் அவர்களை ஸ்ரித்துச்சாம்பலாக்கிவிடுகின்றன. இங்ஙனம் சக்தியுடன் கூடிய கண்கள் புலன்களாகிய குதிரைகளை நல்ல வழியில் ஓட்டிச் செல்லும் சாட்டை களாக விளங்கட்டும். “ इन्द्रियाणि ह्यानाहुः ” என்று கடோபநிஷத்து கூறுகிறது. குதிரைகள் வண்டியை இழுத்துக் கொண்டு செல்வது போல புலன்கள் சீரத்தையும் அதில் வீற்றிருக்கும் ஆத்மாவையும் இழுத்துச் செல்கின்றன. குதிரைகளைக் கெட்ட வழியில் போகாமல் தடுப்பதற்குச் சாட்டை அவசியமானது அச்சாட்டையால் அவைகளை அடக்கித் தேர்ப்பாகன் அவைகளைச் சரியான வழியில் ஓட்டிச் செல்லுகிறான். அதனால் தேர் குறித்த இடத்திற்குப் போய்ச் சேருகிறது. அது போலவே சிவ பெருமானுடைய கடாக்ஷம் நம்முடைய புலன்களாகிய குதிரைகளை நல்வழியில் அழைத்துச் செல்கிறது. அதனால் நாம் மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தைப் பெறுகிறோம்.

‘ யாணைக்கூட்டம் ’ என்ற பொருள் உள்ள ‘கடா’ (घटा) என்ற சொல்லை உபயோகப்படுத்தியதிலிருந்து ஓர் விசேஷக் கருத்து வெளியாகிறது. அதாவது, தேவர்களை யாணைகளாகக் கூறியதால் அவர்களின் எதிகளான அரக்கர்கள் ஸிமமங்கள் என்பது தானாகவே கிடைக்கிறது. இதனால் ஒருவராலும் வெல்ல இயலாத இராக்கதர்களைச் சிவபெருமான் தன்னுடைய கொடிய பார்வையாலேயே கொன்று விடுகிறான் என்று புலனாகின்றது. ‘ இவ்வாறு கடா என்ற சொல் சிவபெருமானுடைய ஒப்பற்ற மஹிமையைக் காட்டுகிறது. மேலும் கடா என்ற சொல்லுக்கு ஸபை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இதனால் அஸுரர்கள் தேவர்களை எங்கும் விரட்டியடிப்பதால் அவர்கள் ஒன்றுசேர முடியவில்லை. ஸபை கூட்ட முடியவில்லை. அஸுரர்களுக்குப் பயந்துகொண்டு தேவர்கள் எங்கெங்கேயோ தனித்தனியாக மறைந்து வளிக்கிறார்கள். இவ்வளவு பலமிக்க அரக்கர்களையும் தம் பார்வை ஒன்றாலேயே அழித்து விடுகின்றார் பரமசிவன் என்று புலனாகிறது. இங்கு உபமாத்வனி நன்கு விளங்குகின்றது

(அ) ரத்ன குண்டலங்களை வர்ணிக்கிறார் :—

चण्डीवक्त्रार्पणेच्छोस्तदनु भगवतः चण्डरुक्पाण्डुगण्ड-
 प्रोद्यत्कण्डूर्विनेतुं वितनुत इव ये रत्नकोणैर्विघृष्टिम् ।
 चण्डार्चिर्मण्डलाभे सततनतजनध्वान्तखण्डातिशौण्डे
 चाण्डीशे ते भ्रियास्तामधिकमवनताखण्डले कुण्डले वः॥

சண்ட வக்த்ரார்ப்பணேச்சோஸ் ததநு பகவத:
 சண்டருக் பாண்டு கண்ட
 ப்ரோத்யத் கண்டுர் விநேதும் விதநுத இவ யே
 ரதநகோணைர் விக்ருஷ்டம் ।
 சண்டார்ச்சிர்மண்டலாபே ஸதத நத ஜந தவாநத
 கண்டாதி ஸௌண்டே
 சாண்டலே தே ப்ரியாஸ்தாமதிகமவநதாகண்ட லே
 குண்டலே வ: ॥

चण्डीवक्त्रार्पणेच्छो: - பார்வதீ தே வியின் முகத்தை
 முத்தமிட விரும்புகின்ற, भगवतः - பரமேசுவரனுடைய, ये-
 எந்தக்குண்டலங்கள், चण्डरुक्-சூரியன் போல, पाण्डुगण्ड-
 ஒளியுள்ள கன்னங்களில், प्रोद्यत्-உண்டாகின்ற, कण्डू: -
 தினவுகளை, विनेतुं-போக்குவதற்கு, रत्नकोणै: - இரத்தினங்
 களின் ஓரங்களால், विघृष्टि-உராய்தலை, वितनुत इव (स्थिते)-
 செய்கின்றவை போல (இருக்கின்றனவோ) तदनु-பிறகு,
 चण्डार्चिर्मण्डलाभे - சூர்யமண்டலத்தைப்போல் தேஜோமய
 மாகக் காணப்படுகின்றவைகளும், सतत-எப்பொழுதும்
 नतजन-வணங்குகின்ற ஜனங்களுடைய, ध्वान्त-அறியாமை
 யெனுமிருளை, खण्डातिशौण्डे-போக்குவதில் மிகவும்
 சாமர்த்தியம் வாய்ந்தவைகளாயும், अवनताखण्डले-வணங்கப்
 பட்ட இந்திரனையுடையவைகளாயும், चाण्डीशे-சிவபெருமா
 னுடையதுமான, ते कुण्डले-அந்த இருகுண்டலங்களும்,
 अधिक-மிகவும், वः - உங்களை, भ्रियास्ताम्-போஷிக்கட்டும்.

பரமேசுவரனுடைய இரு குண்டலங்களும் மிகவும் தேஜோமயமாய் விளங்குகின்றன. அவை பலவகையான ரத்னங்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த அழகிய அணிகளை அணிந்த பரமேசுவரன் பார்வதி தேவியின் முகத்தில் முத்தமிட விருமபுகின்றார். அவர் அணிந்திருக்கும் குண்டலங்கள் அசையுமபொழுது அவைகளில் பதிககப் பட்டிருக்கும் இரத்தினங்களின் கூாமையான நுணிகள் கன்னங்களில் உராய்கின்றன. இதனால் இவைகள் பரமேச் வரனுடைய கன்னங்களில் உண்டாகும் அரிப்பைப் போகக் கின்றதுபோல காணப்படுகின்றன. இவைகள் சூர்ய மண்டலத்தைப்போல தேஜோமயமாய் விளங்குகின்றன. சூர்யன் உலகத்தில் தோன்றும் இருளை நீக்கி ஒளியைப் பரப்புகிறான். இக்குண்டலங்களோவெனில் மக்கள் மனதில் படிந்துகிடக்கும் அகஞானம் என்னும் இருளை அகற்றி ஞானமென்ற ஒளியைத் தந்து அருள்கின்றன. தேவாதி தேவனாகிய இரதிரனும் இக்குண்டலங்களை வணங்கி வழி படுகின்றான். இவ்வாறு விளங்கும் பார்வதீபதியான பரமேசுவரனுடைய குண்டலங்கள் நம்மை நன்கு போஷிக் கட்டும். (6)

(அ) பரமசிவனின் முக்கு வாணிக்கப்படுகிறது:—

खट्वाङ्गोदग्रपाणेः स्फुटविकटपुटो वक्त्ररन्ध्रप्रवेश-
 प्रेप्सुदञ्चत्फणोरुश्वसदतिधवलाहीन्द्रशङ्कां दधानः ।
 युष्माकं कम्प्रवक्त्राम्बुरुहपरिलसत्कर्णिकाकारशोभः
 शश्वत्प्राणाय भूयादलमतिविमलोत्तङ्गकोणः स घोणः ॥

கட்வாங்கோதக்ர பாணே: ஸ்புட விகட புடோ வக்த்ர
 ரநத்ர ப்ரவேஸ
 ப்ரேப்ஸுதஞ்சத பனோரு ஸ்வஸததிதவளாஹீந்த்ர
 ஸங்காம் ததாந:।
 யுஷ்மாகம் கம்ப்ர வகத்ராம்புருஹ பரிலஸத் கர்ணிகா கார
 ஸோப:
 ஸ்வத் ப்ராணாய பூயாதலமதிவிமலோத்துங்க கோண:
 ஸ கோண: ॥

खट्वाङ्गोदग्रपाणेः -தன்னுடைய உயர்ந்த கையில் யோக தண்டத்தையுடைய பரமேசுவரனுடைய, **स्फुटविकटपुटः** - மிகவும் விசாலமான அழகிய துவாரங்களையுடையதும், **वक्त्ररन्ध्र** -வாய் என்ற பொந்தில், **प्रवेश** -நுழைவை, **प्रेक्षु** - அடைய வேண்டுமென்ற ஆசையால், **उदञ्चत्फण** -தூக்கிய படத்தையுடையதும், **उरुध्वसत्** -அ தி க மாக முச்சுவிடு கின்றதுமான. **अतिधवल** -மிகவும் வெளுப்பான, **अहीन्द्रशङ्का** - ஸர்ப்பராஜனின் சந்தேகத்தை, **दधानः** -உண்டு பண்ணு கின்றதும், **कम्र** -அழகிய, **वक्त्राम्बुरुह** -முகமாகிய தாமரை மலரினுள, **परिलसत्** -விளங்கும், **कर्णिकाकारशोभ** -தாமரைக் காயின் உருவம் போல பிரகாசிக்கின்றதும், **अतिविमल** - மிகவும் ஸவச்சமாயும், **उत्तुङ्ग** -உயரமாயும் உள்ள, **कोणः** - நுனியையுடையதுமான, **सः घोणः** -அந்த முக்கு, **युष्माकं** - உங்களுக்கு, **शश्वत्** -எப்பொழுதும், **अलं** -மிகுந்த, **प्राणाय** - பலத்திறகாக, **भूयात्** -ஆகட்டும்.

பரமேசுவரன் யோகதண்டத்தைத் தன்னுடைய கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார். அவருடைய முக்கு மிகவும் விசாலமான துவாரங்களையுடையது. அது படத்தை விரித்துக்கொண்டும் சீரிகொண்டும் பரமேசுவர னுடைய வாயில் புக முயற்சிகளும் ஓர் ஸாப்பம் போல் காணப்படுகின்றது. மேலும் அது அவருடைய முகமாகிய தாமரையில் விளங்கும் காணிகை (தாமரையின் உள் இருக்கும் காய்) போல, மிகவும் அழகாக விளங்குகின்றது. அது மிகவும் உயரமாகக் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு காட்சியளிக்கும் பாவதீபதியின் முக்கு உங்கள் அனை வருக்கும் மிகுந்த பலத்தை அளிக்கட்டும். (7)

(அ) கண்ணாடிபோல விளங்கும் கபோலங்களின் (கன்னங்களின்) வாணனை.—

क्रुध्यत्यद्धा ययोः स्वां.तनुमतिलसतोर्विम्बितां लक्षयन्ती
भर्त्रे स्पर्धातिनिष्ठा मुहुरितरवधूशङ्कया शैलकन्या ।

युष्मांसौ शश्वदुच्चैर्बहुलदशमीशर्वरीशातिशुभ्रा-

वव्यास्तां दिव्यसिन्धोः कमितुरवनमल्लोकपालौ कपोलौ ॥

க்ருத்யத்யத்தா யயோ: ஸ்வாம் தனுமதிலஸதோர்
பிம்பிதாம் லக்ஷயந்தீ
பர்த்ரே ஸபர்தா திநிக்நா முஹுரிதரவதூஸங்கயா
ஸஸலகந்யா |
யுஷ்மாம்ஸ்தௌ ஸஸவதுச்சைரபஹுளதஸம்
ஸாவரீஸா திஸுப்ரா-
வவ்யாஸ்தாம் திவ்யஸிந்தோ கமிதுரவநமலலோக
பாலௌ கபோலௌ ||

शैलकन्या-மலைமகள், अतिलसतो:-மிகவும் பிரகாசிக்கிற
ययो:-எந்த இரு கன்னங்களில, बिम्बितां-ப்ரதிபலிததிருக்கும்,
स्वां-தன்னுடைய, तनुं-உடலை, मुहु:-அடிககடி, लक्षयन्ती-
பாத்துக்கொண்டு, इतरवधूशङ्कया-மற்றொரு மனைவி என்ற
சந்தேஹத்தால, स्पर्धातिनिघ्ना-பொருமைக்குட்பட்டவளாய்
भर्त्रे-தன் கணவனிடம், अद्वा क्रुध्यति-உண்மையாக சினம்
கொள்கிறாளோ. उच्चै:-உன்னதமானவைகளாயும், अबहुल-
दशमी-வளாபிறையின் தசமியன்று விளங்கும், शर्वरीश-
சந்திரனைப் போல், अतिशुभ्रौ-மிகவும் வெளுப்பாயும்,
अवनमल्लोकपालौ-வணங்குகின்ற இந்திரன், வருணன் முதலிய
லோக பாலாகளையுடையவைகளுமான, दिव्यसिन्धो:-கங்கை
யின், कमितु:-கணவனான சிவ பெருமானுடைய, तौ कपोलौ-
அவ்விரு கன்னங்களும், युष्मान्-உங்களை, शश्वत्-
எப்பொழுதும், अव्यास्ताम्-காத்தருளட்டும்.

சிவபெருமானுடைய இரு கன்னங்களும் மிகவும்
சிறந்து விளங்குகின்றன. அவைகள் ஸ்படிகம் போல்
வெளுப்பான ஒளியுடன் காணப்படுகின்றன. அவைகளின்
அருகாமையிலுள்ள பார்வதீ தேவியின் சரீரம் அவைகளில்
பிரதிபலிக்கின்றது. அதைக்கண்ணுற்ற பார்வதீதேவிக்குச்
சந்தேகம் வந்துவிடுகின்றது. பரமேஸ்வரன் தனக்குத்

தெரியாமலேயே அன்யஸ்திரீயை தன் கன்னங்களுக்குள் மறைத்து வைத்திருக்கிறார் என்று அவள் அடிக்கடி நினைக்கின்றாள். இதனால் அவளுக்குப் பொருமை உண்டாகிறது உடனே அவள் சிவபெருமானிடம் சீற்றமடைகிறாள்.

மேலும் அவருடைய கன்னங்கள் சுக்ல பக்ஷத்து தசமி யன்று தோன்றும் சந்திரனைப்போல அழகாகக் காணப்படுகின்றன. இந்திராதி தேவர்கள் எல்லோரும் சிவபெருமானிடம் வந்து வணங்கும்போது அவைகளில் அவர்களுடைய சரீரங்கள் ப்ரதிபலிக்கின்றன. இவ்வாறு ப்ரதிபலிக்கின்ற தேவர்களை உடைய பார்வதீபதியின் இருகன்னங்களும் உங்கள் எல்லோரையும் காத்தருளவேண்டும்.

சுக்ல பக்ஷத்துப் பெளணமியன்று தோன்றும் சந்திரன் களங்கத்துடன் விளங்குகின்றது ஆனால் தசமி யன்று தோன்றும் சந்திரனிடம் களங்கம் ஸ்பஷ்டமாகத் தோன்றுது ஆகையால் மாசற்ற மஹேசவரனுடைய கன்னங்களை தசமியில் தோன்றும் சந்திரனுக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளது. (8)

(அ) கௌஸ்துபரத்னம்போல் சிவந்த அதரம் வர்ணிக்கப்படுகிறது :—

यो भासा भात्युपान्तस्थित इव निभृतः कौस्तुभो द्रष्टुमिच्छुः
सोत्थस्नेहानितान्तं गलगतगलं पत्युरुच्चैः पशूनाम् ।
प्रोद्यत्प्रेम्णा यमार्द्रा पिबति गिरिसुता संपदः सातिरेका
लोकाः शोणीकृतान्ता यदरुणमहसा सोऽधरो वो विधत्ताम् ॥

யோ பாஸா பாத்யுபாந்த ஸ்தித இவ நிப்ருத: கௌஸ்துபோ
த்ரஷ்டுமிச்சு:

ஸோத்த ஸ்நேஹாந்நிதாந்தம் கல கத கரளம் பத்யுருச்சை:
பஸூநாம் ।

ப்ரோத்யத் ப்ரேம்னா யமார்த்ரா பிபதி கிரிஸுதா
ஸம்பத: ஸாதிரேகா:

லோகா: ஸோணீக்ருதாந்தா யதருணமஹஸா ஸோதரோ
வோ விதத்தாம் ॥

परूनां पत्युः-பசுபதியான பரமேச்வரனுடைய, यः (अधरः)-
எந்த அதரம், उच्चैः-உன்னதமான, गलगतगारलं-கழுத்தி
லுள்ள விஷத்தை, सोथस्नेहात्-தன்னுடன் கூடப்
பிறந்தது என்ற நட்பினால் (ஸஹோதர வாஞ்சையால்)
नितान्तं-மிகவும், द्रष्टुं-பார்ப்பதற்கு, इच्छुः-விருப்ப
முடையதாய், निभृतः-அசைவற்றதாக, उपान्तस्थितः-அருகில்
அமர்ந்துள்ள, कौस्तुभः इव-கௌஸ்துபம் என்ற மணிபோல்,
भासा-தன்னுடைய ஒளியால், भाति-விளங்குகின்றதோ,
गिरिसुता-மலைமகள், प्रोद्यत्प्रेम्णा-மிகுந்த அன்பினால், आर्द्रा-
நனைந்தவளாக, यं-எந்த அதரத்தை, पिबति-பருகுகின்றாளோ
लोकाः-உலகங்கள், यदरुणमहसा-எந்த அதரத்தின் சிவந்த
ஒளியால், शोणीकृतान्ताः-சிகப்பாகச் செய்யப்பட்ட நடுவை
உடையவைகளாக இருக்கின்றனவோ, सः अधरः-அப்படிப்
பட்ட அதரம், सातिरेकाः-அளவுகடந்த, संपदः-செல்வங்களை,
वः-உங்களுக்கு, विधत्ताम्-கொடுக்கட்டும்.

பாற்கடலிலிருந்து அமுதத்தை எடுப்பதற்காகத் தேவர்
களும் அசுரர்களும் ஓர் சமயம் அதைக்கடைந்தார்கள்.
அப்பொழுது கௌஸ்துபம் என்ற ஓர் சிறந்த ரத்னம் அக்
கடலிலிருந்து தோன்றியது. அதுபோலவே அங்கு கால
கூடம் என்ற விஷமும் உண்டாயிற்று. இவற்றில் ஒன்றான
கௌஸ்துபம் என்ற மணியை மஹாவிஷ்ணு தன்னுடைய
மார்பில் அணிந்துகொண்டார். சிவபெருமான் காலகூட
விஷத்தைப்பருகி தேவாசுரர்களைக் காத்தருளினார்.
இங்கு சிவபெருமானுடைய சிவந்த அதரத்தைக்
காணும்பொழுது அது கௌஸ்துபமணிதானே என்று
தோன்றுகிறது. கௌஸ்துபம், காலகூடம் இரண்டும் ஒரே
பாற்கடலில் பிறந்ததால் ஸஹோதரர்கள். இரண்டும்
வெவ்வேறு இடங்களுக்குச் சென்றுவிட்டன. கௌஸ்துபம்
விஷணுவின் மார்பிலும், காலகூடவிஷம் சிவனின் கழுத்
திலும் இருக்கிறது. வெகுகாலமாகப் பிரிந்துள்ள தன்
ஸஹோதரனான காலகூட விஷத்தை மிகவும் அருகில்
இருந்து பார்ப்பதற்காகத்தான் கௌஸ்துபம் பரமசிவன்

முகத்தில் அசைவற்று அமர்ந்திருக்கிறதோ என்று தோன்றுகிறது. கௌஸ்துபமணிபோல் மிகவும் சிகப்பு ஒளியுடன் காணப்படுகிறது அதரம். இவ்வாறு வர்ணிப்பதற்கு உதப்பேரேசை என்று பெயர். இவ்வாறு விளங்கும் அதரத்தைப் பாவதீதேவி மிகுந்த அன்புடன் பருகிப் பரவச மடைகின்றாள் பரமேசவரனுடைய சிவந்த உதட்டின் ஒளி எங்கும் பரவுகின்றது அதனால் உலகினகண உரையும் பொருளனைததும் செந்நிறம் நிறைந்ததாகக் காணப்படுகின்றது பரமேசவரனுடைய இவ்வுதடு உங்கள் அனைவருக்கும் அளவற்ற செவ்வங்களை அளளித்தந்து அருள் புரியவேண்டும்

உலகிலுள்ள பொருள்கள் பலநிறம் பெற்றவைகள். ஆயினும் அவைகள் தங்களுடைய நிறத்தை விட்டுச் சிவ பெருமானின் உதட்டினுடைய செந்நிறத்தைப் பெற்றவைகளாக வாணிகப்பட்டுள்ளன இவ்வாறு கூறுவதற்குத் 'ததகுணம்' என்றுபெயர் (9)

(அ) தந்த பங்கதி (பறகளின் வரிசை)யின் வாணனை:-

अत्यर्थं राजते या वदनशशधरादुच्चरच्चाङ्गाणी-

पीयूषाब्जःप्रसाहप्रसरपरिलसत्फेनपुञ्जावलीव ।

देयात्रा दन्तपङ्क्तिश्चिरमिह दनुदायाददौवारिकस्य

दीप्त्या दीप्तेन्दुन्दच्छिरमिततरां प्रोभताग्रा मुदं वः ॥

அத்யாத்தம் ராஜதே யா வதந ஸஸ்தரா துசசரசசாருவாணீ
பீயூஷாம்ப ப்ரவாஹ பரஸர பரிலஸத பபேந புருஜாவலீவ ।
தேயாத ஸா தந்த பங்கதிஸ்சிரமிஹ தநு தாயாத

தௌவாரிகஸ்ய

தீபதயா தீபதேநது குந்த சசவிரமிததராம் பரோந்நதாக்ரா

முதம் வ: ॥

दनुदायाद-தனுவினுடைய பிள்ளையான பாணாஸுர
னுடைய, दौवारिकस्य-வாயில காப்பவனாக விளங்கும்
பரமேசவரனுடைய, या-எந்த பறகளின் வரிசை, वदन-
शशधरात् - முகமாகிய சந்திரனிடமிருந்து, उच्चरत् - கிளம்பு

கின்ற, **चारु**-அழகிய, **वाणी**-சொற்களாகிய, **प्रीति**-அமுத ஐலத்தின், **प्रवाह**-வெள்ளத்தின், **प्रसर**-பெருக்கில், **परिलसत्**-விளங்குகின்ற, **फेनपुञ्जावली**-நுரைக்கூட்டம் போல, **अत्यन्त**-மிகவும், **राजते**-விளங்குகின்றதோ, **दीप्त्या**-பிரகாசத்தால், **दीप्त**-காந்தியுள்ள, **इन्दुकुन्द**-சந்திரன் குந்த புஷ்பம் (வெள்ளை மல்லிகை) இவைகளைப் போன்ற, **छविः**-ஒளியையுடையதும் **प्रोन्नता**-உயர்ந்த நுனிகளையுடையதுமான, **सा**-அந்த, **दन्तपङ्क्तिः**-பற்களின் வரிசை, **इह**-இவ்வுலகில், **चिरं**-வெகு காலம், **अमिततरां**-மிகவும் அளவற்றதான, **सुदं**-சந்தோஷத்தை, **वः**-உங்களுக்கு **देयात्**-கொடுக்கட்டும்.

பரமேசவரனுடைய பல வரிசை மிகவும் அழகாகக் காணப்படுகின்றது. அவருடைய முகம் சந்திரன்போல தோன்றுகின்றது அவா பேச ஆரம்பிக்கும் பொழுது அவரது முகமாகிய சந்திரனிடமிருந்து சொற்களாகிய அமுதம் பெருகுகின்றது. அப்பெருக்கில் காணப்படும் நுரைகளின் வரிசைபோலப் பற்களின் வரிசை விளங்குகின்றது. இவ்வரிசை சந்திரனைப்போலும் குந்தமலரைப் போலவும் பொலிவுபெற்றுள்ளது. மேலும் இது உயர்ந்த நுனிகளை உடையது. இப்பற்களின் வரிசை நமக்கு இவ்வுலகில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை அளிக்கட்டும்.

இங்கு பற்களின் வரிசையை அமுதப்பெருக்கின் நுரை என்று உருவகப்படுத்திக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அமுதத்தால் அம்ருத நிலையை அடையலாம். அதனால் என்றும் அளவுகடந்த ஆனந்தத்தை எய்தலாம். அதுபோலவே இங்கு சிவபெருமானுடைய அமுத நுரையைப்போன்ற பல் வரிசையும் நமக்கு இவ்வுலகின் கண் உயர்ந்த ஆனந்தத்தை அள்ளி அள்ளி அருளவேண்டும். இவ்வுலகின்கண் என்பது உபலக்ஷணமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இம்மையில மட்டுமல்லாது மறுமையிலும் இஃது நமக்கு ஆனந்தமளிக்க வேண்டுமென்பதே இதன் பொருள் மறு உலகில் அளவற்ற ஆனந்தத்தை அளிக்கவேண்டுமென்பதற்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கட்டுமென்பது பொருள்.

(அ) பரமேசுவரனுடைய கண்டத்திலிருந்து கிளம்பும் ஓங்காரநாதத்தை வாணிககிருர்:—

न्यक्कुर्वन्नुर्वराभृनिभघनसमयोद्घुष्टमेधौघघोष

स्फूर्जद्वाद्योत्थितोरुध्वनितमपि परब्रह्मभूतो गभीरः ।

सुव्यक्तो व्यक्तमूर्तेः प्रकटितकरणः प्राणनाथस्य सत्याः

प्रीत्या वः संविदध्यात्फलमलमलं जन्मनाथः स नादः ॥

நயக்குர்வந்நூர்வராப்ருநநிப கன ஸமயோத்குஷ்ட

மேகௌக கோஷம்

ஸ்பூர்ஜத வாதயோத்திதோரு த்வநிதமபி பரப்ரஹ்ம

பூதோ கபீர: ।

ஸ்வ்யகதோ வ்யக்த மூர்ததே ப்ரகடித கரண. ப்ராண

நாதஸ்ய ஸத்யா:

ப்ரீத்யா வ. ஸம்விதத்யாத் பலமலமலம் ஜந்மநாத: ஸ நாத.॥

उर्वराभृत्-பூமியைத் தாங்குகின்ற மலைகளுக்கு, निभ-
ஒப்பான, घन-மேகங்களுடைய, समय-காலமாகிய மழை
நாட்களில், उद्घुष्ट-காஜனையுடன்கூடிய, मेधौघ-மேகங்
களுடைய கூட்டத்தின், घोष-இடி முழக்கத்தையும், स्फूर्जत्-
இடியைப்போல முழங்குகின்ற, वाद्योत्थित-வாத்தியங்களி
லிருந்து கிளம்பிய, उरुध्वनितं अपि-மிகுந்த ஒலியையும்,
न्यक्कुर्वन्-தாழ்ந்ததாகச் செய்துகொண்டு, परब्रह्मभूतः-
பரம்பொருளின் தன்மை வாய்ந்ததாயும், गम्भीरः-கம்பீர
மாயும், सुव्यक्तः-மிகுந்த விளக்கமுள்ளதாயும், प्रकटितकरणः-
வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள உதடு முதலிய உச்சரிப்பு
ஸ்தானங்களையுடையதாயும், அதாவது நன்கு உச்சரிககப்
பட்டதாயும், जन्मनाथः-தன்னை உபாஸிக்கின்றவர்களின்
பிறவித்துன்பத்தை நீக்குகின்றதாயும் விளங்குகின்ற,
व्यक्तमूर्तेः-எடுத்துக்கொள்ளப்படாத சரீரத்தையுடைய, सत्याः-
தக்ஷணுடைய மகளான ஸதீதேவியின், प्राणनाथस्य-பதி
யான சிவபெருமானுடைய, सः नादः-அந்தப் புகழ்பெற்ற
ஓங்காரம் वः-உங்களுக்கு, प्रीत्या-அன்புடன், अलं-நிறைந்த

अमलं-தோஷமற்ற, फलं-மோக்ஷமென்ற பலனை, संविद्यात्-
கொடுக்ககட்டும்

பரமேசவரனுடைய முகத்திலிருந்து கிளம்பும் ஓங்கார நாதம் மழைகாலத்தில் மேகங்களிலிருந்து கிளம்பும் இடி முழக்கத்தையும் வெல்லும் சக்தி வாய்ந்தது இன்னிசைகளை எழச்செய்யும் வாத்யங்களிலிருந்து உண்டாகும் நாதங்களையும் தோறகச்செய்கின்றது. स्पूर्जजायुस्थित (ஸ்பூஜதவார்த்த்யுத்தித) என்றும் ஒரு பாடம் காணப்படுகிறது அதற்கு இடிமுழக்கம் போன்ற கடலோசையைத் தோறகச்செய்கின்றது என்று பொருள் இதுவே பரமமத்தின் தன்மை வாய்ந்தது. பரம்பொருளைக் குறித்துக் காட்டும் அடையாளமாக விளங்குகின்றது பரம்பொருள் நம புலன்களுக்கு எட்டாதது இவ்வாறு இருந்த போதிலும், நாம் அதை நமமுடைய மனதால் தயானம செய்யலாம் அதற்கு உகந்ததாக ஓங்காரம் விளங்குகின்றது இந்த ஓங்காரத்தைச் சொல்லி பரம்பொருளை அழைத்தால் அது நமமிடம் சந்தோஷமடைகின்றது பகவானிடமிருந்து கிளம்பும் இந்த ஓங்கார நாதம் மிகவும் கம்பீரமானது. இது நல்ல ஒலியுடன் விளங்குகிறது பரமேசவரனால் நன்கு உச்சரிக்கப்பட்டதான இந்த ஓங்காரம் பிறவி என்னும் துன்பத்தைக் களைகின்றது. உலகத்திலுள்ள ஜீவராசிகளின் இன்னல்கள் அனைத்தையும் நீக்குவதன் பொருட்டு பகவான் லீலாமானுஷ விகரஹத்தைப் பெற்றுப் பாவதீபதியாகக் காட்சியளிக்கின்றான். இவருடைய திருவாயிலிருந்து எழுந்தருளும் மாசற்ற ஓங்காரநாதம் நம்மனைவருக்கும் மோக்ஷஸாமராஜயத்தைத் தந்தருளல் வேண்டும். (11)

(அ) ஸகவரனின் அட்ட ஹாஸம் (சிரிப்பு) வர்ணிக்கப் படுகிறது:—

भासा यस्य बिलोकी लसति परिलसत्फेनपुञ्जाण्वान्त-
व्यामनेवातिगौरस्तुलितसुरसरिद्वारिपूरप्रसारः ।

पीनात्मा दन्तभाभिर्भृशमभिभिकारातिभीमः सदेष्टां

पुष्टां तुष्टिं कृषीष्ट स्फुटमिह भवतामदृहासोऽष्टमूर्तेः ॥ १२ ॥

பாஸா யஸ்ய த்ரிலோக் லஸதி பரிலஸத பேந

புருஜாணவாந்தர்

வயாமகநேவா திகௌரஸ துலித ஸுரஸரித் வாரிபூர

ப்ரஸார 1

பீநாத்மா தநத பாபிா பருஸமபிபவிகாராதி பீம ஸதேஷ்டாம

புஷ்டாம துஷ்டிம் கருஷீஷ்ட ஸ்புடமிஹ பவதாம்

அட்டஹாஸோ டுஷ்டமூாததே: ॥

यस्य-எநத அட்டஹாஸததினுடைய, भासा-ஒளியால,
त्रिलोकी-மூவுலகும், परिलसत् -விளங்குகின்ற, फेनपुञ्ज- நுரைக்
கூட்டங்களுடைய, अर्णवान्तः -சமுத்திரத்தின் நடுவில்,
व्यामशा इय-மூழ்கிக்கிடக்கின்றதுபோல, लसति-பிரகாசிக
கின்றதோ अतिगौरः -மிகவும் வெளுப்பானதாயும், तुलित-
ஒப்பிடப்பட்ட, सुरसरित् -கங்கையினுடைய, वारिपूर-நீர்ப்
பெருக்கின், प्रसारः -போகையுடையதாயும், दन्तभाभिः -
பற்களுடைய ஒளிகளால், पीनात्मा-விருத்தியடைந்ததும்,
भृशं-மிகவும், अभिभविक्-ஸாதுகளை அவமதிக்கின்ற,
अराति-பகைவார்களுக்கு, भीमः - பயங்கரமானதாயுமுள்ள
अष्टमूर्तेः -சிவபெருமானுடைய, अदृहासः -அட்டஹாஸம், सदा-
எப்பொழுதும், इह-இவ்வுலகத்திலும் மறுஉலகத்திலும்,
भवतां-உங்களுக்கு, स्फुटं-தெளிவாக, इष्टां-விருமபிய, पुष्टां
तुष्टिं-மிகுந்த மகிழ்ச்சியை, कृषीष्ट-உண்டாக்கட்டும்.

சிவபெருமான மட்டற்ற மகிழ்ச்சியால் அட்டஹாஸம்
செய்கின்றா அது மிகுந்த வெண்ணிறம் வாயந்ததாக
உலகமெங்கும் விளங்குகிறது. இதனால் மூவுலகும் சமுத்
திரத்தில் உள்ள நுரைக்கூட்டத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கின்றது
போல காணப்படுகின்றது. மிகவும் வெளுப்பான அவ
வட்டஹாஸம் கங்கையின் பெருக்கைப்போல எங்கும்
பெருக்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. ஏறகனவே வெளுப்பாக

46 ஸ்ரீ சிவகேசாதி பாதாந்தவர்ணன ஸதோத்திரம்

உள்ள அச்சிரிப்பு பகவானுடைய பறகளின் ஒளியால
இரண்டுமடங்கு வெண்ணிறம் வாய்ந்ததாக ஆகின்றது.
உலகத்திறகுத் தீங்கிழைக்கும் கசடர்களை அபபெரும சிரிப
பைக் கண்டு அஞ்சுகின்றனா இவவாறு விளங்கும் அட்ட
ஹாஸம் உமக்கு என்றென்றும் இமமையிலும் மறுமையிலும்
மட்டறற மகிழ்ச்சியைத் தந்தருளட்டும். (12)

(அ) ஸதயோஜாதம் முதலான ஐந்து முகங்களை
வாணிககிரார் :—

सद्योजाताख्यमास्यं वियदमलमुदग्वर्ति यद्वामदेवं

धाम्ना हेम्ना सदृक्षं जलदनिभमघोराह्वयं दक्षिणं यत् ।

यद्वालार्कप्रभं तत्पुरुषनिगदितं पूर्वमीशानसंज्ञं

यद्विव्यं तानि शम्भोः भवदभिलषितं पञ्च दद्युर्मुखानि ॥

ஸத்யோஜா தாக்யமாஸ்யம் வியதமலமுதகவர்த்தி யத்
வாமதேவம்
தாம்னா ஹேம்னா ஸத்ருக்ஷம் ஜலத நிபமகோராஹ்வயம்
தக்ஷிணம் யத் ।
யத்பாலாகக ப்ரபம் தத்புருஷ நிகதிதம் பூாவமீஸாந
ஸம்களும்
யததிவ்யம் தாநி ஸம்போ: பவதபிலஷிதம் பஞ்ச ததயுர்
முகாநி ॥

வியதமலம்-ஆகாயத்தைப்போல மாசற்ற அல்லது
ஆகாசத்தில் மாசற்றதான, சद्योजाताख्यं-‘ஸதயோ ஜாதம்’
என்ற பெயராகொண்ட யத் आस्यम् -யாதொரு முகமோ, तथा-
அதுபோலவே, उदग्वर्ति-வடக்கிலுள்ள, धाम्ना-பிரகாசத்தால,
हेम्ना सदृक्षं-தங்கத்தைப்போல விளங்கும், वामदेवं यत् -‘வாம
தேவம்’ என்ற யாதொரு முகமோ, तथा-அதுபோலவே
जलदनिभं-மேகத்தைப்போல நீலமான, दक्षिणं-தெற்கிலுள்ள,
अघोराह्वयं यत् -‘அகோரம்’ என்று பெயராகொண்ட யாதொரு
முகமோ, तथा-அதுபோல, वालार्कप्रभं-இளங்கதிரவனைப்

போன்ற ஒளிவாய்ந்த, தத்புருஷம் ' என்று கூறப்படும், யத் -எந்த முகமோ, ததா-அதுபோல, பூர்வ-கிழக்கிலுள்ள, இஷானஸங்- ' ஈசானம் ' என்று பெயர்கொண்ட, யத் -யாதொரு, திவ்ய்-ஒளியோடுகூடிய முகமோ, ஸ்மோ: - சிவ பெருமானுடைய, தானி-அந்த, பஞ்ச முகானி-ஐந்து முகங்களும், பவத்பிலிபித்-உங்களுடைய மனோபீஷ்டங்களை, த்யு: - கொடுக்கட்டும்.

பரமேசவரனுக்கு ஸத்யோஜாதம், வாமதேவம், அகோரம், தத்புருஷம், ஈசானம் என்று ஐந்து முகங்கள் இருக்கின்றன இந்த ஐந்து முகங்களையும் “सद्योजातं प्रपद्यामि” என்று துவங்கி “ईशानः सर्वविद्यानां” என்று முடிக்கின்ற வேத மந்திரங்கள் போற்றுகின்றன இவற்றுள் ஸத்யோஜாதமென்று கூறப்படும் முகம் ஆகாயத்தைப் போல மாசற்று மேலநோக்கிய வண்ணம் அமைந்துள்ளது இரண்டாவதாக வாமதேவமென்ற பெயர் கொண்ட முகம் தங்கத்தைப்போல ஜவலிக்கும் தன்மை வாய்ந்து வட திசையைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றது மூன்றாவதாக அகோரமென்றழைக்கப்படும் முகம் நீலநிறமுள்ளது. இது தென்திசையை நோக்கி இருக்கின்றது நான்காவதாக தத்புருஷமென்று போற்றப்படும் முகம் இளம் சூரியனைப்போல காததியுடன் மேற்குத் திகைப்பபாத்துக் கொண்டிருக்கின்றது ஐந்தாவதாக ஈசானம் என்ற பெயருடைய முகம் கிழக்குத்திசையை நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாறு விளங்கும் பரமேசவரனுடைய ஐந்து திவ்யமான முகங்களும் உங்களுடைய மனோபீஷ்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றட்டும். (13)

(அ) பகவானுடைய கண்டத்தின் (கழுத்தின்) வர்ணனை :-

आत्मप्रेम्णा भवान्या स्वयमिव रचिताः सादरं संयवन्या

मध्या तिस्रः सुनीलाञ्जननिभगररेखाः समाभान्ति यस्याम् ।

आकल्पानल्पभासा भृशतरुचिराः कम्बुकल्पाम्बिकायाः

पत्युः साऽत्यन्तमन्तर्विलसतु सततं बन्धुरा कन्धरा वः ॥

ஆத்ம ப்ரேம்னா பவாந்யா ஸ்வயமிவ ரசிதா: ஸாதரம்

ஸமயவன்யா

மஷ்யா திஸ்ர ஸுநீலாஞ்ஜன நிப கர ரேகா ஸமாபாநதி

யஸ்யாம் |

ஆகலபாநல்ப பாஸா ப்ருதர ருசிரா: கம்புகல்பாம்பிகாயா:

பத்யு: ஸாதயந்தமநதர்விலஸது ஸததம் பநதுரா

கந்தரா வ: ||

भवान्या-பா ர வ தி ய ா ல, आत्मप्रेम्णा-தன்னுடைய
அன்பினால், संयवन्या-கூட்டப்பட்ட, मप्या-மசியால், सादरं-
மிகுந்த ஆதரவுடன், स्वयं-தானாகவே, रचिता: इव-எழுதப்
பட்டவைகளபோல விளங்குகின்றவைகளாயும், आकल्प-
அலங்காரத்தினுடைய, अनल्पभासा-மிகுந்த ஒளியால்,
भृशतरुचिराः-மிகவும் மனோஹரமாயும் உள்ள, तिस्रः-மூன்று
सुनील-மிகவும் நீலமான, अञ्जनभि-மைபோன்ற, गररेखाः-
விஷத்தின் கோடுகள், यस्यां-எந்தக் கழுத்தில், समाभान्ति-
நன்கு பிரகாசிக்கின்றனவோ, कम्बुकल्पा-சங்குக்கு ஒப்பான
बन्धुरा-உன்னதமான, अम्बिकायाः पत्युः-அம்பிகையின்
பதியான பரமேசவரனுடைய, सा कन्धरा-அக்கழுத்து, वः-
உங்களுடைய, अन्तः-மனதில், सततं-எப்பொழுதும், अत्यन्तं-
மிகவும், विलसतु-விளங்கட்டும்.

பரமேசவரனுடைய கழுத்து மிகவும் அழகு வாய்ந்தது.
அது சங்குக்கு ஒப்பாக மிகவும் உன்னதமாகவும் மனோஹர
மாகவும் விளங்குகின்றது அதில் காலகூடவிஷத்தின்
மூன்று கோடுகள் காணப்படுகின்றன அவைகள் பாவதீ
தேவியே தன்னுடைய கணவன்பாலுள்ள அன்பினால் நீல
மைகூட்டி மிகுந்த பரேமையுடன் வரைந்த கோடுகள்போல
காணப்படுகின்றன. நீலநிறமுள்ள இம்மூன்று ரேகைகளும்
நீலமணியால் செய்யப்பட்ட கண்டாபரணங்கள் போல்
பரமேசவரனுடைய கழுத்தை அலங்கரிக்கின்றன. இவ்வாறு

தோன்றும் பரமேச்வரனுடைய கழுத்து உங்களுடைய உள்ளங்களில என்றும் உரைந்து இருக்கட்டும். (14)

(அ) சம்புவின் கழுத்திலுள்ள காலகூட விஷத்தை வர்ணிக்கிறார்.—

वक्त्रेन्दोर्दन्तलक्ष्म्याश्चिरमधरमहाकौस्तुभस्याप्युपान्ते

सोत्थानां प्रार्थयन्स्वस्थितिमचलभुवे वारयन्त्यै निवेशम् ।

प्रायुङ्क्तेवाशिषो यः प्रति पतिममृतत्वे स्थितः कालशत्रोः

कालं कुर्वन्गलं वो हृदयमलमलं क्षालयेत्कालकूटः ॥ १५ ॥

வக்த்ரேந்தோ தந்த லக்ஷ்மயாஸ்சிரமதர மஹாகௌஸ்து
பஸ்யாப்யுபாந்தே
ஸோத்தானாம் ப்ரார்த்தயன் ஸ்வஸ்திதிமசலபுவே
வாரயந்தயை நிவேஸ்யம் ।
ப்ராயுங்க்தேவாஸிஷோ ய. ப்ரதி பதிமமருதத்வே
ஸதித: கால ஸத்ரோ:
காலம் குாவன் கலம வோ ஹ்ருதயமலமலம் க்ஷாலயேத்
காலகூட: ॥

ய:-எந்த காலகூட விஷம், **ஸோத்ானா**:-தன்னுடன் உண் டானதால ஸஹோதராகளாக விளங்கும் **வக்த்ரேந்தோ**:-முக மாகிய சந்திரனுகும், **தந்தலக்ஷ்யா**:-பற்களின் அழகாகிய இலக்ஷ்மீதேவிகும், **அதரமஹாகௌஸ்துமஸ்ய அபி**:- உதராகிய பெரிய கௌஸ்துபமணிகும் கூட, **உபாந்தே**-அருகில், **சிர்- வெகுகாலம்**, **ஸ்வஸ்திதி**-தன்னுடைய வாஸத்தை, **பார்யன்- வேண்டிக்கொண்டு**, **நிவேஸ**-(தான்) அங்கிருப்பதை **வாரயன்** தடைசெய்கின்ற, **அதலபுவே**-பார்வதிக்கு, **பதி** **பதி**-கண வனைக் குறித்து, **அமூதத்வே**-மரணமேறப்படாத நிலையின் பொருட்டு, **அசிஷ**:-ஆசீர்வாதங்களை, **பாயுக்வே**-கூறியது போல, **ஸ்தித**:-இருக்கின்றதோ, **காலசத்ரோ**:-யமனை வதைத்த சிவபெருமானுடைய, **கால**-கழுத்தை, **கால**-கருப்பாக, **கூர்ன்** செய்துகொண்டிருக்கும், **ச: காலகூட**:- அந்தக் காலகூட

50 ஸ்ரீ சிவகேசாதி பாதாந்தவர்ணன ஸ்தோத்திரம்

மென்ற விஷம், वः-உங்களுடைய, हृदयमलं-மனதிலுள்ள அழுக்கை, अलं-நன்கு, क्षालयेत्-கழுவட்டும்.

தேவர்களும் அசுரர்களும் அமுதத்தை எடுக்க நினைத்து பாற்கடலைக் கடைந்தார்கள். அப்பொழுது அக்கடலிலிருந்து சந்திரன், இலக்ஷ்மி, கௌஸ்துபம், காலகூட விஷம் முதலிய பல பொருள்கள் கிளம்பி வந்தன. அவற்றுள் மிகுந்த பொலிவுடன் விளங்கும் சந்திரனே பரமேசுவரனுடைய முகமாக அமைந்தது. அதனுடன் பிறந்த லக்ஷ்மீதேவி பற்களின் வரிசையாகப் பிரகாசித்தாள் சிவந்த நிறத்துடன் மனதைக் கவரும் கௌஸ்துபம் என்ற மாணிக்கமே உதடாக ஆயிற்று. இவ்வாறு தன்னுடன் பிறந்தவர்கள் பரமேசுவரனுடைய முகத்தில் வசிப்பதைக் கண்ணுற்றுக காலகூட விஷமும் அவைகளின் அருகாமையிலேயே தானும் அமர வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டது. ஆனால் பரமேசுவரனுடைய பக்கத்தில் பார்வதீ தேவி அமர்ந்திருந்தாள் காலகூடம் தன் கணவனது உயிரையே பருகி விடுமோ என்று அச்சங்கொண்ட அவள் அதை ஆங்கு அமர அனுமதிககவிலலை. அதனால் அவ்விஷம், நான் உன்னுடைய கணவன் ஆயினே அபகரிக்கவிலலை. நான் அவருக்கு நீண்ட ஆயுள் உண்டாக வேண்டுமென்று ஆசீர்வதிக்கிறேன் என்று கூறிக் கொண்டு பரமேசுவரனுடைய கழுத்தில் அமர்ந்தது. அதனுடைய சேர்க்கையால காலனை மாய்த்த மகேசுவரனுடைய கழுத்து கருப்பு நிறத்தையடைந்தது. இவ்வாறு விளங்கும் காலகூடம் உங்கள் மனதில் உரையும் அழுக்கு களைக் களையட்டும்.

பரமேசுவரனுடைய கழுத்தில் காணப்படும் காலகூட விஷத்தைத் தியானம் செய்தால் மனதிலுள்ள தீய எண்ணங்கள் அனைத்தும் தீர நதுவிடும் மனது பரிசுத்தமடையும். அதனால் ஸவயம்பிரகாசனான பகவான் அகககண் முன் தோன்றுவான். இங்கு அழுகை உண்டாக்கும் கருவிஷம் அழுக்கை அகற்றும் என்று வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. விரோதமான காரணத்தால் மலம் போக்கப்படுகிறதென்று

ஸ்ரீ சிவகேசாதி பாதாந்தவர்ணன ஸ்தோத்திரம் 51

கூறப்படுவதால இங்கு விபாவனா விசேஷமெனும் அணி
காணப்படுகின்றது. (15)

(அ) மஹாதேவனின் தோரமூலம் (கக்ஷப்பிரதேசம்)
வர்ணிக்கப்படுகிறது —

प्रौढप्रेमाकुलाया दृढतरपरिरंभेषु पर्वेन्दुमुख्याः
पार्वत्याश्चारुचामीकरवलयपदैरङ्कितं कान्तिशालि ।
तुङ्गं भोगाङ्गदाढ्यं सततमविहितं कर्म निर्मूलयेत्त-
दोर्मूलं निर्मलं यद्दृदि दुरितमपास्यार्जितं धूर्जटेर्वः ॥

ப்ரௌட பரேமாகுலாயா த்ருடதர பரிரம்பேஷு

பாவேந்து முகயா.

பாவத்யாஸாரு சாமீகர வலய பதைரங்கிதம கானதி ஸாலி,
துங்கம போகாங்கதாட்யம் ஸததமவிஹிதம காம

நிர்மூலயேத் தத

தோர்மூலம் நிர்மலம் யத் ஹருதி துரிதமபாஸயாரஜிதம்

தூர்ஜடோ வ: ॥

दृढतर - மிகவும் இறுகமான, परिरंभेषु - ஆலிங்கனங்
களில், प्रौढ-அதிகமான, प्रेमाकुलायाः - அன்புடன் கூடிய
வளும், पर्वेन्दुमुख्याः - பூணசுந்திரனைப்போன்ற அழகு
வாய்ந்த முகத்தையுடையவளுமான, पार्वत्याः-பாவதியின்,
चारु-அழகிய, चामीकरवलयपदैः-தங்க வளையலகளின் அடி
களால, अङ्कितं-அடையாளம் செய்யப்பட்டதும், कान्तिशालि-
மிகுந்த தேஜஸுடன் விளங்குகின்றதும், तुङ्गं-உயரமானதும்
भोगाङ्गदाढ्यं-அரவங்களாகிய தோளவளைகள் நிறைந்தது
மான, तत्-அந்த, धूर्जटेः-பரமேசவரனுடைய, निर्मलं-மாசற்ற
दोर्मूलं-கக்ஷப்பிரதேசம் உங்களுடைய, हृदि மனதில், आर्जितं
சேமித்து வைக்கப்பட்ட, दुरितं-பாபத்தை, अपास्य-போக்கி
விட்டு, सततं-எப்பொழுதும், अविहितं कर्म-நிஷிதமான
கார்யத்தை, निर्मूलयेत्-வேறுடன் களையட்டும்.

பார்வதீ தேவி பரமேசுவரனை அன்புடன் இறுகத் தழுவிக் கொள்ளும்பொழுது அவருடைய ஸுவாணவனை கள் சிவபெருமானுடைய புஜங்களில பதிகின்றன. அதனால் அப்புஜங்கள் அடையாளம் செய்யப் படவைகளாக விளங்குகின்றன. மேலும் சிறந்த நாகங்கள் அவருடைய புஜங்களைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளே அவருக்கு விலையுயர்ந்த தோள்வளைகளாகக் காணப் படுகின்றன.

இவ்வித மஹிமை பொருந்திய கக்ஷபபிரதேசம், உங்க ளுடைய மனதிலுள்ள பாபங்கள் எல்லாவற்றையும் போக் கட்டும். கோடிகணக்கான முற்பிறவிகளில் நாம் செய் துள்ள பாபங்கள் எல்லாம், நம் மனதில் மலைபோல குவிந் துள்ளன. ஏற்கனவே பாபம் இருப்பதால்தான், மேலும் மேலும் பாபசெயல் புரிகிறான புணயம் உள்ளவன் நற காரியம் செய்வான் நாம் செய்யும் புணய காமாக்களும் பாப கர்மாக்களும் முறையே ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும் கொடுப்பதுடன், வாஸநாருபமாக மனதில் இருந்து கொண்டு முறையே புணயத்தையும், பாபத்தையும் செய்யத் தூண்டுகின்றன. பகவானுடைய கக்ஷதயானத்தால் நம் பாபங்கள் எல்லாம் விலகவே மேலும் பாபசெயல்களைப் புரியமாட்டோம். (16)

(அ) ஸம்ஸாரகடலைக் கடக்க ஸ்படிக அணைபோல் விளங்கும் புஜங்களை வர்ணிக்கிறோ : —

कण्ठाश्लेषार्थमाप्ता दिव इव कमितुः स्वर्गसिन्धोः प्रवाहाः

क्रान्त्यै संसारसिन्धोः स्फटिकमणिमहासंक्रमाकारदीर्घाः ।

तिर्यग्निष्कम्भभूतास्त्रिभुवनवसतेभिर्नदैत्येभदेहाः

वाहा वस्ता हरस्य द्रुतमिह निवहानंहसां संहरन्तु ॥ १७ ॥

கண்டாஸ்லேஷார்த்தமாப்தா: திவ இவ கமிது:

ஸ்வர்க ஸிந்தோ. ப்ரவாஹா:

க்ரான்த்யை ஸம்ஸார ஸிந்தோ: ஸ்படிகமணி மஹா

ஸங்க்ரமாகார தீர்கா: ।

திர்யக விஷகம்ப பூதாஸ்த்ரிபுவந வஸதோ பிநந

தைதயேபதேஹா:

பாஹா வஸதா ஹரஸய தருதமிவ நிவஹாநம்ஹஸாம

ஸமஹரந்து ||

कमितुः-அன்பரான பரமேச்வரனுடைய, **कण्ठाश्लेषार्थ-**க மு த்தை த த தழுவிக்கொளவதற்காக, **दिव-**ஆகாசத்திலிருந்து, **आप्ताः**-வநத, **स्वर्गसिन्धोः**-ஆகாசகங்கையினுடைய, **प्रवाहाः इव (स्थिताः)** - பெருகுகுகள் போலிருப்பவைகளும், **संसारसिन्धोः**-ஸம்ஸாரமாகிய கடலை, **क्रान्त्यै**-கடப்பதற்காக, **स्फटिकमणि-**படிககுகற்களின், **महासंक्रमाकार-**பெரிய அணைகளின் உருவமபோல, **दीर्घाः**-நீண்டவைகளாயும், **त्रिभुवनवसतेः**-முன்று உலகங்களாகிய இலலத்தின், **तिर्यग्विक्ल्मभूताः**-குறுக்கில போடப்பட்ட தாழ்ப்பாள்கள் போன்றனவாயும், **भिन्न-**பிளக்கப்பட்ட, **दैत्येभ-**அரக்கர்களாகிய யானைகளின், **देहाः**-உடலகளையுடையவைகளாயும் விளங்குகின்ற **हरस्य**-சிவபெருமானுடைய, **ता बाहाः**-அப்புஜங்கள், **द्रुतं**-விரைவில், **वः**-உங்களுடைய, **अंहसां**-பாவங்களின், **निवहान्** குவியல்களை, **संहरन्तु**-நாசம் செய்யட்டும்.

தனது அன்பனான சிவபெருமானை ஆலிங்கனம் செய்து கொளவதற்காக கங்காதேவி ஆகாசத்திலிருந்து வருகின்றாள். அவளுடைய நீர்ப் பெருகுகுகளே பரமசிவனுடைய அழகிய புஜங்களாக விளங்குகின்றன, அப்புஜங்கள் ஸ்படிகங்களபோல் காணப்படுகின்றன. அவைகள் பகதர்களைத் தூக்கிவிடுகின்றன. ஆதலால் இவைகள் ஸமஸாரமெனும் கடலைக் கடப்பதற்காகக் கட்டுவித்த படிக அணைபோல தோன்றுகின்றன மேலும் இம்முவுலகும் ஓர் பெரிய மாடிக் கட்டிடம் போன்றது இதைக் காப்பதற்காகக் குறுக்கில போடப்பட்ட தாழ்ப்பாள்கள் போல பரமனுடைய புஜங்கள் அமைந்துள்ளன இவைகள் மதங்கொண்ட அரக்கர்களாகிய யானைகளின் மத்தகங்களைப் பிளந்து உலகங்களைக் காக்கின்றன. இவைகள் உங்களுடைய பாவங்கள் அனைத்தையும் உடனேயே அழித்து உங்கள் அனைவரையும் காததருளட்டும். (17)

54 ஸ்ரீ சிவகேசாதி பாதாந்தவாணன ஸதோத்திரம்

(அ) பகவானுடைய மார்பு வர்ணிக்கப்படுகிறது :—

ரக்ஷோவக்ஷோவிபாலம் ஸ்மரஹர்வனிதா஽க்ஷிணவக்ஷோஜகான்தம்

வக்ஷோ நிஷிப்தமாலம் மலயஜமிலிதோ஽ாசிம்ஸமோக்ஷிதம் யத் ।

க்ஷிப்தம் தத்ரூக்ஷவக்ஷுஃசுருதிமணிக்ஷிப்தமாலம்

யுஷ்மாக்கம் ஸ்வதேஹஃ ஸ்படிகமணிக்ஷிப்தமாலம் க்ஷிப்தம் ॥

ரக்ஷோ வக்ஷோ விபாலம் ஸ்மரஹர் வனிதா ஽ க்ஷிண
வக்ஷோஜ கான்தம்

வக்ஷோ நிக்ஷிப்த மாலம் மலயஜ மிலிதோ த்பாஸி
பஸமோக்ஷிதம் யத் ।

க்ஷிப்தம் தத ரூக்ஷ சக்ஷுஃ : சுருதி கண பண
ரதநௌக பாபீக்ஷண ரோபம்

யுஷ்மாகம் ஸ்வதேஹ ஸ்படிக மணி ஸிலா
மண்டலாபம் க்ஷிணோது ॥

ரக்ஷோவக்ஷோவிபாலம்-அரக்கர்களின் மார்பைப் பிளக்கின்ற
தாயும், ஸ்மரஹர் - மன்மதனை எரித்த பரமேசுவரனுடைய,
வனிதா-மனைவியான பாவதிதேவியின், அக்ஷிண - பருத்த,
வக்ஷோஜகான்தம்-ஸதனங்களால் மனோஹரமானதாயும், நிஷிப்த-
மாலம்-அணிந்து கொள்ளப்பட்ட ரதனமாலைகளை உடைய
தாயும், மலயஜமிலிதோ஽ாசி - சந்தனக்குழம்புடன் சேர்ந்து
விளங்குகின்ற, ஸமோக்ஷிதம்-விபூதியால் பூசப்பட்டதாயும், யத்
வக்ஷுஃ-யாதொரு மார்பு உள்ளதோ, ரூக்ஷ-கொடிய, வக்ஷுஃ சுருதி-
பாம்புகளின், மண-கூட்டங்களுடைய, க்ஷிப்தம்-படங்களிலுள்ள
ரத்னௌக-ரத்னக்கூட்டங்களின், பா-ஒளியால், அபீக்ஷண-மிகுந்த
சோம்-அழகு வாயந்ததும், ஸ்படிகமணிக்ஷிப்தம்-ஸ்படிகமணிக
ளின், மண்டலம் - மண்டலத்தைப் போல விளங்குகின்றது
மான, தத்ரூக்ஷ-அம்மார்பு, ஸ்வதேஹ-அடிக்கடி, யுஷ்மாக்கம்-உங்க
ளுடைய, ஸ்வதேஹ-பாபத்தை, க்ஷிப்தம்-விரைவாக, க்ஷிப்தம்-நாசம்
செய்யப்படும்.

பரமசிவனுடைய மார்பு மிகவும் விசாலமானது. சிவபெருமான் அரக்கர்களுடன் மல்யுத்தம் செய்யும்பொழுது அது அவர்களுடைய மார்புகளைப் பிளந்து அவர்களை அழிக்கின்றது பார்வதிதேவி பரமேசுவரனை இறுகத் தழுவிக்கொள்ளும்பொழுது அவருடைய கொங்கைகள் அவரது மார்பில படிகின்றன. அதனால் அவரது மார்பு மிகவும் அழகுபெறுகின்றது அந்தக் கொங்கைகளில் பூசியுள்ள சந்தனம் பகவானுடைய மார்பில உள்ள விபூதியுடன் கலந்து மிகுந்த வாஸனையுடன் காட்சியளிக்கிறது மேலும் சிவபெருமான் ரத்னஹாரங்களைத் தமது மார்பில் அணிந்துகொண்டிருக்கின்றான். அவைகளின் ஒளிகள் அவரது மார்பை மிகவும் பிரகாசப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றன. மிகக் கொடிய ஸாப்பங்கள் அவருடைய மார்பைச் சுற்றிகொண்டிருக்கின்றன. அவைகளின் படங்களில் சிறந்த ரத்னங்கள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளின் ஒளியால பரமேசுவரனுடைய மார்பு மிகவும் பிரகாசிக்கின்றது. ஸ்படிகக் கற்களின் மண்டலம்போன்ற அம்மார்பு உங்களுடைய பாபங்கள் அனைத்தையும் அடிககடி அழிக்கட்டும். (18)

(அ) பாற்கடல்போல விளங்கும் பரமேசனுடைய உதரம் (வயிறு) வர்ணிக்கப்படுகிறது :—

मुक्तामुक्ते विचित्राकुलवलिलहरीजालशालिन्यवाञ्च-

न्नाभ्यावर्ते विलोलद्भुजगवरयुते कालशत्रोर्विशाले ।

युष्मच्चित्तत्रिधामा प्रतिनवरुचिरे मन्दिरे कान्तिलक्ष्म्याः

शेतां शीतांशुगौरे चिरतरमुदरक्षीरसिन्धौ सलीलम् ॥ १९ ॥

முகதாமுகதே விசித்ராகுல வலிலஹரீ ஜால ஸாலிந்யவாஞ்ச-
ந்நாப்யாவர்தே விலோலத் புஜகவர யுதே கால ஸத்ரோர்
விஸாலே ।

யுஷ்மச்சித்தத் த்ரிதாமா ப்ரதிநவ ருசிரே மந்திரே
காந்திலக்ஷ்ம்யா:

ஸேதாம் ஸீதாம்ஸு கௌரே சிரதரமுதர க்ஷீரஸிந்தௌ
ஸலீலம் ॥

சுகாமுகே-ஹாரத்திலுள்ள முத்துக்களுடன் கூடியதும், விசித்ர-அதிசயமாயும், ஆகூல - நெருங்கியதுமான, வலி-மடிப்புகளின், லஹரிஜால-காந்திப் பெருக்குகளால், சாலினி-விளங்குகின்றதும், அவாஜந்-இடதுபுறம் பிரிகின்ற, நாப்யாவதே-தொப்புளாகிய சுழலையுடையதும், விலோலத் - அசைந்து கொண்டிருக்கின்ற, ஸுஜகவரயுதே-சிறந்த ஸர்ப்பங்களுடன் கூடியதும், விசாலே-விசாலமானதும், ப்ரதிநவரூபிநே - ஒவ்வொரு விநாடியும் புதியதும் மனோஹரமானதும், கான்தி-லக்ஷ்யா:-பிரகாசமாகிற லக்ஷமிக்கு, மந்திரே - இருப்பிடமானதும், சிதாங்குரே-சந்திரனைப்போல வெளுப்பாகவும் உள்ள, காலசக்ர:-காலனை யழித்த சிவபெருமானுடைய, உதரக்ஷிர-சிங்க-வயிறாகிய பாற்கடலில், யுஷ்மத்-உங்களுடைய, சித்த-விதாமா-மனமாகிய கங்கை, சலீல-உல்லாசமாக, சிரதர்-வெகுகாலம், சேதாம்-பள்ளிகொண்டிருக்கட்டும்.

இங்கு பரமேசவரனுடைய வயிற்றைப் பாற்கடலாக உருவகப்படுத்திக் கூறப்படடிருக்கின்றது பாற்கடலில் சிறந்த நலமுததுகள் விளைகின்றன பரமேசவரன் தனது கழுத்தில் நீண்ட முத்துமாலையை அணிந்துகொண்டிருக்கிறான் அவைகளின் முத்துக்கள் அவனுடைய வயிற்றின் மேல் படிந்து அதை அழகுபடுத்துகின்றன. சமுத்திரம் ஒவ்வொரு நிமிடமும் எழுகின்ற அலைகளால் பார்ப்பவர்களின் கண்களைக் கவருகின்றது அதுபோலவே பரமேசவரனுடைய வயிற்றிலும் அலைகள் போன்ற மூன்று மடிப்புகள் காணப்படுகின்றன. சமுத்திரத்தில் பெருஞ்சுழல்கள் உண்டாகின்றன அதேமாதிரி பரமேசவரனுடைய நாபியும் இடதுபக்கமாகச் செல்லும் சுழல போல விளங்குகின்றது. பாற்கடலில் பல அரவங்கள் நீந்தி விளையாடுகின்றன. பரமேசவரனுடைய வயிற்றிலும் பல பாம்புகள் சுற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. பாற்கடல் மிகவும் பரந்து எங்கும் வியாபித்துள்ளது. பரமேசவரனுடைய வயிறும் விசாலமானது. பாற்கடல்போல பரமசிவனது வயிறும் பார்ப்பவர்களின் உள்ளத்தை ஒவ்வொரு விநாடியும் மகிழ்விக்கின்றது.

பாற்கடலில் மகாலக்ஷ்மி தோன்றினாள். ஆதலால் அது அவளுக்குப் பிறப்பிடமாய் அமைந்துள்ளது. அதேமாதிரி சிவபெருமானுடைய வயிறும் அழகுத்தெய்வத்தின் திருக் கோவிலாகக் காணப்படுகிறது. பாற்கடலைக் கடையும் பொழுது அதிலிருந்து சந்திரன் தோன்றினான். அதனால் அக்கடல மிகவும் வெண்மையாக விளங்குகிறது. இங்கு சிவபெருமானது வயிறும் சந்திரனைப்போல வெண்மையாகத் தோன்றுகின்றது. பக்தனுடைய மனமோ கங்காஜலம் போல மாசுறறது எவ்வாறு கங்கை நீர் கடலில கலக்கின்றதோ அவ்வாறே பக்தனுடைய மனமும் பரமேச்வரனுடைய வயிற்றிலபோய் ஒன்றுபட்டுவிடுகின்றது. கங்காஜலம் ஸமுத்திரத்துடன் சேர்ந்தவுடன மறுபடி பிரிக்க முடியாதபடி ஸமுத்திர ஜலத்துடன் ஒன்றுகிவிடுகிறது. அதுபோல பகவானுடைய உதரத்தைத் தீவரமாக தியானம் செய்யும் பக்தனுடைய மனம் பகவத் ஸவரூபத்தில் கலந்து விடுகிறது அதனால் அவன் பரம ஸுகத்தை அனுபவிக் கிறான். (19)

(அ) புலித் தோல் கட்டிய பரமசிவனுடைய இடுப்பு வர்ணிக்கப்படுகிறது :—

வैयाघ्री यत्र कृत्तिः स्फुरति हिमगिरेर्विस्तृतोपत्यकान्तः
 सान्द्रावश्यायमिश्रा परित इव वृता नीलजीमूतमाला ।
 आबद्धाहीन्द्रकाञ्चीगुणमतिपृथुलं शैलजाक्रीडभूतं
 तद्वो निःश्रेयसे स्याज्जघनमतिघनं बालशीतांशुमौलेः ॥

வையாக்ரீ யத்ர க்ருத்தி: ஸ்புரதி ஹிமகிரேர் விஸ்த்ரு
 தோபத்யகாந்த:
 ஸாந்த்ராவச்யாய மிச்ரா பரித இவ வருதா நீல
 ஜீமூத மாலா ।
 ஆபத்தாஹீந்த்ர காஞ்சீ குணமதிப்ருதுலம் ஸைலஜாக்ரீட
 பூதம்
 தத்வோ நி:ஸ்ரேயஸே ஸ்யாஜ்ஜகநமதிகநம்
 பால ஸீதாம்ஸுமௌளே: ॥

யத்-எந்த பரமேசவரனுடைய இடுப்பில், வैयाघ्री कृत्ति:-
புலித்தோல், हिमगिरे:-இமயமலையினுடைய, विस्तृत விசால
மான, उपसृकान्त:-தாழ்வரையினுள், सान्द्रावश्यायमिश्रा-
அடர்த்தியான பனியுடன்கூடிய, परित:-நான்கு பக்கங்
களிலும், वृता-சூழ்ந்துள்ள, नीलजीमूतमाला इव-நீலமேகத்
தின வரிசைபோல, रघुनाथ-விளங்குகிறதோ, आवक्षाहीन्द्र-
काञ्चीगुण-கட்டப்பட்ட பாம்புகளாகிய இடைப்படையை
உடையதும், असिपूलं - மிகவுமபெரியதாயும், शैलजा-
பாவதி தேவிக்கு, पाक्षीरञ्जन-விளையாடும் உத்யானமாக
அமைந்ததும், असिध-மிகவும் அடாந்ததுமான, वालशीतांशु-
मौले -இளம்பிறைச் சந்திரனைத் தலையிலகொண்ட சிவபெரு
மானுடைய, तन्-அந்த, सपत्न-இடுப்பு, वः-உங்களுக்கு,
निःश्रेयसे-மோக்ஷத்தையளிப்பதற்காக, स्यात्-இருக்கட்டும்

சிவபெருமான தன்னுடைய இடுப்பில் புலித்தோலைக்
கட்டிக் கொண்டிருக்கிறா அதுதோலில் அழகிய புள்ளிகள்
அமைந்துள்ளன இதனால் அது இமயமலையின் தாழ்
வரைகளில் படிந்துள்ள நீலமேக மண்டலம்போல விளங்கு
கின்றது இமயமலையின் கனத்த பரித துளிகள் மேக
மண்டலங்களில் படிவதால் அவைகள் புள்ளிகள் பதிந்த
புலித தோலைப் போல காணப்படுகின்றன. இடையிலுள்ள
ஆடையை அவா பாம்புசொரிய அரை நாண் கயிறு
இறுக்க கட்டிக் கொண்டிருக்கிறா மிகவும் விசாலமான
இடுப்பு மலைமகள் விளையாடுவதற்கு உகந்த ஓர் அழகிய
தோட்டம் போல தோன்றுகின்றது. இவ்வாறு விளங்கும்
இடுப்பு உங்கள் எல்லோருக்கும் மோக்ஷத்தை அளிக்கட்டும்.

(அ) முவுலகங்களுக்கும் ஆதாரமான ஊடுகளின்
(துடைகளின்) வர்ணனை :-

पुष्टावष्टम्भभूतौ पृथुतरजघनस्यैव नित्यं त्रिलोक्याः

मम्यग्वृत्तौ सुरेन्द्रदिग्द्वयसरोदारकान्ति दधानौ ।

भारावरू पुरारेः प्रबभारिषटावस्मरौ भरमशुभ्रौ

भक्तैरत्यार्द्रचित्तैर्दिकमवनतौ वाञ्छितं वो विधत्ताम् ॥

புஷ்டாவஷ்டமப பூதௌ பருக்தர ஜகநஸ்யேவ

நித்யம் தரிலோகயா :

ஸம்யக் வருத்தௌ ஸ-ரோக்தர தவிரதவர கரோதார

காந்திம ததானௌ

ஸாராவூரு புராரோ பரஸபமரிசடா கஸமநௌ

பஸம ஸ-பரௌ

பகதர தயாராதர சிததைதா திகாஸநதௌ

வாருசிதம வோ விதததாம ||

பூசுர மிகவும் பெரிய, அஷ்ட-இடுபுகுபபோல, நிய-எப்பொழுதும், சிவ-தா வயிறற்குள் இருக்கும் முன்று உலகங்களையும், பூஷ-பூஷ-உறுதியான தாங்கும் தூண்களாகவிளங்குகின்றவைகளாயும், சம்யக்சு-நன்றாக உருணை மானவைகளாயும், சூர-தேவேந்திர னுடைய, சிவ-சிறந்த மானவையாகிய ஐராவதத்தின், கர-துதிகையைப்போல, சூர-சிறந்த அழகை, தவா-தரிகின்றவைகளாயும், சா-சிறப்புற்றவைகளாயும், பசம்-பலாதகாரமாக, அ-பகைவார்களின் கூட்டத்தை, வச-நாசம் செய்கின்றவைகளாயும் சசு-விபூதியால வெறுப்பானவைகளாயும், அச-பகதிவெள்ளததால மிகவும் நனைந்த மனைதையுடைய, ப-பக்தர்களால், அதிக-மிகவும், அ-வாங்கப்பட்டவைகளாயுமுள்ள, புர-திரிபுராகளைக் கொன்ற சிவபெருமானுடைய, சூ-இரு தொடைகளும், வ-உலகங்களுக்கு, வா-விரும்பிய பொருளை, வி-கொடுக்கட்டும்.

பரமேசுவரனுடைய இருதொடைகளும் மிகுந்த பலம் வாய்ந்தவை அவைகள். அஷ்ட-இடுபைப்போல, விசாலமான வயிறறையும் தாங்கி நிற்கின்றன. அவருடைய வயிற்றில் முவுலகும் வீற்றிருக்கின்றன. இம்முவுலகும் மூன்று மாடிகளுள்ள ஓர் பெரிய கட்டிடப்போல அமைந்துள்ளது. இதைத்தாங்க மிக வலுவுள்ள தூண்கள் இன்றியமையாதவை. பரமேசுவரனுடைய தொடைகளே இத்தூண்கள் இவைகள் மிகவும் உருண்டு திரண்டு

60 ஸ்ரீ சிவகேசாதி பாதாநதவர்ணன ஸதோத்திரம்

தேவேந்திரனுடைய யானையாகிய ஐராவதத்தின் துதிகை
போல அழகாக விளங்குகின்றன. இவைகள் சதருக்களின்
கூட்டத்தை யெல்லாம் நசுக்கும் சகதி வாய்ந்தவைகள்.
இவைகளின் மேல விபூதி பூசப்பட்டிருப்பதால் இவைகள்
மிகவும் வெளுப்பாகத் தோன்றுகின்றன. பக்தர்கள் மிகுந்த
ப்ரேமையுடன் இவைகளை வணங்கித் துதிக்கின்றனர்.
இவ்வாறு தோன்றும் இவ்விரு தொடைகளும் உங்களு
டைய அபீஷடங்களை எல்லாம் நாதருளட்டும். (21)

(அ) சந்திர மண்டலம் போன்ற கால முட்டுக்களை
வர்ணிக்கிறா:—

आनन्दायेन्दुकान्तोपलरचितसमुद्रायिते ये मुनीनां
चित्तादर्शं निधातुं विदधति चरणे ताण्डवाकुञ्चनानि ।
काञ्चीभोगीन्द्रमूर्ध्नि प्रतिमुहुरुपधानायमाने तदानीं
शश्वत्तामन्तकारेद्युतिविजितसुधाभानुनी जानुनी वः ॥

ஆநந்தாயேந்துகாந்தோபல ரசித ஸமுத்காயிதே யே
முநீநாம்
சித்தாதாஸம் நிதாதும் விதததி சரணே தாண்டவா
குஞ்சநானி ।
காஞ்சி போகீந்த்ர மூர்த்நாம் பரதிமுஹுருபதாநாய
மானே ததாநீம்
ஸஸுவத் ஸதாமந்தகாரோ தயுதி விஜித ஸுதாபானுநீ
ஜானுநீ வ : ॥

முநீநா-முனிவர்களின், சித்தாदर्श-மனம் என்னும் கண்
னாடியை, நிधातु-வைப்பதற்கு, इन्दुकान्तोपल-சந்திரகாந்தக்
கலலினால், रचित-செய்யப்பட்ட, समुद्रायिते-சமபுடம்போல்
விளங்குகின்ற, ये-எந்த கால முட்டுகள், चरणे-கால, ताण्डवा-
कुञ्चनानि-தாண்டவமென்னும் நடனத்தில் வளைவுகளை,
विदधति सति-செய்யும்பொழுது, तदानीं-அச்சமயம் மட்டும்,
काञ्ची-கடிஸூதரமாக விளங்கும், भोगीन्द्र-சிறந்த பாம்பு
களின், मूर्ध्नि-தலைகளுக்கு, प्रतिमुहुः-அடிக்கடி, उपधानायमाने
தலையணைகளாக ஆகின்றனவோ, द्युति-காந்தியால், विजित

-ஜயிக்கப்பட்ட, சுபாபானுனி-சந்திரனையுடைய, தை-அந்த,
அந்தகாரை:-காலனைக்கொன்ற பரமசிவனுடைய, ஜானுனி-கால
முட்டுகள், ஸ்வத்-எப்பொழுதும், வ:-உங்களுக்கு, அந்நாய-
சந்தோஷத்தைக கொடுப்பதற்காக, ஸாம்-இருக்கட்டும்

பரமேசுவரனுடைய கால முட்டுக்கள் மிகவும்
அழகுள்ளவை. அவை பக்தர்களின் மனம் என்னும்
கண்ணாடியை வைப்பதற்கு சந்திரகாந்தக்கலலால செய்யப்
பட்ட பேழை போன்று விளங்குகின்றன பரமேசுவரன்
மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தாண்டவமாடுமொழுது தன்னுடைய
காலகளை உயரத்தூக்குகின்றான். அப்பொழுது முழங்கால
கள் மாறி மாறி இடுபிறகு மேல தூக்கப்படுகின்றன.
அவ்வமயம் பரமேசுவரனுடைய இடுப்பில் கட்டப்பட்டுள்ள
ஸாப்பங்களின் தலைகள் அவற்றின் மேல படுகின்றன.
அப்பொழுது அவைகள் அப்பாமபுகளுக்குத் தலையணிபோல
விளங்குகின்றன. இவைகள் தங்களுடைய காததியால
பூர்ணசந்திரனையும் வெல்கின்றன. இவ்வாறு தோன்றும்
பரமேசுவரனுடைய கால முட்டுகள் உங்களுக்கு என்
றென்றும் மகிழ்ச்சி அளிக்கட்டும். (22)

(அ) முழங்காலகளை வாணிககிருர்:-

मञ्जीरीभूतभोगिप्रवरगणफणामण्डलान्तर्निर्तान्त-

व्यादीर्घानर्घरत्नद्युतिकिसलयिते स्तूयमाने द्युसद्भिः ।

विभ्रत्यौ विभ्रमं वः स्फटिकमणिद्वन्द्ववद्भासिते ये

जङ्घे शङ्खेन्द्रशुभ्रे भृशमिह भवतां मानसे शूलपाणेः ॥

மஞ்ஜீரீபூத போகி ப்ரவர கண பணு மண்டலாந்தர் நிதாந்த
வ்யாதீர்காநாக ரத்ந த்யுதி கிஸலயிதே ஸ்தூயமானே
த்யுஸத்பி : 1

பிப்ரத்யௌ விப்ரமம் வ : ஸ்படிக மணி த்ருஷத் தண்டவத்
பாஸிதே யே

ஜங்கே ஸங்கேந்த்ர ஸஃப்ரே ப்ருஹிஹ பவதாம்
மாநஸே ஸஹ பாணே: ॥

சு-எனத முழங்காலகள், சக்ரிபூத-கால சிலம்புகளாக விளங்குகின்ற, சோம-ராம-சிறந்த ஸாப்பகக்ஷாங்க ளுடைய, காம-தூ-வட்டமான படங்களின், அக்ஷ-நடுவில் நிரந்த-மிகவும், வ்யாதி-நீண்டவைகளான, அக்ஷ விலை உயராத, ரதபூதி-ரதன்களின் ஒளியால், நிக்ஷ-பூதி களுடன் கூடியவைபோலத் தோன்றுகின்றவைகளாயும், வுச-தேவர்களால், ரு-புகழப்படுகின்றவைகளாயும் விப-அழகை, பி-தாங்குவினறவைகளாயும், ரு-மனிட-படிககலலின், து-தண்டமோல, பி-பிரகாசிக்கின்றவைகளாயும், ச-சிறந்த சங்குபோல, ச-வெருப்பானவைகளாயும் இருக்கின்றனவோ, ச-எனத சூ-தூலமென்ற ஆயுதத்தைக் கையில் ஏந்திய சிவபெரு மா ளுடைய, ச-முழங்காலகள், த-இயல், வ-மனர-உங்க ளுடைய மனதில், ச-அதிகமாக, ம-இருக்கட்டும்.

சிவபெருமான் நடனகலாவல்லவா நடனமாடுவதற் காக அவா தன்னுடைய காலகளில் பாம்புகளாகிய சிலம்பு களை அணிந்து கொண்டிருக்கிறா அப்பாம்புகளின் பாங் களில் சிறந்தரதனங்கள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளின் ஒளி நிறைந்த கதிர்கள் அவருடைய முழங் காலகள் மீது படிகின்றன அதனால் அவைகள் அழகிய துளிரகளுடன் கூடியவைகள் போல விளங்குகின்றன. இவைகள் தேவலோகத்தில் வாழும் தேவர்களால் புகழப் படுகின்றன. இவைகள் படிகம் என்றும் மணியால் செய்யப்பட்டவைகள் போல தோன்றுகின்றன. 'சிறந்த சங்குகள் போல மிகவும் வெருப்பாகக் காணப்படுகின்ற சிவபெருமானுடைய இம்முழங்காலகள் உங்களுடைய மனதில் என்றும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கட்டும். (23)

(அ) யோகிகள் தியானிக்கும் பாதாகரங்களின் (கால் நுணிகளின்) வாணனை :-

अस्तोकस्तोत्रशस्तैरप्यितिममलां भूरिभावोपहारैः

कुर्वद्भिः सर्वदोचैर्मुनिभिरभिवृत्तौ धर्मविदेवलाद्यैः ।

ஸ்ரீ சிவகேசாதி பாதாந்தவர்ணன ஸதோத்திரம் 63

राभ्यसंपूज्यमानो हृदयभरसिजे मानसे युष्मदीने

शरीस्य श्रीः तौ प्रपदकवृहत्कण्ठदापञ्चभासौ ॥ २४ ॥

அஸதோக ஸ்தோத்ர ஸஸ்தைதரபசிதிமமலாம்

ஸ்ரீ பாவோபஹாரை :

சூர்வதாரி : ஸாவதோகசசா முனிபிரபிவ்ருதௌ

தாமஸித தேவலாத்யை : |

ஸம்யக் ஸம்பூஜ்யமானௌ ஹிருதய ஸரஸிஜே மாநஸே

யுஷ்மதீயே

ஸ்ர்வஸ்ய க்ரிடதாம் தௌ ப்ரபதவர பருஹத கசசபாவசச

பாஸௌ ||

अस्तोक-அதிகமான, स्तोत्र-துதிகளால், शरीस्य-போற்றப் பட்டவர்களாயும், श्री-மிருகத, तौ-பா வணையாகிற, प्रपद-ஹ்ரே:-திபயைந்ஞளால், हृदयभरसिजे-மாசற்ற, मानसे-பூஜையை, युष्मदीने-எப்பொழுதும், शरीस्य-அதிகமாக, तौ-செய்கின்ற வர்களாயும் உள்ள, स्तोत्र-முனிவர்களால், प्रपद-சூழப் பட்டவர்களாயும், श्री-தாமத்தையறிந்த, तौ-தேவலர் முதலியவர்களால், हृदयभरसिजे - ஹிருதயமாகிய தாமரையில், शरी-நனராக, संपूज्यमानौ-பூஜிக்கப்படுகின்ற வர்களாயும், कण्ठदापञ्च-நல்ல ஒளிபுடன் கூடியவைகளா யும் உள்ள, तौ-அருத, शरी-பரமேச்வானுடைய, प्रपद-பாதங்களின் முன் பாதங்களாரிய, शरी-சிறந்த, कण्ठदापञ्च-பெரிய ஆமைகள், युष्मदीने-உங்களுடைய, मानसे-மனதில் कीडताम्-விடையாட்டும்.

பரமேசுவரனுடைய முன் பாதங்கள் ஆமைகள் போல அழகாக விளங்குகின்றன அவைகள் மிருகத பிரகாசத்தை உடையவைகள். தாமத்தை நன்கு 'அறிந்த தேவலா போன்ற மாமுனிவர்கள் அத்திருப்பாதங்களைத் தங்களு டைய ஹிருதய காமலங்களில் இறுத்தி வழிபடுகிறார்கள் மேலும் மிருகத புகழ வாய்ந்த தபஸவிகள் அத்திருப்பாதங் களைச் சற்றறி அமாந்து மானஸ பூஜை செய்கிறார்கள். எல்லா உபசாரங்களையும் மனதாலே பாவனை செய்து ஸமர்ப்பணம்

செய்கிறார்கள். சரீரத்தாலும் வாக்காலும் செய்யப்படும் பூஜைகளைக்காட்டிலும் மனதால் செய்யப்படும் பூஜையே சாலசிறந்தது. தூய்மை வாய்ந்தது பன்மடங்கு பலன் தரவல்லது இத்திருப்பாதங்களாகிய ஆமைகள் உங்களுடைய மனமாகிய மானஸ ஸரோவரத்தில் உலலாஸமாக விளையாட்டும்.

இங்கு பரமேசுவரனுடைய பாதங்களின் முன்பாகங்களை ஆமைகளாக உருவகப்படுத்திக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆமைகள் பெரிய தடாகங்களில் உலலாஸமாக விளையாடுகின்றன. அதுபோல இவ்வாமைகளும் பக்தர்களின் மனமாகிய தடாகத்தில் விளையாடவேண்டும் மானஸம் என்ற சொல் இரு பொருள் கொண்டது அதற்கு மனது, மானஸஸரஸ் என்று இருபொருள்கள். இங்கு பக்தர் மனதே ஸரோவரம் பரமேசுவரனின் பாதங்களின் முன்பாகங்களே ஆமைகள் இவ்வாறு இருபொருள் கொண்டு மானஸம் என்ற சொல் கூறப்பட்டிருப்பதால் இங்கு சிலேஷை என்ற அணி அமைந்துள்ளது மேலும் இங்கு எவ்வாறு ஆமைகள் உலலாஸமாகத் தாமரைகள் நிறைந்த தடாகத்தில் விளையாடுகின்றனவோ அதேபோல பக்தர்களுடைய மனமாகிய தடாகத்திலும் பரமேசுவரனுடைய பாதங்கள் ரமிககட்டும் என்ற உவமையும் தவனிக்கின்றது. பரமேசுவரனுடைய கால்களில் கசசப ரேகைகள் விளங்குகின்றன என்பது இதன் கருத்து இவ்வாறு சிறந்த ஸாமுத்திரிகாலக்ஷணம் வாய்ந்த பரமேசுவரனுடைய பாதகமலங்களை த்யானித்து வழிபடுகின்றவர்களுக்குச் சகல சிரேயஸ்ஸும் உண்டாகும் என்பது திண்ணம் (24)

(அ) ராவணன் கர்வத்தை அகற்றிய கால்விரல்களைத் துதிக்கிறார்.—

याः स्वस्यैकांशपातादतिबहुलगलद्रक्तवक्त्रप्रणुन-

प्राणं प्राक्रोशयन्प्राङ्निजमचलवरं चालयन्तं दशास्यम् ।

पादांगुल्यो दिशन्तु द्रुतमयुगदृशः कल्मषप्लोषकल्याः

कल्याणं फुल्लमाल्यप्रकरविलसिता वः प्रणद्धाहिवल्यः ॥ २५ ॥

யா: ஸ்வஸ்யைகாம்ஸ பாதாத்திபஹுல கலத்ரக்த வக்த்ர
 பரணுன்ன
 ப்ராணம் ப்ராகரோஸயந் ப்ராங் நிஜமசலவரம் சாலயந்தம்
 தஸாஸ்யம் ।
 பாதாங்குள்யோ திஸந்து த்ருதமயுகத்ருஸ: கலமஷ
 ப்லோஷ கலயா:
 கலயாணம் புலலமால்ய ப்ரகர விலஸிதா: வ:
 ப்ரணத்தாஹிவல்ய: ॥

யா: - எநதவிரலகள் பாக்- முன் ஒரு சமயம் நிஜ-
 தன்னுடைய அகலவர்- சிறந்த மலையாகிய கைலயங்கிரியை
 காலயந்த- அசைக்கின்ற டசாஸ்ய- பதது முகங்களையுடைய
 இராவணனை ஸ்வஸ்ய- தன்னுடைய ஈகாஸபாபாது ஒரு பாகத்தை
 அழுத்துவதால் அதிவஹுல- மிகவும் அதிகமாக கலத்- பெருகு
 கின்ற ரக்த- இரத்தத்தையுடைய வக்த்ர- முகங்களிலிருந்து
 ப்ரணு- வெளியேறுகின்ற ப்ரா- உயிரையுடையவனாக பாக்-
 ஸயந்- கதறச் செய்தனவோ, கலம- பாவங்களை ஷோ- எரிப்
 பதில கலயா: - சக்திவாய்ந்தவைகளாயும் புஷ - மலர்ந்த
 மாலயபகர- மலர் மலைகளின் கூட்டங்களால் விலசிதா: -
 விளங்குகின்றவைகளாயும் ப்ராஜ- கட்டப்பட்ட அஹிவல்ய:-
 கொடிகள் போன்ற பாம்புகளையுடையவைகளாயும் உள்ள
 அயுக்ஷ: - முன்று கண்களை உடைய பரமேசவரனுடைய
 பாடாங்குலய: - (அந்த) காலவிரலகள் துத்- விரைவில் வ:- உங்
 களுக்கு கலயா: - நன்மையை டிஸந்து- அளிக்கட்டும்.

முன் ஒரு சமயம் இராவணன் குபேரனை வென்றுவிட்டு
 திரும்பும் பொழுது சிவபெருமான் வசித்தவரும் கைலயங்
 கிரியையும் தூக்கிக்கொண்டு செல்லமுயன்றான். அவன்
 தன்னுடைய இருபது புஜங்களாலும் அம்மலையைப்
 பெயர்க்கத் துவங்கினான். அப்பொழுது அம்மலை நடுங்
 கிற்று. அதையறிந்த பரமேசவரன் அவனுடைய
 கர்வத்தை ஒடுக்க எண்ணித் தன் கால்விரலகளின் ஓர்
 பாகத்தை அம்மலை மீது மெதுவாக அழுத்தினான். அதனால்
 அவனது புஜங்கள் எல்லாம் நொறுங்கின, அவனது வாய்

களிலிருந்து குருதி வெள்ளம் பெருகிற்று. அவனது உயிரும் உடலைவிட்டு நீங்க ஆரம்பித்தது. அவனும் சொல்லொணாத் துயருற்று ஓலமிட்டமுதான். பிறகு கர்வம் நீங்கி சிவனைத்துதித்து அவர் அருள் பெற்றான். சிவபெருமானுடைய காலவிரலகள் அவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தவை. அவைகள் பக்தர்களின் பாவங்களனைத்தையும் சுட்டுச்சாம்பலாக்கும் திறமை பெற்றவை. அவைகளைக் கொடிகள் போன்ற அரவங்கள் சுற்றிகொண்டிருக்கின்றன. மேலும் பரம பக்தர்கள் பரமேசவரனுடைய பாத கமலங்களை வழிபடுவதற்காகப் போடப்படும் மலர்மாலைகள் அவைகள் மீது படிந்து கிடக்கின்றன. இவ்வாறு விளங்கும் முககண்ணனுடைய காலவிரலகள் உங்களுக்குக் கேட்கத்தக்க தந்தருளட்டும். (25)

(அ) நீலக்ரீவரின் பாத நகச்ரேணி வர்ணிககப்படுகிறது :—

प्रह्मप्राचीनवर्हिःप्रमुखसुरवरप्रस्फुरन्मौलिसक्त-

ज्यायोरत्नोत्करोस्त्रैरविस्तममला भूरिनीराजिता या ।

प्रोदग्राग्रा प्रदेयात्तिरिव रुचिरा तारकाणां नितान्तं

नीलग्रीवस्य पादाम्बुरुहविलसिता सा नखालिः श्रियं वः ॥

ப்ரஹ்மப்ராசீநபர்ஹி ப்ரமுகஸுரவரப்ரஸ்புரந்மௌளிஸக்த
ஜ்யாயோரதநோத்கரோஸரைரவிரதமமலா பூரிநீராஜிதா யா
ப்ரோதகராக்ரா ப்ரதேயாத் ததிரிவ ருசிரா தாரகாணாம
நிதாந்தம்

நீலக்ரீவஸ்ய பாதாம்புருஹவிலஸிதா ஸா நகாளி: ச்ரியம் வ:॥

प्रह्म- வணங்கிய प्राचीनवर्हिःप्रमुख- இந்திரன் முதலிய
सुरवर- உயர்ந்ததேவர்களின் प्रस्फुरन्- விளங்குகின்ற मौलि
किरीडங்களில सक्त- பதிக்கப்பட்டுள்ள ज्यायोरत्न- சிறந்த
ரத்னங்களுடைய उत्कर- கூட்டங்களின் उत्सैः- கிரணங்
களால் अविरत्- எப்பொழுதும் भूरि- அதிகமாக नीराजिता-
பிரகாசமாகச் செய்யப்பட்டதாயும் अमला- மாசற்றதாயும்

प्रोद्य- அதிக உன்னதமான अग्रा- நுனிகளையுடையதாயும்
तारकाणां- நக்ஷத்திரங்களுடைய ततिः इव- வரிசைபோல
रुचिरा- அழகு வாயந்ததுமான नीलग्रीवस्य- சிவபெரு
மானுடைய पादाम्बुसुह- தாமரைகள போன்ற பாதங்களில்
विलसिता- விளங்குகின்ற या- யாதொரு नखालिः நகங்களின்
वारीस इरुककिன்றதோ सा- அது वः - உங்களுக்கு नितान्तं-
மிகுந்த श्रियं- செலவத்தை प्रदेयात्- கொடுக்கடும்

இந்திராதி தேவர்கள் பரமேசுவரனுடைய பாதங்களில்
பணிந்து வணங்குகின்றனர் அப்பொழுது அவர்களுடைய
கிரீடங்களில் பதிகப்பட்டிருக்கும் உயானத ரத்னங்களின்
கிரணங்கள் அவருடைய நகங்களின் மேல விழுகின்றன.
அந்நகங்கள் இயற்கையாகவே சிறந்த அழகுடன் பிரகாசிக
கின்றன ரத்னங்களின் கிரணங்கள் படிவதால் நகங்கள்
மிகுந்த காந்தியைப் பெறுகின்றன. தீப ஒளியால தேவதை
களுக்கு நீராஜனம் செய்வதுபோல தேவர்கள் மகுடத்தி
லுள்ள ரத்னங்களின் ஒளியால் மஹாதேவனின் காலவிரல்
நகங்களுக்கு நீராஜனம் செய்கின்றனா அவைகள்
தூய்மைவாய்ந்தவை. நக்ஷத்திரங்களின் வரிசைகள்
போல பிரகாசிப்பவை பகதர்களின் உள்ளங்களைக்
கொள்ளை கொள்பவை. இவ்வாறு விளங்கும் உயர்ந்த நுனி
களையுடைய சிவபெருமானுடைய நகங்களின் வரிசை
உங்களுக்குச் சிறந்த செலவத்தை அளிக்கட்டும். (26)

(அ) பகதர்களின் மனதில் குடியிருக்கும் பாதார
விந்தத்தை வர்ணிக்கிறார். —

सत्याः सत्यानेन्दावपि सविधगते ये विकासं दधाते

स्वान्ते स्वां ते लभन्ते श्रियमिह सरसीवामरा ये दधानाः ।

लोलं लोलम्बकानां कुलमिव विदुषां सेवते ये सदा स्तां

भूत्यै भूत्यैणपाणेर्विमलतररुचस्ते पदाम्भोरुहे वः ॥ २७ ॥

ஸத்யா: ஸத்யாநநேந்தாவபி ஸவிதகதே யே

விகாஸம் ததாதே

ஸ்வாந்தே ஸ்வாம் தே லபநதே ஸரியமிஹ

ஸ்ரஸீவாமராயே ததாநா: ।

68 ஸ்ரீ சிவகேசாதி பாதாந்தவர்ணன ஸ்தோத்திரம்

லோலம் லோலம்பகாநாம் குலமிவ விதுஷாம ஸேவதே

யே ஸதா ஸ்தாம

பூத்யை பூத்யைணபாணேர் விமலதர ருசஸ்தே

பதாம்போருஹே வ: ||

सत्याः - பார்வதீ தேவியினுடைய आननेन्दौ - முகமாகிய சந்திரன் सविधगते सत्यपि - அருகில இருந்தாலும் கூட ये - எந்த பாத கமலங்கள் विकासं दधाते - மலாச்சியை அடை கின்றனவோ ते अमराः - புகழ்பெற்ற அந்த விண்ணவாகள் सरसि इव - பொய்கையில் போல स्वान्ते - தங்களுடைய மன தில் ये - எந்தப் பாத கமலங்களை दधानाः - வைத்துக் கொண்டு इह - இங்கு स्वां - தங்களுடைய श्रियं - செலவத்தை लभन्ते - அடைகின்றார்களோ लोलं - ஆசையுடன் கூடிய लोलम्बकानां - வண்டுகளின் कुलमिव - கூட்டத்தைப்போல विदुषां - வித்வான்களுடைய कुलं - கூட்டம் ये - எந்தப் பாத கமலங்களை सेवते - வழிபடுகின்றதோ भूत्या (युक्तस्य) - ஐசவா யத்துடன் கூடியவனும் विमलतरुचः - மிகுந்த காந்தியை உடையவனுமான एणपाणेः மாணக் கையில் கொண்ட பர மேசவரனுடைய ते पदाम्भोरुहे - அந்தப் பாத கமலங்கள் वः - உங்களுக்கு सदा - எப்பொழுதும் भूत्यै - செலவத்திற்காக साम् - இருக்கட்டும்

பரமேசவரன் மாசற்ற காந்தியுள்ளவன். அவன் தன் னுடைய கையில் மாண வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவனுடைய பாதகமலங்கள் மிகுந்த பொலிவுடன் விளங்கு கின்றன. பார்வதீ தேவி அவனது பாதகமலங்களில் பணி யும் பொழுது அவனுடைய முகம் அவைகளின் அருகில் நெருங்குகிறது அப்பொழுது பாதங்கள் மிகுந்த சோபை யுடன் விளங்குகின்றன. முகம் சந்திரன் போலவும் பாதம் தாமரை போலவும் காஷியளிகிறது. உலகில சந்திரோதய மான பிறகு தாமரை முடிவிகிறது. மலாந்திருப்பதில்லை. ஆனால் இங்கு தேவியின் முகம் என்ற சந்திரன் அருகில் வந்தபோதிலும் பாதாரவிந்தம் மலர்ந்தே இருக்கிறது. அதனால் இங்கு விபாவனா என்ற அணி விளங்குகின்றது.

இது முகமாகிய சந்திரன் என்ற உருவகத்துடன் கலந்திருக்கின்றது மேலும் இநதிராதி தேவர்கள் அப்பாதகமலங்களைத் தங்கள் மனமாகிய பொய்கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் தாமரைகள் பொய்கையில் மலாகின்றன அதுபோல தேவர்களின் மனதில் இப்பாதங்கள் விளங்குகின்றன அதாவது தேவர்கள் தங்களுடைய மனதில் பரமேசவரனுடைய பாதகமலங்களை த்யானம் செய்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் தங்கள் தங்களுடைய ஐசுவாயத்தை அடைகிறார்கள். வண்டுகளின் இனங்கள் மிக்க ஆவலுடன் தாமரையை அடைகின்றன அது போலவே அறிவாளிகளின் கூட்டம் பரமேசவரனுடைய பாதகமலங்களைப் போற்றுகின்றது. இவ்வாறு விளங்கும் பாதகமலங்கள் உங்களுக்குச் சகல ஐசுவாயங்களையும் அள்ளி அளிக்கட்டும் (27)

(அ) ராகம் முதலிய தோஷங்களைப்போக்கி பிறவிக் கடலைத் தாண்டச்செய்யும் பாததுரளியை வாணிககிறார்:—

येषां रागादिदोषक्षतमतियतयो यान्ति नित्यं प्रसादा-

देवान्म्रात्ममूर्तिद्युसदृषिपरिषन्मूर्धि भूषायभाणाः ।

श्रीकण्ठस्यारुणोद्यच्चरणसरसिजप्रोत्थितास्ते भवाख्या-

त्पारावाराच्चिरं वो दुरितहतिकृतस्तारयेयुः परागाः ॥ २८ ॥

யேஷாம் ராகாதி தோஷ க்ஷதமதி யதயோ யாநதி

நித்யம் ப்ரஸாதாத்

தேவாந் நம்ராத்ம மூர்த்தி த்யுஸத்ருஷி பரிஷன்மூர்த்நி

பூஷாயமாணா: ।

ஸ்ரீகண்டஸ்யாருணோத்யசசரண ஸரஸிஜ ப்ரோததிதாஸதே

பவாக்யாத்

பாராவாராச்சிரம் வோ துரித ஹதி கருதஸ்தாரயேயு:

பராகா: ॥

ராगादि- விஷயங்களில் பற்று முதலிய दोष - தோஷங்
களால் क्षत - புண்பட்ட मति - புத்தியுள்ளவர்களாயிருந்

தாலும் யதய: - பஜிப்பவாகள யेषா- எவைகளுடைய ஸ்சாடாந்
அருளால ந்த்ய - எப்பொழுதும் தேவாந் - தேவாகளை
(தேவப்பிறவியை) யாந்தி- அடைகிறார்களோ நம- வணங்
கிய ஆத்மமூர்தி- தங்கள தேகங்களுடைய துஸ்த- தேவா
களுடையவும் ஃபி - முனிவாகளுடையவும் பரிபத்- ஸபை
யின் மூர்தி- தலையில் மூயமாணா: அணிகளாக விளங்குகின்ற
வைகளாயும் சிர்-எப்பொழுதும் துரித-பாவங்களுடைய தி-
நாசத்தை துத: - செய்கின்றவைகளாயுமுள்ள ஸ்ரீகண்டய-
சிவபெருமானுடைய அருளையத் - சிகப்பாகக் காண்கின்ற
சுரணசுரசிஜ - பாதங்களாகிய தாமரைகளிலிருந்து ஸ்ரீதயா:
கிளம்பிய தை பராணா: - அநத்தூளிகள (மகரந்தப் பொடிகள்)
மவாஸ்யாத்- ஸமஸாரம் என்று பெயா கொண்ட பாரவாராத்-
ஸமுத்திரத்திலிருந்து வ: - உங்களை தாரையு: - கரை
யேற்றடும்

சிவபெருமானுடைய திருவடிகள் செந்தாமரைகள்
போல விளங்குகின்றன. அவைகளிலிருந்து கிளம்பும் தூளி
கள் மகரந்தப் பொடிகளபோல காணப்படுகின்றன. இவை
களைப் பஜிப்பவாகளின் உள்ளத்தில் உரைந்துள்ள காமம்
முதலிய மாசுகள அனைத்தும் அகற்றப்படுகின்றன.
ஆதலால் மாசுபடிந்த மனமுடையவாகள கூட இவை
களுடைய அருளால் கலங்கமற்ற மனத்தினராய் தேவ
லோகத்தையடைந்து ஆங்கு அவர்களுடன் இன்பமாக
வாழ்கின்றனர். மேலும் இந்திராதி தேவாகளும் மாமுனிவர்
களும் சிவபெருமானுடைய பாத கமலங்களைப் பணிந்து
வழிபடுகின்றனர். அப்பொழுது அவருடைய பாத பதமங்
களிலிருந்து கிளம்பும் செந்நிறமுடைய மகரந்தப்பொடிகள்
அவர்களுடைய தலையில் படிகின்றன. இவ்வாறு படிவதால்
அவைகள் அவர்களுடைய தலைக்கு ஆபரணமாக அமை
கின்றன. சிவபெருமானுடைய பாத கமலங்களிலிருந்து
கிளம்பும் இப்பராகங்கள் உங்கள் எல்லோரையும் ஸமஸார
மென்னும் கடலிலிருந்து கரையேற்றட்டும்.

இங்கு சிவபெருமானுடைய பாதங்களைக் கமலங்களா
கவும் பாததூளிகளை மகரந்தப்பொடிகளாகவும் உருவகப்

ஸ்ரீ சிவகேசாதி பாதாந்தவர்ணன ஸ்தோத்திரம் 7

படுத்திக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஏதாவது பாத்திரத்தில் அழுக்குப்படிந்தால் அதைச் சாமபல முதலியவற்றைப் போட்டுத் தேய்த்துச் சுத்தப் படுத்துகிறோம். அதுபோலவே பகதார்களின் மனதில் படிந்த மாசு பாத துளியால அகற்றப் படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. (28)

(அ) உபநிஷத்தில் கூறியுள்ளபடி ஜ்யோதி ஸ்வரூபமாக பரமேசுவரனை வாணிக்கிறார் :—

भूम्ना यस्यास्तसीम्ना भुवनमनुसृतं यत्परं धाम धाम्नां
साम्नां साम्नायतत्वं यदपि च परमं यद्गुणातीतमाद्यम् ।
यच्चाहोहन्निरीहं गगनमिति मुहुः प्रादुरुच्चैर्महान्तो
माहेशं तन्महो मे महितमहरहमोहरोहं निहन्तु ॥ २९ ॥

பூம்நா யஸ்யாஸத ஸீம்நா புவநமநுஸருதம் யத்பரம்
தாம தாம்நாம்
ஸாம்நாம் ஸாம்நாய தத்வம் யதபி ச பரமம் யத
குணாதீதமாத்யம் ।
யசசாம்ஹோஹ்ருந நிரீஹம் ககனமிதி முஹு ப்ராஹு
ருச்சைர் மஹாந்தோ
மாஹேஸம் தந் மஹோ மே மஹிதமஹரஹா மோஹ
ரோஹம் நிஹந்து ॥

अस्तसीम्ना - எலலையற்றதான यस्य - எந்தப் பரமேச்
வரனுடைய தேஜஸின் भूम्ना அகண்டமான ஸ்வரூபத்தினால்
भुवनं உலகம் முழுவதும் अनुसृतं-வியாபிக்கப்பட்டுள்ளதோ
यत्-எந்தப் பரமேச்வரனுடைய தேஜஸ் धाम्नां-ஸூரியன்
முதலான பிரகாச வஸதுக்களுள் परं धाम-மிகுந்த பிரகாச
முள்ளதோ अपि च-மேலும் यत्-எது साम्नां-ஸாமோ
பநிஷதங்களின் साम्नायतत्वं-திருப்பித் திருப்பிக் கூறப்பட்ட
ஜீவாபின்ன ஸ்வரூபமான परमं-பரப்ரஹ்மமாக விளங்கு
கின்றதோ यत्-எது गुणातीतं-முக்குணங்களுக்கும் புறம்பான
தாகவும், आद्यम् -முதற்காரணமாகவும் இருக்கின்றதோ,
यत्-எது, अहोहत्-பாவத்தைப்போக்குகின்றதோ, निरीहं-

ஆசையற்றதோ, **மஹந்த:** -வேதங்களின்பொருளை நன்றி அறிந்த பெரியோர்கள், **ராகநமதி**-ஆகாசமென்று, **யத்**-எந்த தேஜஸை, **சுஹ:** -அடிக்கடி, **உத:** -சந்தேகமில்லாமல் **பாஹ:** -கூறுகிறார்களோ, **மஹித்**-எல்லாராலும் நன்கு போற்றப்பட்ட, **மாஹே**-மஹேசுவரனுடையதான, **தந்மஹ:** -அந்த ஜோதி, **அஹரஹ:** -தினந்தோறும், **மே**-என்னுடைய **மோஹரோ**-அக்ஞானத்தின் முனையை, **நிஹந்து**-நாசம் செய்யட்டும்.

பரமேசுவரனுடைய தேஜஸ் எல்லையற்றது இது அகண்டமானது காலம், தேசம், வஸ்து என்ற மூன்று எலகுகளும் இதற்குக்கிடையாது இது எல்லாக்காலங்களிலும், எல்லா இடங்களிலும், எல்லாப்பொருள்களாகவும்குறிக்கிறது. இதை உபநிஷத்துக்கள் பூமா என்று கூறுகின்றன **பூமா த்வே விஜிஜாஸிதவ்ய: பூமானம் பகவோ விஜிஜாஸே யத் நான்யத்ப்ஷயிதி நான்யச்சூனோதி நான்யத்ப்ஜானாதி ச பூமா**” என்ற சாந்தோக்ய உபநிஷத் வாக்யங்கள் பூம ஸ்வரூபத்தை நன்கு விளக்குகின்றன. இது உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ளது ஞானஒளி வடிவமானது இதைக்காட்டிலும் அதிக ஒளியாய்ந்தது வேறு ஒன்றும் இல்லை. உலகங்களுக்கெல்லாம் பிரகாசத்தையளிக்கும் சூரியன், சந்திரன், அக்ன முதலியவைகள் இதனிடமிருந்தே ஒளியைப்பெறுகின்றன இதன்முன் இவைகள் பிரகாசிக்கமுடியாது. இதைதே **“ந தத் சூர்யோ பாதி ந சந்ரதாரகம் நேமா வித்யுதோ பான்தி குநோய்யமஸி: தமேவ பான்தமநுபாதி சவ் தஸ்ய பாஸா சர்வமிதம் விபாதி || தச்சூர்யோதிஷா ஜ்யோதி: ||”** என்ற வேதவாக்யங்கள் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன ஸாமவேத உபநிஷத்தான சாந்தோக்யத்தில் ஒன்பது தடவை உபதேசிக்கப்பட்ட ஜீவாபின்னமான ப்ரஹ்மதத்வமும் இந்தத் தேஜஸே. இது ஸத்வம் ரஜஸ்தமஸ், என்ற மூன்று குணங்களுக்கும் புறம்பானது எல்லாவற்றிற்கும் இதுவே காரணம் இதற்குக் காரணம் வேறு ஒன்றும் இல்லை. இது எல்லாப் பாவங்களையும்குறிக்கவல்லது. இது எங்கும் நிறைந்த பொருளாய் இருப்பதால் ஆசையற்றது. இதைதே வேதத்தின் பொருளைப்

பரிசீலிப்பதில் ஈடுபட்ட பெரியோர்கள் ஆகாசமென்று அழைக்கின்றனர் “अस्य लोकस्य का गतिरित्याकाश इति होवाच, सर्वाणि ह वा इमानि भूतान्याकाशादेव समुत्पद्यन्ते, आकाश प्रत्यस्तं यन्त्याकाशो ह्येवैभ्यो ज्यायानाकाशः परायणम्” “आकाशो वै नाम नामरूपयोर्निर्वहिता ते यदन्तरा तद्ब्रह्म तदमृतं स आत्मा” என்ற சருதிகள இதற்குச் சான்றுகளாகின்றன. இந்தப் பரமேசவரனுடைய தேஜஸ் எல்லோராலும் பூஜிக்கப் படுகின்றது இது ஞானஸவருபமானது இது என்னுடைய மனதில் தினமும் தோன்றும் அஞ்ஞானமெனும் இருளை நாசம் செய்யட்டும (29)

(அ) பரமசிவனின் லீலைகளை வணங்குகிறார்:—

सुहितगिरिसुताभ्यः सूदितारिव्रजाभ्यः
सकलगुणनिधिभ्यः संपदम्भोनिधिभ्यः ।
नम इहभवतीभ्यः नन्दितश्रीपतिभ्यः
शकलितदुरिताभ्यः शम्भुलीलावलीभ्यः ॥ ३० ॥

ஸஹித கிரிஸுதாபய, ஸுதிதாரி வ்ரஜாபய;
ஸகல குணநிதிப்ய, ஸம்பதம்போநிதிப்ய ।
நம இஹபவதீபய, நந்தித ஸ்ரீபதிபய;
ஸகலித துரிதாபய: ஸம்பு லீலாவலீப்ய ॥

‘सुहित- ஸந்தோஷமடையுமபடி செய்யப்பட்ட गिरि-
सुताभ्यः- மலையரசனின் மகளான பரமேஸ்வரியை உடைய
வைகளாயும் सूदित- நாசம் செய்யப்பட்ட अरिव्रजाभ्यः - பகை
வர்களின் கூட்டத்தை உடையவைகளாயும் सकलगुण -
எல்லா குணங்களுக்கும் निधिभ्यः - பொக்கிஷமாக விளங்கு
கின்றவைகளாயும் संपद्- செல்வங்களின் अम्भोनिधिभ्यः -
கடல்களாக அமைந்தவைகளாயும் नन्दित- மகிழவிக்கப்பட்ட
श्रीपतिभ्यः - லக்ஷ்மீ தேவியின் பதியான மஹாவிஷ்ணுவை
உடையவைகளாயும் इहभवतीभ्यः - பூஜிக்கத்தக்கவைகளா
யும் शकलित- பொடியாக்கப்பட்ட दुरिताभ्यः - பாவங்களை

74 ஸ்ரீ சிவகேசாதி பாதாந்தவர்ணன்ஸ்தோத்திரம்

உடையவைகளாயும் விளங்குகின்ற ஸ்ம்புலீலாவலிभ्य: - பரமே
சுவரனுடைய திருவிளையாடல்களுக்கு நம: - வணக்கம்

பரமேச்வரனுடைய திருவிளையாடல்கள் மலையரசனின்
மகளான பார்வதி தேவிக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை உண்டு
பண்ணுகின்றன. பகைவாகள அனைவரையும் அழித்து
உலகிற்கு கேஷமதையளிககின்றன. அளவுகடந்த குணங்
களின் பொக்கிஷமாகத் திகழ்கின்றன அவைகளே சிறந்த
செல்வங்களின் கடல்கள். மிகவும் போற்றத்தக்கவைகள்.
லக்ஷ்மியின் பதியான மகாவிஷ்ணுவாகும் மிகுந்த
சந்தோஷத்தையளிப்பவைகள். சகலவிதமான பாவங்களை
யும் தவிடுபொடியாகச் செய்கின்ற அப்பரமேசுவரனுடைய
திருவிளையாடல்களுக்கு வணக்கம் செலுத்துவோம் (30)

(அ) பார்வதியை துதிக்கிறார்: -

पृथुकुचभरद्वन्द्वाभुग्नावलग्नविलासिनः

शिशिरकिरणश्रीसारस्याः श्रितेषु शिवप्रदाः ।

पृथुलजघनाः प्राणास्त्राणं क्रियासुरुमाह्वया-

शक्तिहरिणीनेत्रान्ता वो हरस्य बहिश्चराः ॥ ३१ ॥

ப்ருது குச பர த்வந்த்வாபுக்நாவலக்ந விலாஸிந:

ஸ்ரிஸ்ரீர கிரண ஸ்ரீஸாரஸ்யா: சரிதேஷு ஸ்ரிவப்ரதா ।

ப்ருதுல ஜகநா: ப்ராணாஸ்த்ராணம் கரியாஸுருமாஹ்வயா:

சகித ஹரிணீ நேத்ராநதா வோ ஹரஸ்ய பஹிஸ்சரா: ॥

பூயு- பெரிய குசபர- ஸ்தனங்களாகிய பாரங்களின்
இ- ஜோடியால அபு- சிறிது வளைந்த அவ- இடை
யினால் விலாசின: - உல்லாஸமாக விளங்குகின்றவைகளாயும்
சிரிசிரகிரண- குளிர்ந்த கதிர்களையுடைய சந்திரனுடைய
ஸ்ரீ அழகின் சாரஸ்யா: - இனிமை வாய்ந்தவைகளாயும் ஸ்ரீ-
தன்னையண்டியவர்களிடத்தில ஸ்ரிவப்ரதா: - மங்களங்களைத்
தருகின்றவைகளாயும் பூயுலஜநா: - பெரிய இடுப்பையுடை
யவைகளாயும் சகித ஹரிணி- பயந்த பெண்மானின் நேத்ராந்:

கடைக கண்களைப் போன்ற கடைககண்களை யுடையவை
களாயும், **उमाह्वयाः** - உமையென்று பெயருடையவைகளு
மான **हरस्य** - சிவபெருமானுடைய **बहिश्चराः** - வெளியே
சஞ்சரிக்கின்ற **प्राणाः**-பிராணன் **वः** - உங்களுக்கு **त्वाण-**
காப்பாற்றுதலை **क्रियासुः**-செய்யடடும்.

உமாதேவியானவள பரமேசுவரனுக்கு வெளியில
ஸஞ்சரிக்கும் பராணன் போன்றவள. அவளுடைய இடை
ஸதனங்களின் பாரததினாலை சிறிது வளைந்ததாக விளங்கு
கின்றது அவளுடைய திருமேனி சந்திரபிம்பம்போல
பார்ப்பவர்களின் மனதைக் குளிரச்செய்கின்றது. அவள
தனை அண்டும் பகதாக்களுக்கு ஸகல மங்களங்களையும்
அளிக்கின்றாள். அவளுடைய இடுப்பு பருமனானது. அவளது
மருண்ட பாவைகள் அச்சமுற்ற பெணமானின் பாவை
களைப்போல அழகுபெற்று மனதைக் கவர்கின்றன.
இவ்வாறு தோன்றும் உமாதேவி எல்லோரையும் காததரு
ளட்டும் அர்த்தநாரீசுவர ஸவருபத்தில் பார்வதியும்
பரமேசுவரனுடைய அங்கத்திலேயே சோந்திருப்பதால்
கேசாதி பாதாந்தாங்கவர்ணனையில் பாவதியையும்
தனியாக இந்த சுலோகத்தால் துதிககிறா. (31)

(அ) இந்தத் துதியின் பலனைக்கூறுகிறார்:—

आरभ्य सरजयिनः कपर्दभारा-

दङ्गानां स्तुतिरियमा पदाब्जपांसोः ।

ये भक्त्या मुहुरनया नमन्ति देवं

देवश्च स्मरति धिया स्वयं च तेषाम् ॥ ३२ ॥

ஆரப்ய ஸமர ஜயின: கபர்த பாரா

தங்காநாம் ஸதுதிரியமாபதாபஜ பாம்ஸோ: ।

யே பகதயா முஹுரநயா நமநதி தேவம்

தேவஸச ஸமரதி தியா ஸவயம் ச தேஷாம் ॥

இய்- இது **सरजयिनः** - மன்மதனைவென்ற சிவபெரு
மானுடைய **कपर्दभारात्** - ஜடாபாரத்திலிருந்து **आरभ्य-**

துடங்கி ஆ பதாஜபாஸோ: - பாதகமலங்களிலுள்ள தூளிவரையில் அஜ்ஞாநா- அங்கங்களுடைய ஸ்துதி: - துதி. அநயா-இந்தத் துதியால் யே- எவாகள முஹு: - அடிககடி மக்தயா- பகதியுடன தேவ- பரமேசுவரனை நமந்தி- வணங்குகிறார்களோ தேவஸ்ய- பரமேசுவரனும் தेषா- அவர்களை ஸ்வய- தானாகவே வியா தன்னுடைய புத்தியால ஸ்மரதி- நினைக்கிறா

இந்த ஸதோத்ரம் பரமேசுவரனுடைய ஜடைகளிலிருந்து ஆரம்பித்து பாதகமலங்களில் படிந்திருக்கும் தூளி வரையில் ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் வாணிக்கின்றது. இந்த ஸதோத்திரத்தை மிகுந்த பகதியுடன் பாடிப் பரமேசுவரனுடைய திருவடிகளைப் பன்முறை வணங்கவேண்டும். இவ்வாறு வணங்குகின்றவர்களைப் பரமேசுவரன் அவசயம் தம் மனதில் இருத்திகொண்டு அவர்களைக் காத்தருள்வான்.

(32)

(அ) ஒவ்வொரு அங்கமும் நன்மையைத் தரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துவிட்டு கடைசியில சம்புவின் முழு ஸவருபத்தை வேண்டுகிறா :—

दीव्यन्मूर्धेन्दुखण्डः सितशितनखरच्छिन्नलोकेशमुण्डः

कम्पाकारोदण्डः प्रलयहुतवहप्रस्फुरद्वाहुदण्डः ।

चण्डीष्टोत्रशौण्डः स्वभुजनियमिताखण्डवाणीधवाण्डः

खण्डीभूतारिमण्डः कलयतु भवतां शर्म शम्भुः प्रचण्डः ॥

தீவ்யன் மூர்தேந்து கண்ட: ஸித ஸித நகர சசிநந
லோகேஸ் முண்ட:

கம்ராகாரோரு தண்ட: ப்ரளய ஹு தவஹ பரஸபுரத்
பாஹு தண்ட: |

சண்டிஷ்டோத்யோத ஸௌண்ட: ஸ்வபுஜ
நியமிதாகண்ட வாணீ துவாண்ட:

கண்டிபூதாரி மண்ட: கலயது பவதாம் ஸர்ம ஸம்பு:
ப்ரசண்ட: ||

दिव्यन्मूर्धन्दुखण्डः - பிரகாசிக்கின்ற பிறைச் சந்திரனைத் தலையில் தாங்கியவனாயும் **सित-** வெளுப்பானவைகளாயும்

சித்- கூர்மையானவைகளாயும் உள்ள நகர- நகங்களால
 சித்- கொய்யப்பட்ட லோகே- பிரமமதேவனுடைய முடி:-
 தலையையுடையவனாயும் கமாக்கார- அழகிய தோற்றத்தை
 உடைய கருட:- தண்டங்கள் போன்ற தொடைகளை
 உடையவனாயும் ப்ரளய- ப்ரளயகாலத்து ஹவ-அக்னியைப்
 போல ப்ரஹ்ம- ஜ்வலிக்கின்ற வாஹ:- சிறந்த புலங்களை
 உடையவனாயும் சாஸ்திர- பாவதியின் விருப்பத்தை உத-
 வெளிப்படுத்துவதில் சூன்ய:- ஸாமாத்யமுள்ளவனாயும்
 சுவ- தன்னுடைய புலங்களால் நியமி- கட்டுப்படுத்தப்
 பட்ட அக்ஷ- பரிபூரணமான வாணித்ய:- பிரம்மாண்டத்
 தையுடையவனாயும் சாஸ்திர- துண்டாகப்பட்ட அ-
 பகைவர்களையே ம- ஆபரணமாக உடையவனாயும்
 ப்ர- மிகுந்த கோபத்தையுடையவனாயும் விளங்கு
 கின்ற ச- பரமேசுவரன் ப- உங்களுக்கு ச-
 ஸ-கத்தை க- கொடுக்கட்டும்

பரமேசுவரன் தன்னுடைய சடைமுடியில் பிறைச்
 சந்திரனை ஆபரணமாக அணிந்து கொண்டிருக்கிறான்.
 அது ஆங்கு மிகுந்த ஒளியுடன் விளங்கிக் கொண்டிருக்கி
 ன்றது அச சிவபெருமான் தன்னுடைய வெண்மை
 யாகவும் கூர்மையாகவும் உள்ள நகங்களால் பிரமனுடைய
 தலையைக் கொய்தெறிந்தான். அவனுடைய இரு தொடை
 களும் மிகுந்த அழகுடன் விளங்குகின்றன. அவனுடைய
 வலிமை வாய்ந்த புலங்கள் பிரளயகாலத்து அக்னியின்
 கொழுந்துகளபோல் ஜ்வலிக்கின்றன அவன் பரமேசுவரி
 யின் அபீஷ்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதில் மிகுந்த
 சாமர்த்யம் வாய்ந்தவன். அவன் தன்னுடைய புலங்களால்
 உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் அடக்கி ஆள்கிறான்.
 அழிக்கப்பட்ட பகைவார்களின் குழுகளே அவனது அணி
 களாக அமைகின்றன. மிகவும் உகரமான அப் பரமேசுவரன்
 உங்கள் எல்லோருக்கும் மிகுந்த இன்பத்தையளிக்கட்டும்.

ஸ்ரீ சிவகேசாதி பாதாந்த ஸ்துதி முற்றும்.

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमृत्युंजयमानसिकपूजास्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ மிருத்யுஞ்ஜயமானஸிக பூஜா ஸ்தோத்திரம்.

[இது 46 சுலோகங்கள் கொண்டது. இதில் 44 சுலோகங்கள் பூஜை முறைகளைக் காண்பிப்பதாகவும் 45-வது சுலோகம் பலசுருதியாகவும் 46-வது சுலோகம் சிவலிங்கதாசனம், பஞ்சாக்ஷர ஜபம் இவைகளைப்பற்றிக் கூறுவதாகவும் அமைந்துள்ளது. சாஸ்திரங்களில் குறிப்பிட்ட திரவியங்களை முறைப்படி பகவானிடம் அரப்பணம் செய்வது தான் பூஜை எனப்படும். இந்த ஸமாப்பணத்தையே உபசாரம் என்று கூறுவார்கள் ஐந்து உபசாரங்கள் (பஞ்சோபசாரம்) பதினாறு உபசாரங்கள் (ஷோடசோபசாரம்) 64 உபசாரங்கள் (சதுஷ்ஷடி உபசாரங்கள்) என்று பலமுறைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அந்நத உபசாரத்திற்காகக் கூறப்பட்டுள்ள திரவியங்களை எல்லாம் சேகரித்து பகவன் மூர்த்தியையும் எதிரில் இருத்தி முறைப்படி அந்நத திரவியத்தை அரப்பணம் செய்யவேண்டும் இது பாஹ்ய பூஜை எனப்படும். இதைத் தவிர ஆநதர பூஜை எனப்படுகிறது உண்டு. அதில் திரவியங்களை சேகரிப்பதோ, மூர்த்தியை எதிரில் வைத்துக் கொள்வதோ ஒன்றும் கிடையாது எல்லாவற்றையும் மனதாலேயே பாவனை செய்வது. பாஹ்ய பூஜையில் எந்த எந்தக் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றனவோ அவைகள் எல்லாவற்றையும் ஒன்றையும் விடாமல் மனதால் நினைப்பது. இதற்கு மாநஸபூஜை என்றும் பெயர். பலவிதமான ஆஹாரவகைகளைப் பாகம் செய்து ஸவாமியின் எதிரில் வைத்து மந்திரம் சொல்லி நிவேதனம் செய்யவேண்டும். மாநஸ பூஜையில் திரவியங்களை சேகரிப்பதோ பாகம் செய்வதோ ஒன்றும் கிடையாது. எல்லாவித ஆஹாரவகைகளும் எதிரில் இருப்பதாக பாவனைசெய்து மனதாலேயே நிவேதனம் செய்யவேண்டும். பாஹ்ய பூஜையில் அவனவன் சக்திகுத்தகப்படிதான் திரவியங்களைச் சேகரிக்கமுடியும். மாநஸபூஜையில் எல்லாவித உயர்ந்த திரவியங்களையும் சிறிதும் சிரமம் இல்லாமல் பாவனை செய்யலாம். இந்த மாநஸ பூஜா முறைகளை இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் ஆசாரியாள்

காட்டுகிறார் இதில் 44 உபசாரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அர்த்த ஞானத்துடன் இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் படித்து இதில் கூறியுள்ளபடி மனதால் பாவனை செயதால் பாஹ்ய பூஜை செய்த பலன கிடைக்கும் இதிலுள்ள சுலோகங்களைக் கொண்டே பாஹ்யபூஜையும் செய்யலாம் ஆனால் பாஹ்ய பூஜையைவிட மாநஸ பூஜை சிறந்தது பகவானின் அருள் விரைவில் கிடைக்கும். இதேமாதிரி த்ரிபுரஸுநதரீ மாநஸ பூஜா ஸ்தோத்திரமும் பகவத்பாதாளால் அருளப்பட்டிருக்கிறது]

(அ) முதல சுலோகத்தால் மனதில் தியானம் செய்கிறார்.—

கௌசே கமனியரத்னஸ்சிதே கல்பத்ருமூலே ஸ்திதம்
கர்பூரஸ்படிகேந்துசுந்நரதநு காத்யாயனீஸேவிதம் ।
ரக்ஷாதுஜ்ஜதரஜ்ஜிதஜடாபார் க்ருபாஸாகரம்
கண்டாலங்கருத ஸேஷ பூஷணமமும் ம்ருத்யுஞ்ஜயம்

பாவயே ॥

கௌசே- கைலயங்கிரியில் கமனிய- அழகிய ரத்ன-
ரத்னங்களால் ஸ்சிதே- இழைக்கப்பட்ட கல்பத்ருமூலே - கலப
விருக்ஷத்தினடியில் ஸ்திதம்- வீற்றிருக்கின்றவராயும் கர்பூர-
பசுசைககற்பூரம் ஸ்படிக- ஸ்படிகம் இந்து- சந்திரன் இவை
களைப்போல சுந்நர-அழகிய தநு - சரீரதையுடையவராயும்
காத்யாயனீஸேவிதம்- பார்வதீ தேவியால் ஸேவிகப்பட்டவராயும்
ரக்ஷா- கங்கையின் துஷ- உயரமான தரஜ்ஜ- அலைகளால் ரஜித-
அழகுபடுத்தப்பட்ட ஜடாபார்- ஜடைகளின் பாரத்தையுடைய
வராயும் க்ருபாஸாகரம் - கருணைக்கடலாயும் கண்டாலங்கருத - கழுத்
தில் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள ஸேஷ- ஆதிசேஷனாகிய பூஷணம்-
ஆபரணத்தை உடையவராயும் உள்ள அம்- அந்த ம்ருத்யுஞ்ஜயம்-

காலனை வென்ற பரமேச்வரனை भावये- தியானம் செய்கிறேன்.

பரமேச்வரன் மஹாகைலாஸத்தில் கற்பகவிருக்ஷத்தின் அடியில அமைக்கப்பட்டுள்ள ஓர் சிறந்த ரத்ன ஸிம்மாஸனத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றான். அவனுடைய உடல் கற்பூரம், ஸ்படிகம், மதி இவைகளைப்போல வெண்மையாக விளங்குகின்றது அவனது அருகில அமர்ந்துள்ள பார்வதீ தேவி அவனுக்குப் பணியாற்றுகின்றாள். அவனுடைய ஜடை மிகுந்த பாரமுடையது. அது ஆகாயத்திலிருந்து விழும் கங்கையைத்தாங்கி நிற்கின்றது. அந்நதியில் கிளம்பும் அலைகள் அவனுடைய ஜடையை அலங்கரிக்கின்றன. அவனோ கருணைக்கடல. கடலில நதி கூடுவது இயற்கைதானே அதுபோல கருணைக்கடலாகிய சிவனிடம் புனித நதியான கங்கை வந்து சேர்கின்றது மேலும் இவனுடைய கழுத்து ஆதிசேஷ நாகததால அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது கழுத்தில அணியப்படும் நகையில் இரத்தினங்கள் பதிகப்பட்டிருக்கும் இந்த ஸர்ப்பத்தின் சிரஸ்ஸிலும் நாகரத்னங்களை பிரகாசிக்கின்றன. இதனால் நீலநிறம் வாய்ந்த பரமேச்வரனுடைய கழுத்து நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது இவ்வாறு விளங்கும் காலனை வென்ற காலகாலனை நான் என்னுடைய மனத்தில் தியானம் செய்கின்றேன். (1)

(அ) தன் பூஜையை ஏற்றுக்கொள்ள எதிரில் வரும்படி அழைக்கிறார்:—

आगत्य मृत्युञ्जय चन्द्रमौले व्याघ्राजिनालंकृतशूलपाणे ।

स्वभक्तसंरक्षणकामधेनो प्रसीद विश्वेश्वर पार्वतीश ॥

ஆகத்ய ம்ருத்யுஞ்ஜய சந்த்ர மௌளே

வ்யாக்ராஜினாலங்க்ருத ஸூல பாணே ।

ஸ்வபக்த ஸம்ரக்ஷண காமதேனோ

ப்ரஸீத விஸ்வேஸ்வர பார்வதீஸ ॥

மृत्यுञ्जय-யமனை வென்றவனே, चन्द्रमौले-பிறைச் சந்திரனைத் தலையில் தரித்திருக்கின்றவனே, व्याघ्राजिन-

புலித்தோலால் அலங்குத-அழகுபடுத்தப்பட்டவனே, சூலபாணி-
சூலத்தைக் கையில் ஏந்தியவனே, சுவக்த-தன்னுடைய,
பக்தர்களை, சரண-நன்கு காப்பதில், காமதேனு-காமதேனு
வாக இருப்பவனே, விஷ்ணு-உலகங்களையெல்லாம் ஆட்சி
செய்கின்றவனே, பார்வதியின் பதியே, அகல-
வந்து, பரிசு-அருள்புரிவாயாக.

இங்கு மானஸ பூஜைக்காகப் பரமேஸ்வரனை தன்
முன் வரும்படி அழைக்கிறார் யமனை வென்ற இறைவனே,
பிறைச்சந்திரனைச் சடையில் தரிக்கும் தலைவனே. புலித்
தோலை அணிவதால் அழகுடன் விளங்குபவனே, சூலந்
தாங்கிய கையையுடையவனே, தன்னுடைய பக்தர்களைக்
காத்தருளும் காமதேனுவே உலகனைத்தும் ஆட்சிசெய்யும்
பார்வதியே என்னிடம் வந்து எனக்கு அருள்புரிவாயாக

இங்கு பரமேஸ்வரனைக் காமதேனுவென்று உருவகப்
படுத்திக் கூறப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது காமதேனு
அபிஷேகங்களையெல்லாம் அளிகும சக்தி வாய்ந்தது.
அவ்வாறே சிவபெருமானும் அன்பர்களுக்கு வேண்டியவை
எல்லாம் அளிக்கவல்லவன் மேலும் அவன் பக்தன்
பாலுள்ள அன்புப்பெருக்கால தாயும் ஆனவன். ஆதலால்
அப்பரமேஸ்வரனை இங்கு ஸ்திரீயாக விளங்கும் காமதேனு
என வர்ணித்திருக்கின்றார். மிருத்யுஞ்ஜய என்று அழைக்கப்
படுவதால் அவன் பக்தர்களுக்கு ஏற்படும் யமபாதையை
அகற்றுவான் என்றும், சந்திரமௌளே என்று கூப்பிடு
வதால் அவன் அவர்களுக்கு ஏற்படும் கிலேசங்களைப் போக்கி
அவர்களின் மனதைக் குளிரச்செய்வான் என்றும், வ்யாக்
ராஜினாலங்கிருத என்பதால் மனதை அடங்கச் செய்து
மோக்ஷத்தையளிப்பவனென்றும், சூலபாணை என்பதால்
பக்தர்களின் பகைவர்களை அவன் நாசம் செய்வான் என்றும்
பார்வதியே என்பதால் அவன் எல்லாவற்றையும் ஆக்க
வல்லவன் என்றும் நன்கு வெளிப்படுகின்றது. தனக்குப்
பரிபூர்ண அருள் கிடைக்க பார்வதியுடன் சோந்த மஹேசு
வரனை அழைக்கிறார். (2)

(அ) ஆஸனம் என்ற உபசாரத்தைக் கூறுகின்றார்:—

भास्वन्मौक्तिकतोरणे मरकतस्तम्भायुतालंकृते
 सौधे धूपसुवासिते मणिमये माणिक्यदीपाञ्चिते ।
 ब्रह्मेन्द्रामरयोगिपुंगवगणैर्युक्ते च कल्पद्रुमैः
 श्रीमृत्युञ्जय सुस्थिरो भव विभो माणिक्यसिंहासने ॥

பாஸ்வன் மௌக்திக தோரணே மரகத

ஸதம்பாயுதாலங்க்ருதே

ஸௌதே தூப ஸுவாஸிதே மணிமயே மாணிக்ய

தீபாஞ்சிதே ।

ப்ரஹ்மேநத்ராமர யோகி புங்கவ கணைர் யுக்தே ச

கலபத்ருமை:

ஸ்ரீ மருத்யுஞ்ஜய ஸஸ்திரோ பவ விபோ மாணிக்ய

ஸிமஹாஸநே ॥

भास्वत् - ஒளிகள் பொருந்திய, मौक्तिक - முத்துக்களாலா
 கிய, तोरणे - தோரணங்கடையுடையதும், मरकतस्तम्भायुतालंकृते -
 பதினாயிரக்கணக்கான மரகதத்தூரண்களால அலங்கரிக்கப்
 பட்டதும், धूपसुवासिते - தூபங்களின் நறுமணம் கமழும்படி
 செய்யப்பட்டதும், मणिमये - இரத்தினங்களால இழைக்கப்
 பட்டதும், माणिक्यदीप - இரத்தின தீபங்களால், अञ्चिते - ஜ்வலிக்
 கும்படி செய்யப்பட்டதும், ब्रह्मेन्द्र - பிரம்மா, இந்திரன்
 முதலிய, अमर - தேவர்களாலும், योगिपुङ्गवगणै - சிறந்த யோகி
 களுடைய கூட்டங்களாலும், युक्ते - சூழப்பட்டதும், कल्पद्रुमैः -
 கலபவிருக்ஷங்களுடன், युक्ते च - கூடியதுமான, सौधे -
 அரண்மனையில், माणिक्यसिंहासने - இரத்தின ஸிம்மாஸனத்
 தில், मृत्युञ्जय - காலனைவென்ற பரமேசுவரனே, विभो - எங்கும்
 நிறைந்த பரம்பொருளே, सुस्थिरो भव - நன்கு நிலைத்து
 நிற்பாயாக.

எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளான பரமேசுவரனுக்கு
 மனதால ஆஸனம் அளித்து உபசரிக்கப்படுகின்றது. இது
 மாணிக்கக் கற்களால அமைக்கப்பட்ட ஸிம்மாஸனம் இது
 ஓர் சிறந்த அரண்மனையினுள் போடப்பட்டுள்ளது. அவ்

வரண்மனை ஒளி பொருந்திய நலமுத்துக்கள் கோர்த்த
தோரணங்களால அலங்கரிகப்பட்டுள்ளது. அதனுள்
மரகதக கற்களால் இழைக்கப்பட்ட ஆயிரம் தூண்களை
உடைய மனோஹரமான மண்டபம் இருக்கின்றது அந்த
மண்டபத்தில் அகரு முதலிய வாசனை திரவ்யங்களிலிருந்து
கிளம்பும் தூபங்களால் மிகுந்த நறுமணம் நிரம்பியிருக்
கின்றது மேலும் ஆயிரக்கணக்கான இரத்தின தீபங்கள்
அங்கு ஜ்வலிக்கின்றன. அங்கு அனைவருடைய அபீஷ்டங்
களையும் நின்றவேற்றும் கலபக விருக்ஷங்கள் விளங்கு
கின்றன மேலும் பிரம்மா இரத்திரன் முதலிய தேவர்களும்
சிறந்த யோகிகளும் அங்கு நிறைந்துள்ளனர். இவ்வாறு
விளங்கும் ஆயிரக்கால மண்டபத்தின் நடுவில் அமைக்கப்
பட்டுள்ள மாணிக்க ஸிமமாஸனத்தில் எங்கும் நிறைந்த
பரம்பொருள் அமானதருளும்படி பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது.
முதலில் தயானம செய்து பிறகு அவரை அழைத்து
ஆஸனம் அளிக்கப்படுகிறது ஸாதாரணமாகப் பூஜைகளில்
தியானத்திற்குப்பிறகு 'ஆவாஹனம்' செய்து தான்
ஆஸனம் கொடுப்பது வழக்கம். இங்கு 'ஆவாஹனம்'
கூறப்படவில்லை. ஏனெனில் லிங்கம், பிம்பம், முதலியவை
களில் பூஜை செய்யும்பொழுதுதான் 'அதில் பகவத்
ஸாநநிதயம் ஏற்படுவதற்காக ஆவாஹனம் செய்ய
வேண்டும். மாணஸபூஜையில் எல்லாம் பாவனைதான்.
பகவானே எதிரில் வந்து இருப்பதாக பாவனை செய்து
பூஜை செய்வதால் மற்றோர் பிம்பத்தில் ஆவாஹனம் செய்ய
வேண்டியது அவசியமில்லை (3)

(அ) 'பாத்யம்' என்ற உபசாரம் கூறப்படுகின்றது:-

मन्दारमल्लीकरवीरमाधवीपुन्नागनीलोत्पलचम्पकान्वितैः ।

कर्पूरपाटीरसुवासितैर्जलैराधत्स्व मृत्युञ्जय पाद्यमुत्तमम् ॥ ४ ॥

மந்தார மல்லீ கரவீர மாதவீ

புந்நாக நீலோத்பல சம்பகர்நவிதை: ।

கர்பூர பாடீர ஸுவர்ஸிதைர் ஜலை-

ராதத்ஸவ ம்ருத்யுஞ்ஜய பாத்யமுத்தமம் ॥

மृत்யுஞ்ஜய-யமனை வென்ற பெருமானே, மந்தார-மந்தாரை, மல்கை-மலலிகை, கர்வீர-அரளி, மாधवी-மாதவீ, पुनाग-புந்நாகம் நீலோத்பல - கருநெய்தல, चम्पक-சம்பகம் இந்த மலர்களுடன், अन्वितै:-கூடியவைகளாயும், कर्पूर-பச்சைக் கற்பூரம், पाटीर-சந்தனம் இவற்றால், सुवासितै:-நறுமணமுள்ளதாகச்செய்யப்பட்டவைகளாயும் விளங்குகின்ற, जलै:-தீர்த்தங்களால், उत्तमं-சிறந்த, पाद्यं-பாத்யத்தை, आधत्स्व-பெற்றுக்கொள்வாயாக.

அமரருள்சிறந்த பரமேசுவரனை ஆஸனத்தில் அமர்த்திய பின்னர் பாதங்களாக கழுவிக்கொளவதற்காக அவனுக்கு பாத்யம் அளிக்கப்படுகின்றது. அது மந்தாரம், மலலிகை, அரளி, மாதவீ, புந்நாகம், நீலோத்பலம், சம்பகம் முதலிய நறுமணம் கமழும் அருமலர்கள் நிறைந்தது. மேலும் கற்பூரம் சந்தனம் முதலியவற்றால் அது மிகவும் குளிர்ச்சியாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு விளங்கும் பாத்யத்தை ஏற்று அருளவேண்டுமென்று காலகாலனைக் கேட்டு கொள்கிறார் சங்கரபகவதபாதா. (4)

(அ) அர்க்யம் என்ற உபசாரம் கூறப்படுகிறது:—

सुगन्धिपुष्पप्रकरैः सुवासितैर्वियन्नदीशीतलवारिभिः शुभैः ।

त्रिलोकनाथार्तिहरार्धमादराद् गृहाण मृत्युञ्जय सर्ववन्दित ॥

ஸுகந்தி புஷ்ப ப்ரகரை: ஸுவாஸிதைர்

வியநந்தீ ஸ்தள வாரிபி: ஸுபை: ।

தரிலோகநாதார்த்திஹராரக்யமாதராத்

கருஹாண ம்ருத்யுஞ்ஜய ஸர்வவந்தித ॥

त्रिलोकनाथ-மூவுலகையும் காத்தருள்பவனே, आर्तिहर-துன்பங்களை நீக்குகின்றவனே, मृत्युञ्जय-யமனைவென்றவனே सर्ववन्दित-எல்லோராலும் வணங்கப்பட்டவனே, सुगन्धिपुष्प-प्रकरै:-நறுமணம் கமழும் மலர்களின் கூட்டத்தால், सुवासितै:-நல்மணம் தவழும்படி செய்யப்பட்டதாயும், शुभै:-மங்களமானதாயும் உள்ள, वियन्नदी-கங்கையின், शीतलवारिभि:-

குளிர்ந்த ஜலங்களாலான, அஃய்-அர்கயத்தை, அடர்த் - ப்ரீதியுடன், மூஹ-பெற்றுக்கொள்.

மூன்று உலகங்களையும் காத்தருளபவனே! பகதர்களின் துன்பங்களனைத்தையும் நீ கருபவனே! அனைவராலும் போற்றப்படுகின்றவனே, யமனை வென்ற எம்பெருமானே! நறுமணம் கமழும் மலாகள நிறைந்ததும், சிறந்த வாசனை பொருந்தியதும் நன்மையளிக்கும் தன்மை வாய்ந்ததுமான கங்காநதியின் குளிரந்த ஜலங்களைக் கொண்டு என்னுல அளிக்கப்படும் அர்கயத்தை ஆதரவுடன் ஏற்றுக கொளவாயாக. (5)

(அ) ஆசமனத்தால உபசரிக்கிறார்:—

हिमाब्जवासितैस्तोयैः शीतलैरतिपावनैः ।

मृत्युञ्जय महादेव शुद्धाचमनमाचर ॥ ६ ॥

ஹிமாமபுவாஸிதைஸ்தோயை: ஸீதளரதிபாவனை: ।

மருத்யுஞ்ஜய மஹாதேவ ஸுத்தாசமனமாசர ॥

மृत्यுञ்ஜய-யமனைவென்றவனே, महादेव-பரமேசுவரனே, हिमाब्जवासितै:-பன்னீரால வாசனையுள்ளதாகச் செய்யப் பட்டவைகளாயும், शीतलै:-குளிரந்தவைகளாயும், अतिपावनै:- மிகுந்த பரிசுத்தமானவைகளாயும் உள்ள, तोयै:-ஜலங்களால शुद्धाचमन-புனிதமான ஆசமனத்தை, आचर-செய்வாயாக.

யமனை வென்றவனே! மஹாதேவனே! நான் உனக்கு நல்ல நறுமணம் வாய்ந்ததும், பன்னீர் நிறைந்ததும், பரிசுத்தமானதும், குளிராசசி மிகுந்ததுமான தண்ணீரைத் தருகின்றேன். அதனால் நீ ஆசமனம் செய்திடுவாயாக. (6)

(அ) பரமேசுவரனுக்கு மதுபர்க்கம் அளிக்கப்படுகின்றது:—

गुडदधिसहितं मधुप्रकीर्णं सुवृतसमन्वितधेनुदुग्धयुक्तम् ।

शुभकर मधुपर्कमाहर त्वं त्रिनयन मृत्युहर त्रिलोकवन्द्य ॥ ७ ॥

குட ததி ஸஹிதம் மது ப்ரகீர்ணம்
ஸுகருத ஸமந்வித தேனுதுகத யுகதம் ।
ஸுபகர மதுபாகமாஹர தவம
த்ரிநயந மருத்யுஹர தரிலோக வநத்ய ॥

गुडदधिसहितं-வெலலம தயிர் இவைகளுடன் கூடியதும்
मधुप्रकीर्णं-தேன் கலந்ததும், सुघृतसमन्वित-நல்ல நெய்யுடன்
கூடிய, धेनुदुग्ध-பசுமபாலுடன், युक्तम्-சோந்ததுமான,
मधुपर्कं-மதுபாககத்தை, शुभकर-நன்மை செய்கின்றவனே,
त्रिजयन-மூன்று கண்களுடையவனே, मृत्युहर-சாவைப்
போக்குகின்றவனே, त्रिलोकवन्द्य-மூவுலகத்தோராலும் வணங்
கத்தகவனே, त्वं-நீ, आहर-ஏற்றுக்கொள்வாயாக

சாவைப்போக்கி மூவுலகையும் காத்தருளும்
முககண்ணா, நான உமக்கு வெலலம், தயிர், தேன், நல்ல
நெய், பசுமபால இவைகள் கலந்த மதுபாககத்தை அளிக
கின்றேன். அதை ஏற்றருளபுரிவாயாக. தேன் கலந்திருப்
பதால மதுபாககம் என்றுபெயர். (7)

(அ) பஞ்சாமிருத ஸ்னானம்:—

पञ्चास्त्रशान्त पञ्चास्य पञ्चपातकसंहार ।
पञ्चामृतस्नानमिदं कुरु मृत्युञ्जय प्रभो ॥ ८ ॥

பஞ்சாஸத்ர ஸாந்த பஞ்சாஸய பஞ்சபாதக ஸம்ஹர ।
பஞ்சாமருத ஸ்நானமிதம் குரு ம்ருத்யுஞ்ஜய ப்ரபோ ॥

पञ्चास्त्रशान्त-ஐந்து பாணங்கள் கொண்ட காம்பனை
அடக்கியவனே, पञ्चास्य-ஐந்து முகங்கள் கொண்டவனே,
पञ्चपातकसंहार-ஐம்பெரும் பாவங்களை அழிப்பவனே, मृत्युञ्जय-
யமனை வென்றவனே, प्रभो-வன்மை வாய்ந்தவனே, इदं-
இந்த, पञ्चामृतस्नानं-ஐந்தமுதங்களின் நீராடலை, कुरु-
செய்வாயாக.

அரவிர்தம், அசோகம், சூதம், நவமலலிகை, நீலோத்
பலம் என்ற ஐந்து மலர்களும் காமனுக்கு ஐந்து பாணங்கள்

ஐந்து பாணங்கள் கொண்ட காமனும் சிவனின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து கிளம்பிய தீப்பொறியில் சாமபலாகி விட்டான். ஸத்யோஜாதம், வாமதேவம், அகோரம், தத் புருஷம், ஈசானம் என்ற ஐந்து முகங்கள் கொண்டவன். ஐம்பெரும் பாவங்களை அழிப்பவன், யமனை வென்ற வல்லன். யான் உனக்கு ஐந்து இனிய பொருள்களாலான பஞ்சாமிருத ஸநாகத்தைச் செய்விக்கின்றேன். அதை நீ ஏற்றருள் புரிவாயாக பால், தயிர், நெய், வெல்லம், தேன் இவ்வைந்தும் கலந்தது பஞ்சாமிருதம். (8)

(அ) சுத்த தீர்த்த ஸ்நானம்—

जगत्त्रयीख्यात समस्ततीर्थसमाहृतैः कल्मषहारिभिश्च ।
स्नान सुतोयैः समुदाचर त्वं मृत्युञ्जयानन्तगुणाभिराम ॥ ९ ॥

ஐகத்தரயீக்யாத ஸமஸததீர்தத
ஸமாஹருதை: கலமஷஹாரிபிஸ்ச |
ஸநாகம் ஸுதோயை: ஸமுதாசர தவம்
மருத்யுஞ்ஜயாநந்தகுணாபிராம ||

जगत्त्रयीख्यात-மூவுலகத்திலும் பிரசித்திபெற்றவனே, अनन्तगुणाभिराम-எல்லையற்ற குணங்களால அழகுவாய்ந்த வனே, मृत्युञ्जय-யமனைவென்ற பரமேச்வரனே, त्वं-நீ समस्त-तीर्थ-எல்லாப் புண்ய தீர்த்தங்களிலிருந்தும், समाहृतै:-கொண்டுவரப்படவைகளாயும், कल्मषहारिभिः-பாவங்களைப் போக்குகின்றவைகளாயுமுள்ள, सुतोयै:-நல்ல ஜலங்களால, स्नान-நீராடுதலை, समुदाचर-நன்கு செய்தருளவாயாக.

மூவுலகங்களிலும் புகழ்பெற்றவனே, எல்லையற்ற குணங்களால அனைவருக்கும் மனோஹரமாகத் தோற்ற மளிக்கும் வள்ளலே, காலனை வென்ற கொற்றவனே ! நான் உமது ஸநாகத்திற்காகப் பல புண்யதீர்த்தங்களிலிருந்து தண்ணீரைச் சேகரித்து வைத்திருக்கிறேன். அந்த தீர்த்தம் ஸகல பாவங்களையும் போக்கும் தன்மை வாய்ந்தது. அந்நீரில் நீ ஸநாகம் செய்வாயாக. (9)

आनीतेनातिशुभ्रेण कौशेयेनामरद्दमात् ।

मार्जयामि जटाभारं शिव मृत्युञ्जय प्रभो ॥ १० ॥

ஆநீதேநாதிசுப்ரேண கௌஸேயேநாமரதருமாத் ।
மார்ஜயாமி ஜடாபாரம் ஸிவ ம்ருத்யுஞ்ஜய பரபோ ॥

சிவ-நன்மை அளிக்கின்றவனே, மृत்யுஞ்ஜய-யமனை வென்றவனே, ப்ரபோ-வன்மை வாய்ந்தவனே, அமரத்ருமா- கலபவிருக்ஷத்திலிருந்து, ஆனீதேன-கொண்டு வரப்பட்ட, அதி- ஷுப்ரேண-மிகவும் வெளுப்பான, கௌஸேய-பட்டு வஸ்திரத்தால, ஜடாபார்-உமது திருச்சடைகளை, மார்ஜயாமி-துவட்டுகின்றேன்.

நீராடிய பின்னர் பரமேசவரனுடைய சடைகளைத் துவட்டுகிறா ஏ சிவபெருமானே, யமனை வென்ற பிரபுவே ! கலபவிருக்ஷத்தை வேண்டி, அது கொடுத்து அங்கிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட மிகத் தூய்மையான வெண்பட்டால உமமுடைய பெருஞ் சடைக்கூட்டத்தை யான துடைத்து விடுகின்றேன். (10)

(அ) சிறந்த வஸ்திரங்களால உபசரிக்கிறா —

नानाहेमविचित्राणि चीरचीनाम्बराणि च ।

विविधानि च दिव्यानि मृत्युञ्जय सुधारय ॥ ११ ॥

நானா ஹேம விசித்ராணி சீர சீநாமபராணி ச ।
விவிதானி ச திவ்யானி ம்ருத்யுஞ்ஜய ஸுதாரய ॥

மृत்யுஞ்ஜய-யமனை வென்றவனே, நானாஹேமவிசித்ராணி அநேகம் தங்கமயமான ஜரிகையுடன் கூடி அதிசயிககத்தககவைகளும் விவிதானி-பலவிதமானவைகளும் दिव्यानि- சிறந்தவைகளான, சீர-சீனாம்பராணி- மரவுரிகளையும் பட்டு வஸ்திரங்களையும் सुधारय- நன்கு தரித்துக்கொள்.

யமனை வென்றவனே, தங்க ஜரிகை சோநது அதிசய வேலைப்பாடமைந்த பலவிதமான சிறந்த அநேகம் பட்டு வஸ்திரங்களையும் மரவுரிகளையும் அபபணம் செய்கின்றேன். இவைகளை தரித்துக் கொள்வாயாக. (11)

(அ) உபவீதம் :—

विशुद्धमुक्ताफलजालरम्यं मनोहरं काञ्चनहेमसूत्रम् ।
यज्ञोपवीतं परमं पवित्रमाधत्स्व मृत्युञ्जय भक्तिरम्य ॥ १२ ॥

விழுத்த முக்தா பல ஜால ரம்யம்
மனோஹரம் காஞ்சன ஹேம ஸூத்ரம் ।
யகஞோபவீதம் பரமம் பவித்ரம்
ஆததஸ்வ மிருத்யுஞ்ஜய பக்திகம்ய ॥

भक्तिरम्य-பக்தியால அடையததகுந்தவனே, मृत्युञ्जय-
யமனை வென்றவனே, विशुद्ध-களங்கமற்ற, मुक्ताफल-நல்
முத்துக்களின், जाल-சரங்களால், रम्य-அழகு வாய்ந்ததும்,
मनोहरं-மனதைக் கவரக்கூடியதும், काञ्चनहेमसूत्रं-தங்கத்
தால செய்யப்பட்ட சரட்டையுடையதும், परम पवित्रं-மிகவும்
புனிதமானதுமான, यज्ञोपवीतं-பூநூலை, आधत्स्व-ஏற்றுக்
கொள்வாயாக.

பக்தியால அடையததகுந்தவனே ! யமனை வென்ற
ப்ரபுவே ! உனக்கு நான் சிறந்த பூநூலை அணிவிக்கிறேன்.
அது மிகவும் புனிதமானது கலங்கமற்றது நல்ல
முத்துக்கள் கோரக்கப்பட்டது மிகவும் அழகு வாய்ந்தது
மனதைக்கவரும் சகதி பெற்றது. இவ்வாறு விளங்கும
தங்கப்பூநூலைத் தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும. இந்த
சுலோகத்தின் முன்னுவது அடியில யகஞோபவீததாரண
மந்திரத்தின் ஓ பகுதி காணப்படுகிறது (12)

(அ) சந்தணத்தால உபசரிககிறா :—

श्रीगन्धं घनसारकुंकुमयुतं कस्तूरिकापूरितं
कालेयेन हिमाम्बुना विरचितं मन्दारसंवासितम् ।
दिव्यं देवमनोहरं मणिमये पात्रे समारोपितं
सर्वाङ्गेषु विलेपयामि सततं मृत्युञ्जय श्रीविभो ॥ १३ ॥

ஸ்ரீகந்தம் கநஸார குங்கும யுதம் கஸ்தூரிகா பூரிதம்
காலேயேன ஹிமாம்புநா விரசிதம் மந்தார ஸம்வாஸிதம்

திவ்யம் தேவ மனோஹரம் மணிமயே பாத்திரே ஸமாரோபிதம்
ஸர்வாங்ககேஷம் விலேபயாமி ஸததம் ம்ருத்யுஞ்ஜய
ஸ்ரீ விபோ ||

மृत்யுஞ்ஜய-யமனை வென்றவனே, ஸ்ரீவிமோ-எங்கும் நிறைந்
துள்ள பரமேச்வரனே, ஘னசாரகங்குமயுத-பச்சைக்கற்பூரம்,
குங்குமப்பூ, இவைகளுடன் கூடியதாயும், கஸ்தூரிகாபூர்த்-
கஸ்தூரி நிறைந்ததாயும், காலேயேன-சந்தணத்தாலும்,
ஹிமாவ்ஸுநா-பன்னீராலும், விரசித்-செய்யப்பட்டதாயும்,
மந்தாரசம்வாசித்-மந்தாரமலரால் நறுமணமுடையதாகச்
செய்யப்பட்டதாயும், திவ்யம்-திவ்யமானதாயும், தேவமனோஹர்-
தேவர்களுடைய மனதை வசீகரிக்கின்றதாயும், மணிமயே-
இரத்தினத்தால் இழைக்கப்பட்ட, பாத்திரே-பாத்திரத்தில்,
சமாரோபித்-வைக்கப்பட்டதாயுமுள்ள, ஸ்ரீகாந்தம்-வாசனைச்
சந்தணத்தை, சதத்-எப்பொழுதும், சர்வாங்கேஷு-எல்லா அங்கங்
களிலும், விலேபயாமி-பூசிவிடுகிறேன்.

காலனை வென்ற பரமேச்வரனே ! உமக்காக நான்
நல்ல மணமுள்ள சந்தணத்தை அரைத்து ரத்னத்தினால்
இழைக்கப்பட்ட பாத்திரத்தில் வைத்திருக்கிறேன். அது
கற்பூரம், குங்குமம், கஸ்தூரி இவைகளுடன் கூடியது.
நல்ல பன்னீரால் கரைக்கப்பட்டுள்ளது சிறந்த மந்தார
மலர்களால் மிகக் வாசனையுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது.
திவ்யமான இச்சந்தணம் தேவர்களின் மனதை வசீகரிக்கும்
இயல்புள்ளது இவ்வாறு விளங்கும் இச்சந்தணத்தை நான்
உடல் முழுவதும் அள்ளிப்பூசுகிறேன். (13)

(அ) அக்ஷதைதயால் உபசாரம்:—

அக்ஷதேர்வலேதிவ்யை: சம்யக்திலஸமந்விதை: ।

மृत்யுஞ்ஜய மஹாதேவ பூஜயாமி வ்ருஷத்வஜ ॥ 14 ॥

அக்ஷதைதா தவலைர் திவ்யை: ஸம்யக்திலஸமந்விதை: ।
ம்ருத்யுஞ்ஜய மஹாதேவ பூஜயாமி வ்ருஷத்வஜ ॥

மृत்யுஞ்ஜய-காலனை வென்றவனே, மஹாதேவ-மஹாதேவனே,
வ்ருஷத்வஜ-காளைக் கொடியோனே, தவலை:-வெளுப்பானை

களாயும், दिव्यै:-திவ்யமானவைகளாயும், तिलसमन्वितै:-
எள்ளுடன் கூடியவைகளாயுமுள்ள, अक्षतै -அக்ஷதைகளால்
सम्यक्-நன்கு, पूजयामि-பூஜிக்கின்றேன்.

காலனை வென்றவனே ! விருஷபத்தை அடையாள
மாகக் கொண்டவனே ! பரமேசவரனே ! நான் சிறந்தவை
களாயும், வெண்மை வாய்ந்தவைகளாயும், எள்ளுடன்
கூடியவைகளாயும் உள்ள அக்ஷதைகளால் உம்மைப்
பூஜிக்கின்றேன். (14)

(அ) புஷ்போபசாரம்:—

चम्पकपङ्कजकुरवकुन्दैः करवीरमल्लिकாகुसुमैः ।

विस्तारय निजमकुटं मृत्युञ्जय पुण्डरीकनयनास ॥ १५ ॥

சம்பக பங்கஜ குரவக குந்தை: கரவீர மலலிகா குஸுமை.
விஸ்தாரய நிஜ மகுடம் ம்ருத்யுஞ்ஜய புண்டரீக நயநாப்த ||

புண்டரீகநயநாச-செந்தாமரைக கண்ணனின் நண்பனே,
मृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, चम्पकपङ्कजकुरवकुन्दै:-
சம்பகம், தாமரை, மருதாணி, குந்தம் இந்த மலர்களாலும்
करवीरमल्लिकாகुसुमै:-அரளி, மலலிகை முதலிய மலர்களாலும்
निजमकुटं-உம்முடைய கிரீடத்தை, विस्तारय-பெரியதாகச்
செய்துகொள்.

செந்தாமரைகளைப் போன்ற அழகு வாய்ந்த கண்களை
உடைய மஹா விஷ்ணுவின் நண்பனே ! யமனை வென்ற
வனே ! நான் உமது கிரீடத்தினமேல சம்பகம், தாமரை,
மருதாணி, குந்தம், அரளி, மலலிகை முதலிய பல மலா
களைத் தூவுகின்றேன். அம் மலர்களால் உன் தலையில்
விளங்கும் மணிமகுடம் மிகவும் பெரியதாக விளங்கட்டும்.

(அ) மணி பாதுகைகளில் திருப்பாதுங்களை வைக்கும்
படி பிரார்த்திக்கிறோ :—

माणिक्यपादुकाद्वन्द्वे मौनिहृत्पद्ममन्दिरे ।

पादौ सत्पद्मसदृशौ मृत्युञ्जय निवेशय ॥ १६ ॥

மாணிக்ய பாதுகா தவந்தவே மௌனி ஹருத் பதம மந்திரே
பாதௌ ஸத்பதம ஸதருஸ்ௌ மருத்யுஞ்ஜய நிவேஸ்ய ||

மृत்யுஞ்ஜய-யமனை வென்றவனே, மௌனிஹருதமந்திரே-
முனிவர்களின் தாமரைபோன்ற இருதயமாகிய ஆலயத்தில்,
மாணிக்யபாதுகாஹ்நே-மாணிக்க ரதனங்கள் பதித்த இரு
பாதுகைகளில், சத்பவசஹ்ஸௌ-சிறந்த தாமரைகளுக்கு
ஒப்பான, பாதௌ-உன் இரு திருப்பாதங்களை, நிவேஸ்ய-
வைப்பாயாக

யமனை வென்றவனே ! முனிவர்கள் உன்னை அனவ
ரதமும தியானம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் உன்னை வர
வேறபதற்காகத் தங்களுடைய இருதய கமலத்தில் இரு
ரத்னப் பாதுகைகளை யமைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்
களுடைய இருதய கமலமே இரத்தினக் கற்களால அமைக்
கப்பட்ட திருக்கோவில. அக் கோவிலில் அமைக்கப்பட்டு
இருக்கும் இரு பாதுகைகளின் மேலும் உனது திருப்பாதங்
களை வைத்தருள்வாயாக. அவர்களுடைய இதயமாகிய
கோவிலில் குடிகொண்டு அவர்களைக் காததருள்வாயாக.

(அ) பலவித ஆபரணங்களால் பகவானை அலங்கரிக்கிறார் :—

மாணிக்யகேயூரகிரீடஹ்ஸரீ: காஞ்சீமணிஸதாபித |

மஞ்ஜீரமுக்யாபரணைர்மனோஜைரஞ்ஜானி மृत்யுஞ்ஜய பூஷயாமி || 17 ||

மாணிக்ய கேயூர கிரீட ஹ்ஸரீ: காஞ்சீ மணி ஸதாபித
குண்டலஸரீ: |

மஞ்ஜீர முக்யாபரணைர் மனோஜைரஞ்ஜானி
மருத்யுஞ்ஜய பூஷயாமி ||

மृत்யுஞ்ஜய-யமனை வென்றவனே, மாணிக்ய-மாணிகக்
கல்பதித்த, கேயூர்-தோளவளைகள், கிரீட-மகுடம், ஹ்ஸரீ:-
முத்துமாலைகள் இவைகளாலும், காஞ்சீ-இடுப்புப் பட்டிகை,
மணிஸதாபித-இரத்தினங்கள் பதிகப்பட்ட, குண்டல:-
குண்டலங்களாலும், மனோஜை:-மனதைக் கவரக்கூடிய, மஞ்ஜீர-

मुख्याभरणैः च-கால்சசிலம்பு முதலிய சிறந்த ஆபரணங்களாலும், **अङ्गानि-**உன் அங்கங்களை, **भूषयामि-**அலங்கரிக்கிறேன்.

யமனை வென்றவனே, நான் உன்னுடைய எல்லா அங்களையும் மனதைக் கவரும் சிறந்த ஆபரணங்களால அலங்கரிக்கின்றேன். உன்னுடைய சிரஸில் மணி மகுடத்தை வைக்கிறேன். உன்னுடைய செவிகளில் இரத்த குண்டலங்களையும், தோள்களில் சிறந்த வளைகளையும், கழுத்தில் முத்து மாலைகளையும், இடுப்பில் இரதனங்கள் பதித்த படிகையையும், கால்களில் ஒலி மிருத சிலம்புகளையும் அணிவிக்கிறேன். (17)

(அ) விநாயகர், குஹர் இவ்விரு தனயர்களும் பகவானுக்கு சாமரம் வீசுவதாக தியானிக்கிறார் :—

गजवदनस्कन्दधृतेनातिस्वच्छेन चामरयुगेन ।

गलदलकाननपद्मं मृत्युञ्जय भावयामि हृत्पद्मे ॥ १८ ॥

கஜவதந ஸகந்த த்ருதேநா திஸ்வச்சேந சாமர யுகேந |
கலதலகாநந பத்மம் ம்ருத்யுஞ்ஜய பாவயாமி ஹ்ருத்பத்மே ||

मृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, **गजवदन-**யானைமுகத் தோணான விநாயகா, **स्कन्द-**குஹர் இவ்விருவர்களாலும், **धृतेन-**பிடித்துக்கொள்ளப்பட்டதும், **अतिस्वच्छेन-**மிகவும் வெளுப்பானதுமான, **चामरयुगेन-**இரு சாமரங்களால், **गलद-**கலைகின்ற, **लकाननपद्मं-**கேசங்களுடன்கூடிய தாமரை போன்ற முகமுள்ள உம்மை, **हृत्पद्मे-**என்னுடைய ஹிருதய பத்மத்தில், **भावयामि-**தயானம் செய்கின்றேன்.

யமனை வென்ற பரமேசுவரனே ! உமது திருக்குமாரர்களான விநாயகனும், குமரனும் உனக்குப் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களிருவரும் அழகிய வெண்சாமரங்களைத் தங்களுடைய கைகளில் ஏந்தி வீசுகிறார்கள். அங்ஙனம் செய்கையில் உமது சிரஸில் விளங்கும் திருச்சடைகள் அசைந்து உமது முகத்தின்மீது படிகின்றன. அவ்வாறு

94 ஸ்ரீ மிருத்யுஞ்ஜயமானஸிக பூஜா ஸ்தோத்திரம்

சடைகள் உம்முகததில் படியும்பொழுது தாமரை போன்ற
உம் முகம் பாசிகளுக்கிடையில் தோன்றும் பொறருமரை
போல பொலிவுடன் விளங்குகின்றது. அவ்வாறான உமது
முகபத்மத்தை என்னுடைய இருதய கமலத்தில் இறுத்தி
வழிபடுகிறேன். (18)

(அ) சவேதசசத்ரத்தை (வெ ண் கு டை யை)
அர்ப்பணம் செய்கிறார்:—

मुक्तातपत्रं शशिकोटिशुभ्रं शुभप्रदं काञ्चनदण्डयुक्तम् ।
माणिक्यसंस्थापितहेमकुम्भं सुरेश मृत्युञ्जय तेऽर्पयामि ॥

முக்தாதபத்ரம் ஸாஸி கோடி ஸஹ்ரம்
ஸஹ்ர ப்ரதம் காஞ்சந தண்ட யுகதம் ।
மாணிக்ய ஸமஸ்தாபித ஹேம கும்பம்
ஸுரேஸ ம்ருத்யுஞ்ஜய தே஽ர்பயாமி ॥

शशिकोटिशुभ्रं - கோடிக்கணக்கான சந்திராகள்போல்,
வெளுப்பானதாயும், शुभप्रदं-நன்மை பயக்கின்றதாயும்,
काञ्चनदण्डयुक्तं-தங்கத்தாலான அடிக்கம்புடன் கூடியதாயும்
माणिक्यसंस्थापित-ரத்னங்களபதித்த, हेमकुम्भं-பொற்
கலசத்தை உடையதாயும் விளங்குகின்ற, मुक्तातपत्रं-முத்துக்
குடையை, मृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, सुरेश-தேவர்களை
யெல்லாம் காத்தருள்கின்றவனே, ते-உனக்கு, अर्पयामि-
அளிக்கின்றேன்.

காலனைக கொன்றவனே ! தேவர்களைக்காத்தருள்
கின்றவனே ! நான் உனக்கு ஓர் முத்துக்குடையையளிக்
கிறேன் அது ஆயிரக்கணக்கான சந்திராகள்போல
மிகவும் வெளுப்பானது. தங்கத்தடியுடன் கூடியது.
ரத்னங்களபதித்த பொற்குமிழி உடையது. எல்லா நன்மை
களையும் அளிக்க வல்லது. நீ அதனைப்பெற்று மகிழ்ந்திடு
வாயாக. (19)

(அ) கண்ணாடியில் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறார்:—

मणिमुकुरे निष्पटले त्रिजगद्गान्धकारसप्ताश्वे ।

कन्दर्पकोटिसदृशं मृत्युञ्जय पश्य वदनमात्मीयम् ॥ २० ॥

மணி முகுரே நிஷ்படலே த்ரிஜகத் காடாந்தகாரஸப்தாஸுவே ।

கந்தாப்ப கோடி ஸதருஸம் ம்ருத்யுஞ்ஜய பஸ்ய

வதநமாத்மீயம் ॥

மृत्यுञ्जय-யமனை வென்றவனே, निष्पटले-தூசுபடியாத
தும், त्रिजगद्गान्धकार-மூவுலகிலும் வியாபித்துள்ள ஆழ்ந்த
இருட்டிற்கு, सप्ताश्वे-சூரியனாக விளங்குகின்றதுமான,
मणिमुकुरे-இரத்தினக் கண்ணாடியில், कन्दर्पकोटिसदृशं-கோடிக்
கணக்கான மன்மதாகளுடையதுபோன்ற, आत्मीयं-உன்
னுடைய, वदनं-முகத்தை, पश्य-பார்.

காலனை வென்றவனே! நான் உன் முன்னிலையில்
இரத்தினக் கண்ணாடியை வைக்கிறேன். அது மாசு
படியாதது சூரியன் எவ்வாறு மூவுலகிலும் நிறைந்துள்ள
இருளைப்போக்குகிறானோ, அதுபோலவே இக்கண்ணாடி
எங்கும் வியாபித்துள்ள இருட்டை நீக்கி ஒளியைத்தர
வல்லது. இக்கண்ணாடியில் கோடிக்கணக்கான மன்மதா
களின் முகம் போல அழகான உன்னுடைய முகத்தைப்
பார்த்துகொள. (20)

(அ) ஸுகந்த தூபத்தால உபசரிக்கிறார்:—

कर्पूरचूर्णं कपिलाज्यपूतं दास्यामि कालेयसमन्वितञ्च ।

समुद्भवं पावनगन्धधूपितं मृत्युञ्जयाङ्गं परिकल्पयामि ॥

கற்பூர சூர்ணம் கபிலாஜ்ய பூதம்

தாஸ்யாமி காலேய ஸமந்விதஞ்ச ।

ஸமுத்பவம் பாவந கந்த தூபிதம்

ம்ருத்யுஞ்ஜயாங்கம் பரிகல்பயாமி ॥

மृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, कपिलाज्यपूतं-‘கபிலா’
என்ற பசுவின் நெய்யால பரிசுத்தமானதும், कालेयसमन्वितं
च-சந்தணத்துடன் கூடியதும், समुद्भवं-சிறப்புற்றதுமான,

कर्पूरचूर्ण-கற்பூரப் பொடியை, दास्यामि-கொடுக்கிறேன் (இதனால்), अङ्ग-அங்கத்தை, पावनगन्धधूपितं-புனித வாஸனை யால நறுமணமுள்ளதாக, परिकल्पयामि-செய்கிறேன்.

யமனை வென்றவனே ! நான் உனக்கு உகந்த தூபத்தை அளிக்கிறேன் அது சிறந்த பசுவின் நெய்யால் பரிசுத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. சந்தணத்தூளுடன் கூடியது நன்றாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. சிறந்த வாசனை உள்ளது. கற்பூரப்பொடியுடன் கூடியது. அதை ஏற்றுக் கொள்வாயாக. (21)

(அ) தீபம் :-

वर्तित्रयोपेतमखण्डदीप्त्या तमो हरं बाह्यमथान्तरं च ।

साज्यं समस्तामरवर्गहृद्यं सुरेश मृत्युञ्जय वंशदीपम् ॥ २२ ॥

வாத்தித்ரயோபேதமகண்டதீபதயா

தமோ ஹரம் பாஹ்யமதாந்தரம் ச ।

ஸாஜ்யம் ஸமஸ்தாமரவர்ககஹ்ருத்யம்

ஸுரேஸ ம்ருத்யுஞ்ஜய வம்ஸ்தீபம் ॥

சுரேச-தேவாதிதேவனே, மृत्यுञ्जय-யமனை வென்றவனே, वर्तित्रयोपेतं-மூன்று திரிகளுடன்கூடியதும், अखण्डदीप्त्या-பூர்ணமான ஒளியால், बाह्यं-வெளியில உள்ளதும், अथ आन्तरं च-பின்னா உள்ளேயுள்ளதுமான, तमः-இருளை, हरं-அகற்றுகின்றதும், साज्यं-நெய்யுடன் கூடியதும், समस्त-எல்லா, अमरवर्ग-தேவர்களுடைய கூட்டத்திற்கு, हृद्यं-மனோஹரமாயும் உள்ள, वंशदीपं-மூங்கில விளக்கை, ते-உனக்கு, परिकल्पयामि-ஏற்றிவைக்கிறேன்.

யமனை வென்றவனே ! அமரர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாக விளங்குகின்றவனே ! நான் உனக்குச்சிறந்த தீபத்தை ஏற்றிவைக்கிறேன். அது மூன்று திரிகளை உடையது. நல்ல நெய்யுடன் கூடியது. அணையாமல் எப்பொழுதும் எரியக்கூடியது. வெளியில நிறைந்துள்ள இருட்டையும் மனதிற்குள் நிலவும் அறியாமையென்ற

இருளையும் நீக்கும் ஆற்றல் பெற்றது. தேவர்களின் மனதைக் கவர்க்குடியது. இவ்விளகைப் பெற்று மகிழ்ந்திடுவாயாக. (22)

(அ) கைவேத்யம் :—

राजानं मधुरान्वितं च मृदुलं माणिक्यपात्रे स्थितं
हिङ्गूजीरकसन्मरीचिमिलितैः शकैरनेकैः शुभैः ।
साकं सम्यग्पूपसूपसहितं सद्योघृतेनाप्लुतं
श्रीमृत्युञ्जय पार्वतीप्रिय विभो सापोशनं भुज्यताम् ॥ २३ ॥

ராஜாந்நம் மதுராந்விதம் ச ம்ருதுளம்
மாணிகய பாதரே ஸ்திதம்
ஹிங்கு ஜீரக ஸந்மரீசி மிலிதை ஸாகைரநேகை: ஸுபை: ।
ஸாகம் ஸம்யகபூப ஸூப ஸஹிதம் ஸத்யோக்ருதேநாப்லுதம்
ஸ்ரீம்ருத்யுஞ்ஜய பார்வதீ பரிய விபோ ஸாபோஸநம்
புஜ்யதாம் ॥

श्रीमृत्युञ्जय-யமணை வென்றவனே, பார்வதிக்கு உகந்தவனே !
எங்கும் நிறைந்து விளங்குகின்றவனே ! நான் உனக்குச்
சிறந்த உணவை யளிக்கின்றேன். அது இனிமையானது.
மிகவும் மிருதுவானது. இரத்தினப் பாத்திரத்தில் வைக்கப்
பட்டும்.

யமணை வென்றவனே ! பார்வதிக்கு உகந்தவனே !
எங்கும் நிறைந்து விளங்குகின்றவனே ! நான் உனக்குச்
சிறந்த உணவை யளிக்கின்றேன். அது இனிமையானது.
மிகவும் மிருதுவானது. இரத்தினப் பாத்திரத்தில் வைக்கப்
பட்டும்.

98 ஸ்ரீ மிருத்யுஞ்ஜயமானஸிக பூஜா ஸ்தோத்திரம்

பட்டுள்ளது. பெருங்காயம், மிளகு, சீரகம் முதலிய வற்றுடன் கூடிய பல நல்ல காய்கறிகளுடன் கூடியது. அப்பம், பருப்பு முதலியவைகளாலும், நெய்யாலும் நன்கு பரிஷ்காரம் செய்யப்பட்டுள்ளது இதை நன்கு புஜிப்பாயாக.

कूष्माण्डवार्ताकपटोलिकानां फलानि रम्याणि च कारवल्ल्याः ।

सुपाकयुक्तानि ससौरभाणि श्रीकण्ठ मृत्युञ्जय भक्ष्येश ॥ २४ ॥

கூஸ்மாண்ட வார்த்தாக படோலிகாநாம்

பலாநி ரம்யாணி ச காரவல்லயா: ।

ஸுபாக யுக்தாநி ஸஸௌரபாணி

ஸ்ரீகண்ட ம்ருத்யுஞ்ஜய பக்ஷ்யேஸ ॥

மृत्यுञ्ज-ய ம னை வென்றவனே, श्रीकण्ठ-விஷத்தைக் கழுத்தில வைத்துக்கொண்ட, ईश-ாசனே, रम्याणि-மனோஹரமான தும், सुपाकयुक्तानि-நன்கு பாகம் செய்ததும், ससौरभाणि-வாஸனையுடன் கூடியதுமான, कूष्माण्डवार्ताकपटोलिकानां-பூஷிணி, கத்திரி, புடல இவைகளுடையவும், कारवल्ल्याश्च-பாகலினுடையவும், फलानि-காய்களை, भक्ष्य-சாப்பிடும்.

யமனை வென்றவனே, ஸ்ரீகண்டா, ஈசனே ! பூஷிணிக் காய், கத்திரிககாய், புடலங்காய், பாகறகாய் இவைகளை நன்கு பாகம் செய்து மனோஹரமாகவும், வாஸனையுள்ள தாகவும் ஆக்கி அளிக்கிறேன். சாப்பிடவேணும். (24)

शीतलं मधुरं स्वच्छं पावनं वासितं लघु ।

मध्ये स्वीकुरु पानीयं शिव मृत्युञ्जय प्रभो ॥ २५ ॥

ஸீதளம் மதுரம் ஸ்வசசம் பாவநம் வாஸிதம் லகு ।

மத்யே ஸவீகுரு பானீயம் ஸிவ ம்ருத்யுஞ்ஜய ப்ரபோ ॥

शिव-சிவபெருமானே, मृत्युञ्ज-யமனை வென்றவனே, प्रभो-பிரபுவே. मध्ये-நடுவில், शीतलं-குளிரந்ததாயும், मधुरं-இனிப்பாயும், स्वच्छं-தெளிந்ததாயும், पावनं-பரிசுத்தமாயும், वासितं-வாசனையுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதாயும், लघु-இலே சாயும் உள்ள, पानीयं-நீரை, स्वीकुरु-ற்றுக்கொள்ளும்.

சிவபெருமானே ! யமனை வென்ற பிரபுவே ! சாப்பிடும் பொழுது நடுவில் தாகத்தைத் தணிப்பதற்காக நான் உமக்குக் குளிர்ச்சியாயும், இனிப்பாயும், தெளிவானதாயும், புனிதமானதும், நறுமணமுள்ளதாயும், இலேசானதாயு முள்ள தீர்த்தத்தைத் தருகின்றேன் அதை நீ அருந்தி உமது தாகத்தைத் தவிர்த்துக்கொள்ளும். (25)

शर्करामिलितं सिग्धं दुग्धानं गोघृतान्वितम् ।
कदलीफलसंमिश्रं भुज्यतां मृत्युसंहर ॥ २६ ॥

ஸாகரா மிளிதம் ஸ்நிகதம் துத்தான்னம்
கோக்ருதான்விதம் ।
கதலீபல ஸம்மிச்ரம புஜயதாம் மருத்யு ஸமஹர ॥

மृत्यுசஹர-காலனை வ த த த வ னே ! शर्करामिलितं-சர்க்கரை கலந்ததும், सिग्धं-பசையுள்ளதும், गोघृतान्वितं-பசுவின் நெய்யுடன் கூடியதும், कदलीफलसंमिश्रं-வாழைப் பழத் து ட ன கலந்ததுமான, दुग्धानं-பாலுஞ்சாதம், भुज्यताम् - சாப்பிடப்படட்டும்.

யமனை வதைத்த பரமேசவரனே ! நான் உமக்குப் பாலுண்டியளிக்கிறேன். அது சர்க்கரை கலந்தது. பசுவின் நெய்ப்பசையுடன் கூடியது. வாழைப்பழம் சேர்ந்தது. அதை நீ புஜிப்பாயாக. (26)

केवलमतिमाधुर्यं दुग्धैः सिग्धैश्च शर्करामिलितैः ।
एलामरीचिमिलितं मृत्युञ्जय भुङ्क्व परमान्नम् ॥ २७ ॥

கேவலமதிமா தூயம் துத்தை ஸநிக்தைத்ஸ்ரீ
ஸாகரா மிளிதை : ।
ஏலா மரீசி மிலிகம் ம்ருத்யுஞ்ஜய புங்க்ஷவ பரமாந்நம் ॥

மृत्यுஞ்ஜய-யமனை வென்றவனே ! सिग्धैः-பசையுள்ளவைகளாயும், शर्करामिलितैः च-சர்க்கரையுடன் கூடியவைகளாயு முள்ள, दुग्धैः-பாலால, केवलं अतिमाधुर्यं-மிகுந்த இனிப்பாகிய

ஓரே சுவையுள்ளதாயும், **ஈலாமரிசிமிலிதம்**-ஏலம், மிளகு இவைகளுடன் கூடியதாயும் விளங்குகின்ற, **பரமான்-பாயஸத்தை**, **புஷ்ப-சாப்பிடுவாயாக**.

யமனை வென்றவனே! நான் உனக்குச் சிறந்த பாயஸத்தை அளிக்கின்றேன். அது நல்ல பசையுள்ள பாலாலும் சாககரையாலும் சமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் அது மிகவும் தித்திப்பானது மேலும் அதில ஏலம், மிளகு முதலியவைகளும் சேர்ந்துள்ளதால் அது நறுமணத்துடன் கூடியது. நீ அதை புஜிப்பாயாக. (27)

रम्भाचूतकपित्थकण्टकफलैर्द्राक्षारसस्वादुम-

त्वर्जरैर्मधुरेक्षुखण्डशकलैः सन्नारिकेलाम्बुभिः ।

कर्पूरेण सुवासितैर्गुडजलैर्माधुर्ययुक्तैर्विभो

श्रीमृत्युञ्जय पूरय त्रिभुवनाधारं विशालोदरम् ॥ २८ ॥

ரம்பா சூத கபித்த கண்டக பலைர் த்ராக்ஷாரஸ ஸ்வாதுமத்
காஜூரைர் மதுரேக்ஷு கண்ட ஸகலை ஸநநாரிகேலாமபுபி: ।
காபூரேண ஸுவாஸிதைர் குடஜலோ மாதுய

யுக்தைர் விபோ

ஸ்ரீ மிருத்யுஞ்ஜய பூரய த்ரிபுவநாதாரம் விஸாலோதரம் ॥

श्रीमृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, **विभो**-எங்கும் பரவி நிற்கும் சிவபெருமானே, **रम्भा**-வாழை, **चूत**-மா, **कपित्थ**-விளா, **कण्टक**-பலா இவைகளுடைய, **फलैः**-பழங்களாலும், **द्राक्षारस**-த்ராக்ஷாரஸததாலும், **स्वादुमत्**-சுவையுள்ள, **खर्जरैः**-பேரிச்சம் பழங்களாலும், **मधुर**-இனிப்பான, **इक्षुखण्ड**-கருமபுத் துண்டுகளின், **शकलैः**-பாகங்களாலும், **सन्नारि-केलाम्बुभिः**-நல்ல இளநீர்களாலும், **कर्पूरेण**-பச்சைக் கற்பூரத் தால, **सुवासितैः**-நறுமணம் கமழுமபடி செய்யப்பட்டதாயும், **माधुर्ययुक्तैः**-இனிப்புடன் கூடியதுமான, **गुडजलैः**-பானகங் களாலும், **त्रिभुवनाधारं**-மூவுலகிற்கும் உறைவிடமான, **विशालोदरं**-விரிந்த வயிறறை, **पूरय**-நிரப்பிக்கொள்வாயாக.

யமனை வென்றவனே ! எங்கும் பரவி நிறகும் பரம்
பொருளே ! நான் உமக்குப் பலவிதமான பழவகைகளையும்
பானகங்களையும் வழங்குகிறேன். அவற்றை நீ அருநதி
மூவுலகங்களுக்கும் உரைவிடமாய் விளங்கும் உன விசால
மான வயிற்றை நிரப்பிக் கொளவாயாக. பழங்களில்
சிறநது விளங்குவன வாழை, மா, விளா, பலா, திராக்கை,
பேரீச்சை முதலியன அவற்றை எல்லாம் உனக்கே
அாப்பணம் செய்கின்றேன். மேலும் நல்ல தித்திப்பான
கரும்புச்சாற்றையும் இளநீரையும், பானகத்தையும் அருநது
வதற்காக அளிக்கின்றேன். அப்பானகம் கற்பூரத்தின்
சோகையால் நறுமணம் பெற்று விளங்குகின்றது.
இவற்றால் உனது பெரும வயிறு நிரம்பட்டும் மூவுலகங்
களிலும் வசிகும் எல்லா பிராணிகளும் உன் உதரத்தில்
இருப்பதால் நீ சாப்பிட்டு திருபதியடைநதுவிட்டால் எல்லா
பிராணிகளுக்கும் திருபதி ஏற்பட்டுவிடும். (28)

मनोज्ञरम्भानवखण्डखण्डितान् रुचिप्रदान्सर्वपजीरकांश्च ।

ससौरभान्सैन्धवसेवितांश्च गृहाण मृत्युञ्जय लोकवन्द्य ॥ २९ ॥

மனோகரு ரம்பா நவ கண்ட கண்டிதான்

ருசிப்ரதான் ஸர்ஷப ஜீரகாமஸ |

ஸஸௌரபான் ஸைந்தவ ஸேவிதாம்ஸ

க்ருஹாண ம்ருத்யுஞ்ஜய லோக வந்தய ||

மृत्यுञ्जय-யமனை வென்றவனே, லோகவந்த-எல்லா உலகத்
தினராலும் வணங்கத்தகுந்தவனே, ருசிப்ரதான்-நல்ல சுவை
தருகின்றவைகளும், சசௌரமான்-நல்ல வாசனையுடன்
கூடியவைகளும், சைந்தவசேவிதான்-உப்புடன் சோந்தவை
களும், சர்வபஜீரகாங்க-கடுகு, சீரகம், கலந்ததுமான, மனோஜ்-
அழகிய, ரம்பானவகண்டகண்டிதான்-புதிய வாழைத்தண்டின்
சிறு சிறு துண்டுகளை, க்ருஹ-ஏற்றுகொள்வாயாக.

யமனை வென்றவனே ! எல்லா உலகங்களாலும்
போற்றப்படுகின்ற பரமேஸ்வரனே ! நான் உமக்காக புதிய
வாழைத்தண்டை சிறு சிறு துண்டுகளாக நறுக்கி உப்பு

சேர்த்து கடுகு ஜீரகம் தாளிசம் செய்து நல்ல சுவையும்
வாஸனையும் உளளதாக ஆககித தருகிறேன் ஏற்றுக்
கொளவாயாக. (29)

(அ) மேலும் பலவித உணவு வகைகளைத் தருகிறார்:—

हिङ्गूजीरकसहितं विमलामलकं कपित्थमतिमधुरम् ।
विसखण्डाँल्लवणयुतान्मृत्युञ्जय तेऽर्पयामि जगदीश ॥ ३० ॥

ஹிங்கூ ஜீரக ஸஹிதம்
விமலாமலகம் கபித்தமதிமதுரம் ।
பிஸகண்டான் லவணயுதான்
ம்ருதயுஞ்ஜய தேஃர்பயாமி ஜகதீஸ ॥

மृत्यுञ்ஜய-யமனை வென்றவனே, ஜகதீச-உலகையாள்
பவனே, தே-உமககு, ஹிங்கூஜீரகசहितம்-பெருங்காயம், சீரகம்
இவைகளுடன் கூடிய, விமலாமலகம்-பரிசுத்தமான நெல்லிக
கனியையும், அதிமதுரம்-மிகவும் இனிப்பான, கபித்யம்-விளாம்
பழத்தையும், லவணயுதான் - உப்புடன் கூடிய, வिसखण्डान् -
தாமரைத் துண்டங்களையும், अर्पयामि-அளிககின்றேன்.

யமனை வென்றவனே ! எல்லா உலகங்களையும் ஆளு
கின்ற பரமேசுவரனே ! நான் உமக்குப் பெருங்காயம் ஜீரகங்
களுடன் கூடிய நல்ல நெல்லிககனியையும் மிகவும் இனிய
விளாம்பழத்தையும், உப்புக்கலந்த தாமரைத் தண்டுகளின்
துண்டுகளையும் அளிககின்றேன். (30)

एलाशुण्ठीसहितं दध्यन्नं चारुहेमपात्रस्थम् ।
अमृतप्रतिनिधिमाढ्यं मृत्युञ्जय भुज्यतां त्रिलोकेश ॥ ३१ ॥

ஏலா ஸுண்ணி ஸஹிதம் தத்யந்நம் சாரு ஹேம பாத்ரஸ்தம் ।
அம்ருத ப்ரதிநிதிமாடயம் மருதயுஞ்ஜய புஜ்யதாம்
தரிலோகேஸ ॥

மृत्यுञ்ஜய ய மனை வென்றவனே ! த்ரிலோகேச-மூவுலகத்
திற்கும் அதிபதியே, எலாஸுண்திசहितம்-ஏ ல ம், சுககு இவை
களுடன் கூடியதும், ஆத்யம்-சிறந்ததும், அமृतப்ரதிநிதி-

அமுதத்திற்கு ஒப்பானதும், **चारुहेमपात्रस्थं**-அழகிய தங்கப் பாத்திரத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள துமான, **दध्यन्नं**-தயிர்சாதம் **भुज्यताम्** - புஜிக்கப்படட்டும்.

யமனை வென்றவனே ! மூன்று உலகங்களையும் ஆளு கின்றவனே ! நான் உனக்கு சுக்கு ஏலம் முதலியவை களுடன் கூடியதும் அமுதத்துக்கொப்பான துமான நல்ல தயிர் சாதத்தைத் தங்கப்பாத்திரத்தில் வைத்திருக்கிறேன். அதை நீ புஜிப்பாயாக. (31)

जम्बीरनीराश्रितशृङ्गवेरं मनोहरानम्लशलाढुखण्डान् ।

मृदूपदंशान् सहसोपभुङ्क्ष्व मृत्युञ्जय श्रीकरुणासमुद्र ॥ ३२ ॥

ஜம்பீர நீராசுரித ஸ்ருங்கபேரம்
மனோஹரானமல ஸலாடு கண்டாந் ।
ம்ருதுபதம்ஸான் ஸஹஸோபபுங்க்ஷவ
ம்ருதயுஞ்ஜய ஸ்ரீகருணாஸமுதர ॥

मृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே, **श्रीकरुणासमुद्र**-கருணைக கடலே, **जम्बीरनीराश्रित**-எலுமிச்சை ரஸத்தால சுவையாகச் செய்யப்பட்ட, **शृङ्गवेरं**-இஞ்சியையும், **मनोहरान्** -மனதைக் கவரக்கூடியதாயும், **अम्ल**-புளிப்புச் சுவையுள்ள, **शलाढु-खण्डान्** - காய் கிழங்குகளுடன் கூடிய துமான, **मृदूपदंशान्** - மெதுவான ஊறுகாப்புகளையும், **सहसा**-உடனேயே, **उपभुङ्क्ष्व**- சாப்பிடுவாயாக.

யமனை வென்றவனே ! கருணைக் கடலே ! நான் உனக்கு எலுமிச்ச ரஸத்துடன் கூடிய இஞ்சியையும் மனதிற்குப் பிரியமான காய் கிழங்குகளின் ஊறுகாய் களையும் தருகின்றேன். அவற்றை நீ உடனேயே புஜித்திடுவாயாக. (32)

नागररामठयुक्तं सुललितजम्बीरनीरसंपूर्णम् ।

मथितं सैन्धवसहितं पिव हर मृत्युञ्जय क्रतुध्वंसिन् ॥ ३३ ॥

104 ஸ்ரீ மிருத்யுஞ்ஜயமானஸிக பூஜா ஸ்தோத்திரம்

நாகர ராமத்யுக்தம் ஸுலலித ஜம்பீர நீர ஸம்பூர்ணம் ।
மதிதம் ஸைந்தவ ஸஹிதம் பிப ஹர ம்ருத்யுஞ்ஜய
கரது த்வம்ஸின் ॥

மृत்யுञ्ज-யமனை வென்றவனே, ऋतुध्वंसिन् - யாகத்தை
நாசம் செய்தவனே ! हर-பரமசிவனே ! नागररामठयुक्तं-சுக்கு,
பெருங்காயம் இவைகளுடன் கூடியதும், सुललित-நலல,
जम्बीरनीरसंपूर्ण-எலுமிச்ச ரஸம் நிறைந்ததும், सैन्धवसहितं-
உப்புடன் கூடியதுமான, मथितं-மோரை, पिव-குடிப்பாயாக.

யமனை வென்றவனே ! தக்ஷணுடைய யாகத்தை
அழித்தவனே ! பரமேசுவரனே ! நான் உனக்கு எலுமிச்சை
ரஸம் சேர்த்துக்கரைத்த மோரைக் கொடுக்கின்றேன். அது
நன்கு கடையப்பட்டுள்ளது. சுக்கு பெருங்காயம் இவை
களுடன் கூடியது. உப்பிட்டுச் சுவையாகச் செய்யப்
பட்டுள்ளது. அதை நீ அருந்துவாயாக (33)

(அ) உத்தராபோசனம்:—

मन्दारहेमाम्बुजगन्धयुक्तैर्मन्दाकिनीनिर्मलपुण्यतोयैः ।

गृहाण मृत्युञ्जय पूर्णकाम श्रीमत्परापोशनमभ्रकेश ॥ ३४ ॥

மந்தார ஹேமாமபுஜ கந்தயுக்தைர்
மந்தாகினீ நிர்மல புண்ய தோயை: ।
க்ருஹாண மருத்யுஞ்ஜய பூர்ணகாம
ஸ்ரீமத் பராபோஸனமபரகேஸ ॥

मृत्युञ्ज-யமனை வென்றவனே पूर्णकाम-நிறைவேறிய
விருப்பங்களையுடையவனே अभ्रकेश-ஆகாயம்போல் எங்கும்
விரிந்த கேசங்களையுடையவனே (ஆகாசத்தையே
கேசமாகக் கொண்டவனே) मन्दारहेमाम्बुज -- மந்தாரம்
பொற்றாமரை முதலிய மலர்களின் गन्धयुक्तैः-வாசனையுடன்
கூடியவைகளான मन्दाकिनी - கங்கையினுடைய निर्मल-
பரிசுத்தமாயும் पुण्य-புண்ணியமாயும் உள்ள तोयैः-ஐலங்
களால श्रीमत्परापोशनं-சிறந்த உத்தராபோசனத்தை गृहाण-
ஏற்றுக்கொள்.

யமனை வென்றவனே ! நிறைவேறிய ஸமஸ்த காமங்
களையும் உடையவனே ! விரிந்த செஞ்சடைகளையுடைய
பரமேச்வரனே ! ஆகாசத்தையே கேசமாகக்கொண்டவனே
(உலகம் முழுவதையும் சரீரமாகக்கொண்ட பகவானுடைய
விராட் ஸ்வரூபத்தில் ஆகாசமே கேசமாக அமைந்துள்ள து)
சாப்பிட்ட பின்னா உமக்கு உத்தராபோசனத்திற்காகச்
சிறந்த புனிதமான கங்காஜலத்தைத் தருகின்றேன். அது
மந்தாரம், பொற்றாமரை முதலிய மலர்களின் இனிய
வாசனையுடன் கூடியது அதை நீ அருந்துவாயாக (34)

(அ) ஹஸ்தபாதப்ரக்ஷாலனம் (கைகால அலம்புவது)

गगनधुनीविमलजलैर्मृत्युंजय पद्मरागपात्रगतैः ।

मृगमदचन्दनपूर्णैः प्रक्षालय चारु हस्तपदयुग्मम् ॥ ३५ ॥

ககநதுநீ விமல ஜலைர்

மருத்யுஞ்ஜய பத்மராக பாத்ர கதை: ।

ம்ருகமத சந்தன பூர்ணை

ப்ரக்ஷாலய சாரு ஹஸ்த பத யுகமம் ॥

மृत்யுஞ்ஜய-யமனை வென்றவனே पद्मरागपात्रगतैः-பத்மராக
ரத்னத்தால இழைக்கப்பட்ட பாத்திரத்திலுள்ள मृगमद-
चन्दनपूर्णैः-கஸ்தூரி, சந்தனம் இவைகள நிறைந்த गगनधुनी-
கங்கையின் विमलजलैः-கலகமற்ற தண்ணீர்களால் चारु-
அழகிய हस्तपदयुग्मम्-இரு கைகளையும் இரு கால்களையும்
प्रक्षालय-அலம்பிக்கொள்ளவேணும்.

யமனை வென்றவனே! சாப்பிட்ட பின்னர் உன்னுடைய
கை காலகளைக் கழுவித் கொளவதற்காக நான் பத்மராக
ரத்தினப் பாத்திரத்தில் கலங்கமற்ற கங்காஜலத்தைக்
கொண்டுவந்து வைத்திருக்கிறேன். அதில கஸ்தூரியும்
சந்தனமும் சேர்ந்து மிகுந்த வாஸனையுடன் இருக்கிறது.
அவைகளால் உன்னுடைய கை காலகளைக் கழுவித்
கொள். (35)

(அ) சாப்பிட்டபின் ஆசமனம் .—

புநாகமலிகாகுந்நவாஸிதேஜாஹ்வீஜலே: ।

மூத்யுஜய மஹாதேவ புநராசமந் கuru ॥ 36 ॥

புநாக மல்லிகா குந்த வாஸிதை ஜாஹ்வீ ஜலை: ।

ம்ருத்யுஞ்ஜய மஹாதேவ புநராசமநம் குரு ॥

மூத்யுஜய-யமனை வென்றவனே மஹாதேவனே
புநாகமலிகாகுந்ந-புநாகம், மலலிகை, குந்தம் இந்த மலர்
களால் வாஸிதே:-நறுமணமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட ஜாஹ்வீ-
ஜலை:-கங்கா ஜலங்களால் புந:-மறுபடியும் ஆசமன-
ஆசமனத்தை கuru-செய்.

யமனை வென்றவனே ! தேவாதிதேவனே ! சாப்பிட்ட
பின்னர் ஆசமனத்திற்காக நான் உமக்கு புநாகம்,
மலலிகை, குந்தம் முதலிய நறுமலர்களின் மணத்தால்
சிறந்த வாசனையுடன் கூடியதாகச் செய்யப்பட்ட கங்கா
ஜலத்தைக் கொடுக்கின்றேன். அதனால் நீ ஆசமனம்
செய்வாயாக. (36)

(அ) தாம்பூலம்:—

மௌகிகசூர்ணசமேதேமூரமதவநஸாஸிதே: பூரே: ।

பூரே: ஸ்வர்ணசமானேமூத்யுஜய தேஸ்யாமி தாம்பூலம் ॥ 37 ॥

மௌகிக சூர்ண ஸமேதை

ம்ருகமத கஸார வாஸிதை. பூகை: ।

பர்ணை: ஸ்வாண ஸமானார்

ம்ருத்யுஞ்ஜய தேஸ்யாமி தாம்பூலம் ॥

மூத்யுஜய-யமனை வென்றவனே ! தே-உனக்கு மௌகிக-
சூர்ணசமேதே:-நல முத்துப்பொடிகளுடன் கூடிய மூரமத-
கஸதாரி வநஸா-பசைக் கற்பூரம் இவைகளால் வாஸிதே:-
வாசனையுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட பூரே:-பாக்குகளாலும்
ஸ்வர்ணசமானே:-தங்கத்திற்கு ஒப்பான பூரே:-வெற்றிலைகளாலும்
தாம்பூலம்-தாம்பூலத்தை அஸ்யாமி-கொடுக்கின்றேன்.

யமனை வென்றவனே! சாப்பிட்டபின்னர் நான் உனக்குத் தாம்பூலம் தருகின்றேன். இதில் நல்முத்துப் பொடியால செய்யப்பட்ட சுண்ணாம்பும், பசுசைக்கறபூரம், கஸ்தூரி முதலியவற்றால் நறுமணம் உள்ளதாகச் செய்யப் பட்ட பாகுப்பொடியும், பொன்னிறமுள்ள வெற்றிலைகளும் உள்ளன இதை நீ ஏற்றுக்கொள்வாயாக. (37)

(அ) நீராஜனம்:—

நீராஜனம் நிர்மலதிஸிமத்திரீபாங்குரேஜ்ஜ்வலமுச்சித்தே |
 घण्टानिनादेन समर्पयामि मृत्युञ्जयाय त्रिपुरान्तकाय || ३८ ||

நீராஜனம் நிராமல தீப்திமத்பிர
 தீபாங்குரைருஜ்ஜ்வலமுச்சரிதைதஸ |
 கண்டா நிராதேந ஸமாபபயாமி
 மருத்யுஞ்ஜயாய தரிபுராதகாய ||

மृत्यுञ्जयाय-யமனை வென்றவனும் த்ரிபுர ஸம்ஹாரம் செய்தவனுமான பரமேசவரனுக்கு நிர்மல-கலங்கமில்லாத திஸிமத்திரீ:-ஒளிகளையுடையவைகளாயும் உச்சித்தே:-
 च-உயர்ந்தவைகளாயும் உள்ள திபாங்குரே:-விளக்கின் ஜ்வாலைகளால் ஜ்ஜ்வலம்-நன்கு பிரகாசிக்கின்ற நீராஜனம்-கற்பூர ஹாரத்தியை घण्टानिनादेन-கண்டா நாதத்துடன் (மணியோசையுடன்) समर्पयामि-அளிக்கிறேன்.

பரமேசவரன் யமனை வென்றவன். த்ரிபுரங்களை அழித்தவன். இவ்வாறு விளங்கும் பரமேசவரனுக்கு உயரக்கிளம்பி யெழும மாசற்ற தீபஜ்வாலைகளால் நன்கு பிரகாசிக்கும்படியாக மணியடித்துக்கொண்டு நீராஜனம் செய்கிறேன். (38)

(அ) பூஜையின் முடிவில் மறுபடியும் அர்க்யம்:—

विरिञ्चिमुख्यामरवृन्दवन्दिते सरोजमत्स्याङ्कितचक्रचिह्निते |
 ददामि मृत्युञ्जय पादपङ्कजे फणीन्द्रभूषे पुनरर्घ्यमीश्वर || ३९ ||

விரிஞ்சி முக்யாமர ப்ருநத வந்திதே
 ஸரோஜ மத்ஸ்யாங்கித சகர சிங்ஹிதே ।
 ததாமி ம்ருத்யுஞ்ஜய பாத பங்கஜே
 பணீந்த்ர பூஷே புனராக்யமீஸ்வர ॥

மृत்யுஜய-யமனை வென்றவனே ! ईश्वर-பரமேசுவரனே !
 விரிञ्चिमुख्य-பிரஹ்மா முதலிய அமரவृन्द-தேவர்களுடைய
 கூட்டங்களால வन्दिते-வணங்கப்பட்டதும் सरोज-பத்ம
 (தாமரை) ரேகை मत्स्य-மதஸ்ய (மீன்) ரேகை இவைகளால
 अङ्कित-அடையாளமிடப்பட்டதும் चक्रचिह्निते-சக்ர ரேகை
 யால அடையாளமிடப்பட்டதும் फणीन्द्रभूषे-சிறந்த பாம்பு
 களை அணியாகக் கொண்டதுமான पादपङ्कजे-உன்னுடைய
 பாத பத்மத்தில் पुनः-மறுபடியும் अर्घ्य-அர்க்யத்தை ददामि-
 கொடுக்கிறேன்

யமனை வென்றவனே ! ஏ பரமேசுவரனே ! பூஜையின்
 முடிவில் உன்னுடைய பாதபத்மத்தில் மறுபடியும் நான்
 அர்க்யமளிக்கிறேன். உன்னுடைய திருவடிகள் பிரஹ்மா
 முதலிய தேவகணங்களால வணங்கப்படுகின்றன.
 அவைகள் தாமரை, மத்ஸ்யம், சக்ரம் முதலிய சிறந்த
 ரேகைகளையுடையன. இவ்வாறு சிறந்த ஸாமுதரிகா
 லக்ஷணங்களுடன் விளங்குகின்றதும் அவங்களையே
 அணிகலமாகப் பெற்றதாயும் உள்ள உமது திருவடிகளில்
 ஆகாயம் தருகின்றேன். (39)

(அ) புஷ்பாஞ்ஜலி ஸமர்ப்பணம் :—

पुंनागनीलोत्पलकुन्दजाजीमन्दारमल्लीकरवीरपङ्कजैः ।
 पुष्पाञ्जलिं विल्वदलैस्तुलस्या मृत्युंजयांघ्रौ विनिवेशयामि ॥

புந்நாக நீலோத்பல குந்த ஜாஜீ
 மந்தார மல்லீ கரவீர பங்கஜை : ।
 புஷ்பாஞ்ஜலிம பிலவதலைஸ்துலஸ்யா
 மருத்யுஞ்ஜயாங்க்ரௌ விநிவேஸ்யாமி ॥

मृत्युंजय-யமனை வென்றவனே ! अंघ्रौ-(உன்னுடைய)
 திருவடியில் पुंनाग-புன்னை नीलोत्पल-கருநெய்தல் कुन्द-

குந்தம் ஜாஜி-ஜாஜி மந்தார-மந்தாரை மஹி-மலலிகை கர்வீர-
அரளி பஹுஜை:-தாமரை முதலிய மலர்களாலும் வில்வதலை:-
விலவ தளங்களாலும் துளசியாலும் புஷ்பாஞ்ஜலி-புஷ
பாஞ்ஜலியை விநிவേശயாமி-அர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

யமனை வென்றவனே ! நான் அஞ்ஜலியாக வைத்துக்
கொண்ட என் இரு கைகளிலும் நிறைய புனை, கரு
நெய்தல, குந்தம், ஜாஜி, மந்தாரை, மலலிகை, அரளி,
தாமரை முதலிய மலர்களையும் விலவதளங்களையும்
துளசியையும் எடுத்துக்கொண்டு அவைகளை உனது
திருவடிகளில் ஸமர்ப்பணம் செய்கிறேன். (40)

(அ) பிரதக்ஷிணம்:-

पदे पदे सर्वतमोनिकृन्तनं पदे पदे सर्वशुभप्रदायकम् ।
प्रदक्षिणं भक्तियुतेन चेतसा करोमि मृत्युञ्जय रक्ष रक्ष माम् ॥

பதே பதே ஸர்வதமோநிக்ருந்தனம்
பதே பதே ஸாவஸ்யபப்ரதாயகம் ।
ப்ரதக்ஷிணம் பக்தியுதேந சேதஸா
கரோமி மருத்யுஞ்ஜய ரக்ஷ ரக்ஷ மாம் ॥

மृत்யுஞ்ஜய-யமனை வென்றவனே ! பதே பதே-ஒவ்வொரு அடி
யிலும் சரவதமோநிக்ருந்தன-எல்லா அகஞானத்தையும் அறுக
கின்றதும் பதே பதே-ஒவ்வொரு அடியிலும் சர்வசுபப்ரதாயகம்-
எல்லா நன்மைகளையும் கொடுக்கின்றதும் ஆன ப்ரதக்ஷிணம்-
பிரதக்ஷிணத்தை பக்தியுதேந-பக்தியோடு கூடிய சேதஸா-
மனதால் கரோமி-செய்கிறேன் மாம்-என்னை ரக்ஷ-காப்பாற்று
ரக்ஷ-காப்பாற்று

யமனை வென்றவனே ! நான் உன்னை பன்முறை வலம்
வந்து வணங்குகிறேன். இவ்வாறு உன்னைப் பிரதக்ஷிணம்
செய்யும்பொழுது ஒவ்வொரு அடியிலும் அறியாமை எனும்
இருள் நீங்குகிறது. ஒவ்வொரு அடியிலும் பற்பல நன்மை
கள் ஏற்படுகின்றன. உன்னை வலம் வருவதால்
உண்டாகும் நலன்கள் எண்ணற்றன. ஏ பரம்பொருளே !
என்னை எப்பொழுதும் காத்தருள். (41)

(அ) நமஸ்காரம் :—

नमो गौरीशाय स्फटिकधवलाङ्गाय च नमः

नमो लोकेशाय स्थितविबुधलोकाय च नमः ।

नमः श्रीकण्ठाय क्षपितपुरदैत्याय च नमः

नमः फालाक्षाय स्मरमदविनाशाय च नमः ॥ ४२ ॥

நமோ கௌரீஸாய ஸ்படிக தவலாங்காய ச நம:

நமோ லோகேஸாய ஸதித விபுத லோகாய ச நம:

நம: ஸ்ரீகண்டாய க்ஷபித புர தைதயாய ச நம:

நம: பாலாக்ஷாய ஸமர மத விநாஸாய ச நம: ॥

गौरीशाय-மலைமகளின் பதிகு நம:-வணக்கம் स्फटिक-
ஸ்படிகம் போல धवलाङ्गाय-வெளுப்பான அங்கங்களையுடையவனுக்கு நம:-வணக்கம். लोकेशाय-உலகங்களையாளுகின்றவனுக்கு நம:-வணக்கம். स्थितविबुधलोकाय - தேவ ஜனங்களைத் தாங்குகின்றவனுக்கு நம:-வணக்கம். श्रीकण्ठाय-அழகிய கழுதையுடையவனுக்கு நம: வணக்கம். क्षपित-நாசம் செய்யப்பட புரदैत्याय - திரிபுரன் என்ற அசுரனையுடையவனுக்கு நம:-வணக்கம். फालाक्षाय-நெற்றியில கண்ணுடையவனுக்கு நம:-வணக்கம் स्मर-மன்மதனுடைய मद्-மதத்தை विनाशाय-நாசம் செய்த பரமேச்வரனுக்கு நம:-வணக்கம்

மலைமகளான பாவதீ தேவியின் பதியாயும் ஸ்படிகம் போல வெளுப்பான அங்கங்களையுடையவனாயும் உலகங்கள் அனைத்தையும் ஆடசி செய்கின்றவனாயும் தேவர்களைக் காப்பாற்றியவனாயும் அழகிய கழுதையுடையவனாயும் கழுத்தில் விஷத்தைக்கொண்டவனாயும் திரிபுரன் என்ற அரக்கனை அழித்தவனாயும் நெற்றிககண்ணையுடையவனாயும் மனமதனுடைய காவத்தையழித்தவனாயும் உள்ள பரமேச்வரனுக்கு வணக்கம்.

(42)

(அ) பிரார்த்தனை.—

संसारे जनितापरोगसहिते तापत्रयाक्रन्दिते
नित्यं पुत्रकलत्रवित्तविलसत्पाशैर्निबद्धं दृढम् ।
गर्वान्धं बहुपापवर्गसहितं कारुण्यदृष्ट्या विभो
श्रीमृत्युञ्जय पार्वतीप्रिय सदा मां पाहि सर्वेश्वर ॥ ४३॥

ஸம்ஸாரே ஜனிதாபரோகஸஹிதே தாபதரயாகரந்திதே
நித்யம் புத்ர களத்ர வித்த விலஸத பாஸைர்
நிபததம் த்ருடம் ।
கர்வாந்தம் பஹுபாப வாக ஸஹிதம் காருண்ய
தருஷ்ட்யா விபோ
ஸ்ரீ மிருத்யுஞ்ஜய பாவதீ ப்ரிய ஸதா மாம்
பாஹி ஸாவேஸ்வர ॥

श्रीमृत्युञ्जय-யமனை வென்றவனே விபு-எங்கும் வியாபித்
துள்ளவனே பார்வதீ தேவிகுப பிரியமானவனே
சர்வேஸ்வர-எல்லாவற்றையும் ஆட்சி செய்கின்ற பரமேசுவரனே
जनितापरोगसहिते-பிறவித துன்பம், நோய முதலியவற்றுடன்
கூடியதும் तापत्रयाक्रन्दिते-மூன்று துன்பங்களால க த ரு
கின்றதுமான संसारे-உலக வாழ்க்கையில் नित्यं-எப்பொழு
தும் पुत्र-பிள்ளை कलत्र-மனைவி वित्त-செலவம் இவற்றில
विलसत्-விளங்குகின்ற पाशैः-பற்றுதலகளாகிய கயிறுகளால்
दृढं-இறுக निबद्धं-கட்டப்பட்டவனாயும் गर्वान्धं-இறுமாப்பால்
கண்ணை இழந்தவனாயும் बहुपापवर्गसहितं-பல பாவங்களின்
கூட்டத்துடன் கூடியவனாயும் உள்ள मां-என்னை सदा-
எப்பொழுதும் कारुण्यदृष्ट्या-இரக்கத்துடன் கூடிய பார்வை
யினால் पाहि-காப்பாற்று.

யமனை வென்றவனே ! எங்கும் வியாபித்து நிற்கும்
பரம்பொருளே ! பார்வதீ மனாளனே ! உலகனைத்தையும்
காத்தருளும் உத்தமனே ! இவ்வுலகம் பிறவி நோய் முதலிய
பலவற்றால் பல இன்னலகளை விளைவிககின்றது இதனுள்
குடியிருக்கும் பிராணிகள் ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம்,
ஆதிதேவிகமெனும் மூன்று துன்பங்களால் துயருற்றுக்
கதறுகின்றன. இததகைய உலக வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ள

நான் அதிக இறுமாப்புக்கொண்டுள்ளேன் மகவு, மனையாள் செலவம் முதலான பல பாசங்களால் இறுகக்கட்டப் பட்டுள்ளேன். மீண்டும் பல பாவங்களின் கூட்டங்களால் சூழப்பட்டுள்ளேன் நீ என்மீது என்றும் உனது கருணை கடாக்கூங்களைச் செலுத்தி என்னை இரக்சித்தருள்வாயாக.

(அ) கடைசியாக ஆதிதம்பதிகளான பார்வதியும் மஹேசுவரனும் ஏகாந்தமாக இருக்கும் அவஸரத்தை தியானிக்கிறா : —

सौधे रत्नमये नवोत्पलदलाकीर्णे च तल्पान्तरे
कौशेयेन मनोहरेण धवलेनाच्छादिते सर्वशः ।
कर्पूराञ्चितदीपदीप्तिमिलिते रस्योपधानद्वये
पार्वत्या करपद्मलालितपदं मृत्युञ्जयं भावये ॥ ४४ ॥

ஸௌதே ரத்னமயே நவோத்பல தலாகீர்ணே ச தல்பாந்தரே
கௌஸேயேந மனோஹரேண தவளேனாச்சாதீதே ஸாவஸஃ ।
கர்பூராஞ்சித தீப தீப்தி மிளிதே ரம்யோபதாநத்வயே
பார்வத்யா கரபத்ம லாலிதபதம் ம்ருத்யுஞ்ஜயம் பாவயே ॥

कर्पूराञ्चितदीप-கற்பூரத்தால் அழகு வாய்ந்த விளக்கின்
दीप्ति-ஒளியுடன் मिलिते-கூடிய रत्नमये-இரத்தினங்கள்
பதித்த सौधे-அரண்மனையில் नवोत्पलदलाकीर्णे - புதிதாக
மலர்ந்த உத்பல மலர்கள் பரப்பியுள்ளதும் सर्वशः-எல்லா
இடங்களிலும் धवलेन-வெளுப்பானதும் मनोहरेण-மனதை
வசீகரிக்கின்றதுமான कौशेयेन-பட்டினால் आच्छादिते-மறைக்
கப்பட்டதும் रस्योपधानद्वये-அழகிய இரண்டு தலையணைகளை
உடையதுமான तल्पान्तरे-படுக்கையின் நடுவில் पार्वत्या-
பார்வதீதேவியால் करपद्मलालितपदं - தாமரைபோன்ற கை
களால் வருடப்பட்ட பாதங்களையுடைய मृत्युञ्जयं-யமனை
வென்ற பரமேசுவரனை भावये-தியானம் செய்கிறேன்.

பரமேசுவரன் இரத்தினங்கள் வைத்துக்கட்டப்பட்ட
மாளிகையில் சிறந்த மருசத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கிறான்
அக்கட்டிலின் மீது படுக்கையில் வெண்மையானதும் மிருது

வானதும் வழவழப்பானதும் மனதை வசீகரிக்கின்றதுமான பட்டு விரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்மீது அழகிய இரண்டு தலையணைகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அப்பொழுதே மலர்ந்த உத்பல மலரின் இதழ்கள் படுக்கையில் பரப்பப்பட்டுள்ளன. கற்பூரத்துடன் கூடிய திருவிளக்குகள் அந்த அரண்மனையில் எங்கும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன அவ்வாறு அவன் பள்ளிகொண்டிருக்கும்பொழுது பார்வதீதேவி அங்கு அமர்ந்து தனது மெல்லிய பத்மம்போன்ற திருக்கரங்களால் அவனுடைய பாதங்களைப்பிடித்து விடுகிறாள். அவ்வாறு பள்ளியிருக்கும் பரமேஸ்வரனை நான் தியானம் செய்கிறேன்.

(அ) இவ்வாறு சிவபூஜை செய்பவர்களுக்கு ஏற்படும் பலனைக்காட்டுகிறார்.—

चतुश्चत्वारिंशद्विलसदुपचारैरभिमतै-

मनःपद्मे भक्त्या वहिरपि च पूजां शुभकरीम् ।

करोति प्रत्यूषे निशि दिवसमध्येऽपि च पुमान्

प्रयाति श्रीमृत्युञ्जयपदमनेकाद्भुतपदम् ॥ ४५ ॥

சதுஸ்சத்வாரிமஸ்த் விலஸதுபசாரைரபிமதைர்
மன:பத்மே பகதயா பஹிரபி ச பூஜாம ஸூபகரீம் !
கரோதி ப்ரத்யூஷே நிஸி திவஸ மதயே஽பி ச புமான்
ப்ரயாதி ஸ்ரீமருதயுஞ்ஜய பதமநேகா த்புத பதம் ॥

ய: புமான்-எந்த மனிதன் அபிமதே:-பிரியமான சதுச்வார்-
சத்-நா ற ப த் து நா ன் கு விலசதுபचारै:-சிறந்த உபசாரங்
களால் मनःपद्मे-மனமாகிய தாமரையிலும் वहिरपि च-வெளி
யிலும் भक्त्या-பக்தியுடன் शुभकरीं-நன்மை செய்யக்கூடிய
पूजां-பூஜையை प्रत्यूषे-அதிகாலையிலும் दिवसमध्येपि-நடுப்
பகலிலும் निशि च-இரவிலும் करोति-செய்கிறானே स:-அவன்
अनेकाद्भुतपदं- பல அற்புதங்களுக்கிருப்பிடமான श्रीमृत्युञ्जय-
पदं-யமனை வென்ற பரமேசவரனுடைய பாதாரவிந்தத்தை
प्रयाति-அடைகிறான்.

இவ்வாறு இந்த துதியில் 44 சுலோகங்களால் நாற்பத்தி நான்கு உபசாரங்கள் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகள் அனைத்தும் பரமேசவரனுக்குகருதன. மிகச் சிறந்து விளங்குகின்றன. எந்த மனிதன் பக்திச் சரத்தை யுடன் அதிகாலையிலும், நடுப்பகலிலும், இரவிலும் பரமேச் வரனைத் தனது இருதயகமலத்திலோ அல்லது வெளியிலோ தியானித்து இவ்வாறு பூஜிக்கிறானோ அவன் பரமேசவரனது பாதகமலத்தை அடைகிறான். இந்த சுலோகத்தில ஆசார்யாள் மானஸபூஜை, பாஹ்யபூஜை, இரண்டையும் அனுஷ்டிக்கும்படி கூறுகிறார். தாம் உட்கார்ந்தபடியே மனதில் பகவன் மூர்த்தியை தியானித்து இந்த ஸ்தோத் திரத்தில் காட்டியுள்ளபடி எல்லா உபசாரங்களும் நடை பெறுவதாக மனதால நினைப்பது மானஸபூஜை. இப்படி யல்லாமல் எதிரில் பகவன் மூர்த்தியை வைத்துக்கொண்டு எல்லா திரவ்யங்களையும் சேகரித்து அந்தந்த திரவ்யங்களை அர்ப்பணம் செய்து பூஜிப்பது பாஹ்யபூஜை. பாஹ்ய பூஜையிலும் இதில் கூறப்பட்ட திரவ்யங்களில் ஏதாவது கிடைக்காமலிருந்தால அதை மானஸமாகத்தான் அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். இந்தப் பூஜையை தினந்தோறும் காலே, மதியானம், இரவு இந்த முக்காலங்களிலும் செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகிறார். (45)

(அ) இந்தப் பூஜைக்கு அங்கமாக சிவலிங்க தர்சனத்தையும் பஞ்சாக்ஷர ஜபத்தையும் அவைகளின் பயனையும் கடைசி சுலோகத்தில் குறிப்பிடுகிறார் —

प्रातर्लिङ्गमुपापतेरहरहः संदर्शनात्स्वर्गदं

मध्याह्ने हयमेधतुल्यफलदं सायंतने मोक्षदम् ।

भानोरस्तमये प्रदोषसमये पञ्चाक्षराराधनं

तत्कालत्रयतुल्यमिष्टफलदं सद्योऽनवद्यं दृढम् ॥ ४६ ॥

ப்ராதர் லிங்கமுமாபதேரஹரஹ ஸ்ஸந்தர்ஸநாத் ஸ்வர்கதம்
மத்யாந்ஹே ஹயமேத துல்ய பலதம் ஸாயந்தநே

மோக்ஷதம் ।

பானோரஸ்தமயே ப்ரதோஷ ஸமயே பஞ்சாக்ஷராராதநம்
தத்காலத்ரய துல்யமிஷடபலதம ஸதயோநவத்யம்
த்ருடம் ||

அஹ்ஃ-ஒவ்வொரு நாளும் ப்ராத:-காலையில் சந்தர்ஷனா-
நன்கு தரிசனம் செய்வதால் உமாபதே:-பரமேசவரனுடைய
லிங்-லிங்கம் ச்ரீத்-ஸவாக்கததையளிகின்றது. மஹா-
நடுப்பகலில் ஹமேதத்யுதய-அசுவமேத யாகத்திற்குச் சம
மான பலனையளிகிறது. சாயந்தன-சாயங்காலத்தில் மோக்ஷ-
மோக்ஷத்தைத் தருகிறது. மானோ: அஸ்தமயே-சூரியன் அஸ்த
மிக்கும் பொழுதும் ப்ரதோஷசமயே-பிரதோஷ காலத்திலும் பஞ்ச-
க்ஷராராதந-பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தால் ஆராதிப்பது சத:-
உடனேயே அநவத்ய-குற்றமற்றதாயும் தத்-நிலைத்து நிற்ப
தாயும் தத்காலத்யுதய-அநத முன்று காலங்களிலும் ஏற்படும்
பலனுக்கு ஒப்பாகவும் உள்ள த்ருத-விரும்பிய பலனைத்
தருகின்றது

பார்வதீ பதியான பரமேசவரனுடைய லிங்கத்தை
தினந்தோறும் கால வேளையில் தர்சனம் செய்வதால்
ஸவர்ககம் கிடைக்கிறது. மத்யான வேளையில் தர்சனம்
செய்வதால் அசுவமேதம் என்ற வேள்வியைச் செய்வதால்
உண்டாகும் பலனுக்கு ஒப்பான சிறந்த பலன் உண்டா
கிறது. சாயங்காலத்தில் தரிசித்தால் மோக்ஷமேற்படுகிறது.
சூரியன் அஸ்தமிக்கும்பொழுதும் பிரதோஷ வேளையிலும்
பஞ்சாக்ஷர ஆராதனை செய்வதால் மூவேளைகளிலும் தாசனம்
செய்வதால் யாதுபயன் ஏற்படுமோ அதுபோன்ற விரும்பிய
பலன் எல்லாம் உடனேயே கிடைக்கின்றது. அது கலங்க
மற்றதாயும் என்றும் நிலைத்ததாயும் இருக்கும். (46)

ஸ்ரீ மிருத்யுஞ்ஜயமானஸிக பூஜா ஸ்தோத்திரம்

முற்றிற்று.

॥ श्रीः ॥

॥ दशश्लोकीस्तुतिः ॥

தசஸ்லோகீஸ்துதி

[இந்த ஸ்தோத்திரத்தின் பெயரிலிருந்தே இது பத்து சுலோகங்கள் கொண்டது எனபதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம் இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் ஒவ்வொரு சுலோகத்தின் கடைசிப் பாதத்திலும் 'तस्मिन् मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि' (தஸமின் மே ஹருதயம் ஸுகேன ரமதாம் ஸாமபே பரப்ரஹ்மணி- அந்த அம்பிகையுடன் கூடிய பரமேசுவரனிடம் என் மனது ஸுகமாக விளையாட்டும்) என்று காணப்படுகிறது முதல் சுலோகத்தில் மட்டும் எட்டு வேற்றுமை (வீபக்தி) களையும் காட்ட வந்தபடியால் இதே வாக்யம் காணப்படாவிட்டாலும் 'मम रतिः साम्बे परब्रह्मणि' என்று இதன் கருத்து காணப்படுகிறது. இதில் தரிபுர ஸமஹாரம், காமதஹனம், தன் நேத்ரத்தை ஸமாப்பித்த விஷ்ணுவுக்கு அனுக்ரஹம் செயதது, ப்ரஹ்மாவின் சிரஸ்ஸைக் கொய்தது, காலகூட பக்ஷணம் முதலிய லீலைகளின் மூலம் பரஹ்மா முதலான யாவருக்கும் நனமை புரிந்த ஸாமபனே உயாந்த தெய்வம் என்பதைக் காட்டி அவரிடமே என மனது நிலைத்து, இன்புறட்டும் என்று வேண்டுகிறார். ஒன்பதாவது சுலோகத்தில் மாணடூக்யோபநிஷத்தின் கருத்தைக் காட்டுகிறார்]

साम्बो नः कुलदैवतं पशुपते साम्ब त्वदीया वयं

साम्बं स्तौमि सुरासुरोरगणाः साम्बेन सन्तारिताः ।

साम्बायास्तु नमो मया विरचितं साम्बात्परं नो भजे

साम्बस्यानुचरोऽस्म्यहं मम रतिः साम्बे परब्रह्मणि ॥ १ ॥

ஸாம்போ ந: குலதேவதம் பாஸுபதே ஸாம்ப த்வதீயா

வயம்

ஸாம்பம் ஸ்தௌமி ஸுராஸுரோரக கணா: ஸாம்பேன

ஸந்தாரிதா: ।

ஸாம்பாயாஸ்து நமோ மயா விரசிதம் ஸாம்பாத பரம்
 நோ பஜே
 ஸாம்பஸயா நுசரோஸமயஹம் மம ரதி: ஸாம்பே
 பரப்ரஹ்மணி ||

ந:-நமக்கு சாம்ப:-அம்பிகையுடன் விளங்கும் பரமேச
 வரன் குலதேவதம்-குலத்தைக் காகும் கடவுள் பசுபதி-பசுக்
 களின் (பிராணிகளின்) தலைவனே! சாம்ப-அம்பிகையுடன்
 கூடிய பரமேசவரனே! வய்-நாங்கள் எல்லோரும் தவதீய:-
 உன்னைச் சேர்ந்தவர்கள் சாம்ப-அம்பிகையுடன் கூடிய
 பரமேசவரனை ஸுமி-துதிக்கிறேன் சூரசூரோரகா:-தேவா
 கள், அஸ்ரர்கள், நாகங்கள் இவர்களின் கூட்டங்கள்
 எல்லாம் சாம்பேன-அம்பிகையுடன் கூடிய பரமேசவரனால்
 சந்தாரித:-கரையேற்றப்பட்டார்கள் மயா-என்றால் விரசித:-
 செய்யப்பட்ட நம:-வணக்கம் சாம்பாய-ஸாமபனின் பொருட்டு
 அஸ்து-இருக்கட்டும் சாம்பாபர-அம்பிகையுடன் கூடியபரமேச
 வரனைக் காட்டிலும் வேறு ஒருவரையும் நம: நான் போற்ற
 மாட்டேன் அஹ்-நான் சாம்பாய-அம்பிகையுடன் கூடிய பரமேச
 வரனுடைய அநுசர:-பணியாளாக அஸி-இருக்கிறேன் சாம்பே-
 அம்பிகையுடன் கூடிய பரமேசவரனான பரவ்ரஹ்மணி-எங்கும்
 நிறைந்துள்ள பரமபொருளிடம் மம-எனக்கு ரதி:-பிரியம்
 (இருக்கிறது)

பரமேசவரன் அம்பிகையுடன் சேர்ந்து உலகனைத்தை
 யும் படைத்துக் காத்தருள்கின்றான். அம்பிகையுடன் கூடிய
 பரம் பொருளே எல்லா வல்லமையும் பெற்று விளங்குகிறான்.
 அவனே எனது குலத்தைக்காக்கும் கடவுள். நாமெல்லோரும்
 பசுக்கள் ஏனெனில் அறியாமை என்னும் காரிருளில் அல்லல
 படும் நமக்கும் விலங்குகளுக்கும் வித்யாசம் எதுவும் இல்லை.
 அவைகளும் உணவு, தூக்கம், சிறறின்பம் முதலிய
 வற்றில் ஈடுபடுகின்றன. நாமும் அவ்வித உணாசசிகளை
 உடையவர்களாய் இன்ப துன்பங்களுக்கும் உழலுகின்றோம்
 இதையே பசுபதி-பசுக்களைக் காக்கின்ற கோபாலன்

எவ்வாறு அவைகளை ஆபத்தினின்றும் இரகித்து அவை களுக்குரிய இடத்திற்கு ஓட்டிக்கொண்டுபோகிறோ அவ் வாறே பரமேஸ்வரனும் நமமைப் பல இன்னலகளினின்றும் விடுவித்து பாசத்தைப்போக்கி பரமபதத்தை அடையச் செய்கிறான். ஆதலால் நாமனைவரும் அப் பசுபதியைச் சார்ந்தவர்கள். அவனாலேயே கணககற்ற பகதர்கள் துன்பக கடலிலிருந்து கரையேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். தேவர்களும் அஸுரர்களும் நாகர்களும் அவருடைய அருளாலேயே இன்னல்கள் நீங்கி நன்மை பெற்றனர். அவ்வாறு விளங்கும் அம்பிகையின் பதியான பரமேச வரனுக்கு நான் வணக்கம் செலுத்துகிறேன். அம்பிகா பதியான பரமேசுவரனைக் காட்டிலும் வேறு ஒருவரையும் நான் பஜிக்கமாட்டேன். ஏனெனில் நான் பரமேஸ்வர னுடைய வேலையாள. அம்பிகையின் பதியான பரமேச வரனை எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருள். அவனிடம் என் மனதுட்பட்டும்.

மாயா ஸம்பந்தமற்ற ஸசசிதானந்த வடிவம்தான் பரப்ரஹ்மம் என்பது. அந்த நிலையில் ஜகத் ஸ்ருஷ்டியோ, ரக்ஷணமோ, அனுகரஹமோ, லீலாவிலாஸமோ ஒன்றும் கிடையாது அது மனதிற்கும், வாக்குக்கும் எட்டாதது. அதில மனதைச் செலுத்துவதோ, ஸதோத்திரம் செய்வதோ முடியாதகாரியம் இங்கு, தான் ஸதுதிசெய்யும் பரப்ரஹ் மத்தில மனது இனபுறறிருக்கவேண்டுமென வேண்டுகிறார். ஆகவே இங்கு பரப்ரஹ்மம் எனபது பக்தர்களை அனுகரஹிப்பதற்காக மாயையுடன் சேர்ந்து தன் இச்சைப் படி சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்ட ஸகுணமான பரமேச வரனைக் குறிகிறது குழந்தைகளிடம் மிகுந்த வாத்ஸலயம் கொண்ட ஜகன்மாதாவான அம்பிகையுடன் சேர்ந்திருந் தால்தான் தாயின் சிபார்சால் நாம் செய்த குற்றங்களை மன்னித்து பரமேசுவரன் கிருபைபுரிவார். அதனால்தான் இங்கு ஸாம்ப பரமேசுவரனை வேண்டுகிறார்.

இங்கு நிராகுண வஸதுவைக குறிப்பிடும் 'பரப்ரஹ்மி' என்ற பதத்திற்கு 'சாஸ்வ' என்பது விசேஷணமாகக்

கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் நிர்குணமும் ஸ்குணமும் வெவ்வேறல்ல, ஒரே தத்வமதான் என்பதைக் காட்டுகிறார். உள்ளது நிராகுணமதான் அதுவே உண்மைப்பொருள். அதுவே வாஸ்தவமல்லாத மாயையால ஸ்குணமாகத் தோற்றம் அளிக்கிறது. பலவித வேஷங்களுடன் பிரஜைகளுக்கு மஹாராஜனாக காஷியளிக்கும் மனிதனே எல்லாவற்றையும் களைந்து அநதப்புரத்தில் மஹாராணிககு சுத்த ஸவருபனாகக் காஷியளிக்கின்றான்

இந்த சுலோகத்தில் 'எனக்கு ஸாம்ப பரமேசுவரிடம் ப்ரீதி இருக்கட்டும்' என்று கூறுகிறார். இதையே சற்று விரிவாகப் பின் சுலோகங்களில் என் மனது ஸுகமாக ஸாம்பனிடம் ரமிககட்டும் என்று கூறுகிறார் உலகில் எல்லோருக்கும் மனைவி, குழந்தை, பணம் முதலியவற்றில் மிகுந்த ப்ரீதி இருக்கிறது. இது இருக்கும்வரை பகவானிடம் ப்ரீதி ஏற்படாது இவை கிடைப்பதற்காக ஒரு சமயம் பகவானிடம் ப்ரீதி வைத்தாலும் அது ஸ்திரமாக இருக்காது அவை கிடைத்தவுடன் விலகிவிடும் ஆகவே பகவானிடம் நிரதிசயமான ப்ரீதி ஏற்படவேண்டுமானால் அவருடைய கல்யாண குணங்களைத் தெரிந்து கொள்வதுடன் உலக விஷயங்கள் யாவற்றிலும் பூண வைராக்யம் ஏற்படவேண்டும். காமுகன் மனம் எப்பொழுதும் அனாயாஸமாக பெண்களிடம் செலவதுபோல் பகவானிடம் ஸுகமாக மனம் நிலை பெற்றிருக்கவேண்டும். இதையே இங்கு வேண்டுகிறார்.

இந்த தசஸ்லோகீஸ்துதி ஸாராதூல விக்ரீடதம் என்ற சந்தஸில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த முதல சுலோகத்தில் ஏழு வேற்றுமைகளின் ப்ரயோகமும் அவைகளின் பொருளும் நன்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இதனால் இதைப் படிப்பவர்களுக்கு பகதியேற்படுவதுடன் ஸம்ஸ்கிருதபாஷா ஞானமும் நன்கு ஏற்படும். (1)

(அ) த்ரிபுரஸம்ஹாரம் செயது தேவாகளைக் காப்பாற்றிய வரலாற்றைக் கூறுகிறார்:-

विष्वाद्याश्च पुराण्यं सुरगणाः जेतुं न शक्ताः स्वयं
 यं शंभुं भगवन्वयं तु पशवोऽस्माकं त्वमेवेश्वरः ।
 स्वस्वस्थाननियोजिताः सुमनसः स्वस्था बभूवुस्तत-
 स्तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ २ ॥

விஷ்ணவாத்யாஸ்ச புரத்ரயம் ஸுரகணா ஜேதும்
 ந ஸக்தா : ஸ்வயம்
 யம் ஸம்பும் பகவன் வயம் து பஸுவோஃஸமாகம்
 த்வமேவேஸ்வர: ।
 ஸ்வஸ்வஸ்தாநநியோஜிதா: ஸுமநஸ : ஸ்வஸ்தா
 பபூவுஸ்தத:
 தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸுகேந ரமதாம் ஸாம்பே
 பரப்ரஹ்மணி ॥

विष्वाद्याः-விஷ்ணு முதலிய सुरगणा च-தேவர்களுடைய கூட்டங்களும் पुराण्यं-முன்றுபட்டினங்களையுடைய திரி புரர்களை स्वयं-தாங்களாகவே जेतुं-வெல்ல न शक्ताः-இயலாதவர்களாக यं शंभुं-எந்த சிவ பெருமானை 'भगवन्-எல்லாவல்லமைகளும் வாய்ந்தவனே वयंतु-நாங்களோ எனில் पशवः-பசுக்கள் अस्माकं-எங்களுக்கு त्वमेव-நீயே ईश्वर-ரக்ஷகன்' (என்று உரைத்தனரோ) ततः-தரிபுரஸமஹாரம் செய்தபின் स्वस्वस्थाननियोजिताः-தங்கள் தங்கள் பதவிகளில் அமர்த்தப்பட்ட सुमनसः-தேவர்கள் स्वस्था: बभूवुः-ஸ்வஸ்தர்களாக ஆனார்களோ तस्मिन्-அப்படிப்பட்ட साम्बे-அம்பிகையுடன் கூடிய परब्रह्मणि-பரம்பொருளிடத்தில் मे-என்னுடைய हृदयं-மனம் सुखेन-ஸுகமாக रमताम्-விளையாட்டும்.

முன் ஒரு ஸமயம் தாரகாஸுரன் குமாரர்களான தாரகாக்ஷன், கமலாக்ஷன், வித்யுன்மாலி இம்மூவரும் பிரஹ்மாவின் வரபலத்தால் தங்கம், வெள்ளி, இரும்பு இவைகளால் தனித்தனியாக முன்றுபுரங்களை நிரமாணித்துக் கொண்டு அவைகளுடன் ஆகாசத்தில் பறந்து வந்து அமர்ந்து உலகைத்துன்புறுத்தி வந்தனர். தேவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து அவர்களுடன் சண்டையிட்டுத்தோல்வி

அடைந்தவர்களாய் தங்கள் ஸ்தானங்களை இழந்து தேவ
லோகத்தை விட்டு மேரு மலையில் ஒளிந்துகொண்டு தவம்
செய்தனர். நேரில் தாசனம் கொடுத்த பரமேசுவரனிடம்
தாங்கள் படும் துன்பத்தைச் சொல்லி முறையிட்டனர்.
'ப்ரபோ, நாங்கள் எல்லோரும் பசுக்கள். நீயோ பசுபதி.
எங்கள் துன்பத்தைப் போக்குவது உம கடமையல்லவா!
உலகைத் துன்புறுத்திவரும் அஸுரர்களை யழித்து எங்களைக்
காப்பாற்றவேண்டும் வேறுகதியிலலை' என்று வேண்டினர்.
பிறகு பகவான் புறப்பட்டு யுத்தத்தில் த்ரிபுரர்களை
ஸம்ஹாரம் செய்து தேவர்களின் துன்பத்தைப் போக்கி
அவரவா பதவியில் தேவர்களை நிலைநிறுத்தினான். பிறகு
பரமேசன் கிருபையால தேவர்கள் இழந்த தங்கள் ஸ்தானங்
களை மீண்டும் பெற்று ஸ்வஸ்தாகளாகி (ஸ்வாகலோகத்தில்
வஸிப்பவர்களாகவும் தங்கள் தங்கள் இடங்களில்
இருப்பவர்களாகவும் ஆகி) ஆனந்தம் அடைந்தனர்.
இவ்வாறு ஒருவராலும் செய்ய முடியாத த்ரிபுர
ஸம்ஹாரத்தைச் செய்து உலகைக் காப்பாற்றிய ஸாம்ப
னிடத்திலேயே என் மனம் இன்பம் அடையவேண்டும் (2)

(அ) த்ரிபுரஸம்ஹாரத்தில் தேவர்கள் செய்த
பணிகளைக் கூறுகிறார்:—

क्षोणी यस्य रथो रथाङ्गयुगलं चन्द्रार्कविम्बद्वयं
कोदण्डः कनकाचलो हरिरभूद्भागो विधिः सारथिः ।
तूणीरो जलधिर्हयाः श्रुतिचयो मौर्वी भुजङ्गाधिपः
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ३ ॥

கேஷாணீ யஸ்ய ரதோ ரதாங்க யுகளம் சந்த்ரார்க்க
பிம்பத்வயம்
கோதண்ட: கனகாசலோ ஹரிரபூத் பாணோ விதி: ஸாரதி: ।
தூணீரோ ஜலதிர் ஹயா: ஸ்ருதிசயோ மௌர்வீ புஜங்காதிப.
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸுகேந ரமதாம் ஸாம்பே
பரப்ரஹ்மணி ।

यस्य-எவனுக்கு क्षोणी-பூமி रथः-தேராகவும் चन्द्राकंबिम्ब
द्वयं-சந்திர சூரியர்களுடைய இரண்டு பிம்பங்களும் रथाङ्ग-
युगल-தேரின் இருசக்கரங்களாயும் कनकाचलः-மேரு மலை
कोदण्डः-வில்லாகவும் हरिः-விஷ்ணு बाणः-கணையாகவும்
विधिः-நான் முகன் सारथिः-தேரோட்டியாகவும் जलधिः-
ஸமுத்திரம் तूगीर-அம்புறுத்தூணியாகவும் श्रुतित्रयः-நான்கு
வேதங்களும் हयाः-குதிரைகளாகவும் भुजङ्गाधिपः-பாம்பு
களுக்கு அரசனாகிய வாசுகி मौर्वी-நாண்கயிருகவும் अमृत-
ஆயிற்றோ तस्मिन्-அந்த साम्ने-அம்பிகையுடன் கூடிய
परब्रह्मणि-பரம்பொருளிடத்தில் मे-என்னுடைய हृदयं-மனம்
सुखेन-ஸுகமாக रमताम्-விளையாட்டும்.

த்ரிபுரர்களால் துன்புறுத்தப்பட்ட தேவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து பகவானிடம் முறையிட்ட பொழுது மஹேசன் “அரக்கர்களுடன் சண்டையிடுவதற்கு படைக் கலங்கள் வேண்டுமே. அவை இருந்தால் யுத்தம் செய்து அரக்கர்களை அழிக்கலாம்” என்று கூறினார். த்ரிபுர ஸம்ஹாரம் செய்ய தேவர்கள் சிறிதும் சக்தியற்றவர்கள் என்பதும், வேறு உதவியோ, முயற்சியோ ஒன்றும் இல்லாமல் சும்மா இருக்கும் நிலையிலேயே தான் ஒருவனே அவர்களை அழிக்கமுடியும் என்பதும் உலகிற்கு வெளிப்பட வேண்டும் என்பது ராசனின் கருத்து. ராசன் வார்த்தையைக் கேட்ட தேவர்கள் “இந்த அஸுரர்களை அழிக்க தங்கள் படைக்கலங்களுக்கு வலிமை போதாது. தாங்களே படைக் கலங்களின் உரு எடுத்துக்கொண்டு தங்கள் சக்தியின் மூலம் அஸுரர்களை அழிக்க ராசனுக்கு உதவிசெய்ய வேண்டும்” என எண்ணினர். உடனே பூமியைத் தேராகவும், ஸூர்யனையும் சந்திரனையும் இரு தேர்ச்சக்கரங்களாகவும், நான்கு வேதங்களையும் குதிரைகளாகவும், பிரஹ்மாவை ஸாரதியாகவும், மேரு மலையை வில்லாகவும், விஷ்ணுவை அம்பாகவும் வாஸுகியை ஞாண் கயிருகவும், ஸமுத்திரத்தை அம்புராத்தூணியாகவும், ஆக்கி ஸஜ்ஜப் படுத்தினர். பரமேசுவரனும் தேரில் ஏறிக்கொண்டு எல்லாவற்றையும் கைக்கொண்டு த்ரிபுரர்களுடன் சண்டை

யிடத் தயாரானார். ஆனால் இந்தப் படைக்கலங்களைக் கொண்டு சண்டையிட முடியவில்லை. அதனதன் காரியத்தைக்கூட அவைகள் செய்யவில்லை. பாணமாக அமைந்த விஷ்ணு காத்தறகடவுளானபடியால் ஸமஹாரம் செய்ய விருமபவில்லை. தேர்ச சககரங்களாக அமைந்த ஸுராய சந்திரர்கள் ஒரே சமயத்தில் ஒரே பககமாகச் செல்லவில்லை. வேதங்களாக அமைந்த குதிரைகள் தேரில் இருக்கும் பகவானையே பார்த்து நிறகின்றன. எதிர்புறமாகச் செல்லவில்லை. இந்த நிலைமையைப் பார்த்து மஹேசன் சிரித்தார். அந்த சிரிப்பினாலேயே அரக்கர்கள் சாம்பலாகி விட்டனர்.

‘क्रियासिद्धिः सत्वे भवति महतां नोपकरणे’ என்று ஓர் கவி இதே கருத்தைக் கூறுகிறார். இவ்வாறு ப்ரஹ்மாதி தேவா களும்கூட படைக்கலமாகி எவருக்கு ஸேவைசெய்தனரோ, எவா ஒருவருடைய உதவியுமில்லாமல தானும் சிரமப் படாமல சிரிப்பினாலேயே அரக்காகளை அழித்தாரோ, அந்த ஸாம்பனிடம் என் மனம் நிலைத்து இன்பம் அடையட்டும்.

இந்த த்ரிபுரஸம்ஹாரம் என்பது வேறொரு தத்வாத் தத்தையும் வ்யங்க்யமாகப் புலப்படுத்துகிறது சரீரத்திற்கு ‘புரம்’ என்ற பெயர் கீதையிலும் உபநிஷத்திலும் காணப் படுகிறது. ‘नवद्वारे पुरे’ ‘पुरमेकादशद्वारं’ ஸ்தூலம், ஸுக்ஷ்மம், காரணம் என்று மூன்று சரீரங்கள். ரக்தம், மாம்ஸம் முதலியவை ஸ்தூலம். ஐந்து பிராணன்கள், ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள், ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள் மனம், புத்தி இவை ஸுக்ஷ்ம சரீரம். அக்ஞானம் காரண சரீரம். இவைகளால தான் நாம் துன்புறுகிறோம். இந்திரியங் களிலும் மனதிலும் ஏறபடும் ராஜஸ தாமஸ விருத்திகளே அஸுரர்கள். இவைகளால மேலும் மேலும் பல பல கீழ்ப் பிறவிகளையடைந்து அல்லலபடுகிறோம். ஸாத்விக விருத்தி களே தேவர்கள். அவைகளால பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை தியானித்து தத்வத்தை அறியமுற்பட்டால் மஹேசன் கிருபைகூர்ந்து ஞானத்தை அருள்கிறார். ज्ञानमिच्छेन्महेश्वरात् ஞானம் ஏற்பட்டால் முப்புரங்களும் அழிந்துவிடுகின்றன.

மறுபடியும் பிறவி ஏற்படுவதில்லை. ஸ்வஸ்தனாக
ப்ரஹ்மானந்தத்தை அடைகிறான். (3)

(அ) காமதஹனம், ப்ரஹ்மசிரஸ்சேதம், விஷ்ணு
நேத்ரத்தால பூஜித்தது, இவைகளால ஸாமபனினை
உத்கர்ஷத்தைக் காட்டுகிறார்:—

येनापादितमङ्गजाङ्गभसितं दिव्याङ्गरागैः समं
येन स्वीकृतमञ्जसम्भवशिरः सौवर्णपात्रैः समम् ।
येनाङ्गीकृतमच्युतस्य नयनं पूजारविन्दैः समं
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ४ ॥

யேநாபாதிதமங்கஜாங்க பஸிதம் திவயாங்கராகை. ஸமம்
யேந ஸ்வீக்ருதமபஜஸம்பவ ஸிர: ஸௌவாண பா தரை:
ஸமம் ।

யேநாங்கீக்ருதமச்யுதஸ்ய நயநம் பூஜாரவிநதை. ஸமம்
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸங்கேந ரமதாம் ஸாம்பே
பரப்ரஹ்மணி ॥

யேந-எநத பரமேச்வரனூல் அஜ்ஜாஜ் பஸிதம்-மன்மதனுடைய
உடலின் சாம்பல दिव्याङ्गरागै:-திவயமான வாசனைப் பூச்சு
களோடு समं-ஸமமாக அபாதிதம்-செய்யப்பட்டதோ யேந-எநத
பரமேசுவரனூல் அஜ்ஜஸம்பவ-தாமரையிலிருந்து உண்டான
நான்முகக்கடவுளின் शिर:-தலை सौवर्णपात्रै:-தங்கத்தினூல்
செய்யப்பட்டபாத்திரங்களுக்கு समं-ஸமமாக स्वीकृतं-
ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதோ யேந-எநத பரமேசுவரனூல் अच्यु-
तस्य--விஷ்ணுவின் नयनं-கண் पूजारविन्दै:-பூஜைக்கு கந்த
தாமரைகளுக்கு समं-ஸமமாக अङ्गीकृतं-அங்கீகரிக்கப்
பட்டதோ तस्मिन्-அப்படிப்பட்ட साम्बे-அம்பிகையுடன்
கூடிய परब्रह्मणि-பரம்பொருளிடத்தில் मे-என்னுடைய हृदयं-
மனம் सुखेन-ஸுகமாக रमताम्-இன்புற்றிருக்கட்டும்.

காமத்தை உண்டுபண்ணி உலகம் முழுவதையும்
அடக்கியாளும் மன்மதன் தனியாக வீற்றிருக்கும் பரம
சிவனையும் தன்வசமாக்க எண்ணி மலரம்புகளை எய்தான்.

அவர் மனதிலும் காமம் எழும்படி முயற்சித்தான். ஆனால் அவர் நெறறிக்கண்ணைத்திறக்கவே அதிலிருந்து கிளம்பிய தீபபொறியால காமன் எரிந்துபோனான். காமனது உடல சாம்பலையே சிறந்த வாசனைப்பொடியாக எண்ணி தன் சரீரத்தில பூசிக்கொண்டா உலகில காமனை ஜயித்தவர் ஈசுவரன் ஒருவரே.

ஆதியில பிரஹ்மாவுக்கும் ஐந்து தலைகள் இருந்தன. அதனால் அவர் “உலகை ஸிருஷ்டிகும தானே மேலான தெய்வம் தனக்கு மேற்பட்டவர் ஒருவரும் இல்லை” எனச் செருக்குறறிருந்தார் அவருடைய கர்வத்தைப் போக்கி அனுகரஹம் செய்வதற்காக அவர் எதிரில பரமேசன் ஜயோதிருபமாகத்தோன்றி அதன் நடுவில உமாமஹேசுவர னாகவும் காக்கி கொடுத்தார். அதைக்கண்டும் அஹந்தை நீங்காமல மஹேசனைப்பலவாறு இகழ்ந்து பேசினார். உடனே சினங்கொண்டு தன்னை இகழ்ந்து பேசிய தலையை மட்டும தன் நகத்தால் கொய்தார் அதன்பின் அவர் நான்முகராய விட்டார். பிறகு காவம் நீங்கப்பெற்று ப்ரஹ்மா மஹேசனின் காலில விழுந்து வணங்கி பலவாறு துதித்து அவர் அருளைப்பெற்றார் அந்ததலையை தங்கப் பாததிரத்தைப்போல கையில வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் பரமசிவன். படைத்தற்கடவுளான பிரஹ்மாவையும் அடக்கியவர் ஸாம்பனே.

விஷ்ணுவின் சக்ரம் ததீசிமுனிவரிடம் பிரயோகிக்கப் பட்டு ஒடிந்து போயவிடவே அமமாதிரி மறனோர் சக்ராயுதம் பெறுவதற்காக விஷ்ணு பரமேசனை தினமும் ஆயிரம் தாமரைகளால பூஜித்து வந்தார். ஒருநாள ஈசுவர ஸங்கல பத்தால ஒரு தாமரைப்பூ மறையவே அாசனை முடியும் சமயத்தில் ஒரு புஷ்பம் குறைந்திருப்பதை அறிந்த விஷ்ணு தாமரை போன்ற தமது ஒரு நேத்ரத்தைப் பிடுங்கி அதைக் கொண்டே பகவானை அாசசித்து பூஜையை முடித்தார். ஸந்தோஷம் அடைந்த மஹேசுவரன் நாராயணனுக்குக் கண்ணைக்கொடுத்து மிகுந்த சக்தியுள்ள சக்ராயுதத்தையும் தந்தருளினார். காத்தற்கடவுளான விஷ்ணுவுக்கும்

அனுக்ரஹம்செய்த மூர்த்தி ஸாம்பனே. அவரிடம் என்மனது
நிலைத்திருக்கட்டும். இதைப்பற்றி விரிவாக ஏழாவது
சுலோகத்தில் காணலாம். (4)

(அ) மேலும் சிவோத்கர்ஷத்தைக் காட்டுகிறார் :—

गोविन्दाधिकं न दैवतमिति प्रोचार्य हस्तावुभा-

बुद्धृत्याथ शिवस्य संनिधिगतः व्यासो मुनीनां वरः ।

यस्य स्तम्भितपाणिरानतिकृता नन्दीश्वरेणाभव-

त्तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ५ ॥

கோவிந்தாததிகம் ந தைவதமிதி ப்ரோசசார்ய

ஹஸ்தாவுபா -

வுத்த்ருத்யாத ஸிவஸ்ய ஸநநிதிகத: வ்யாஸோ

முநீநாம் வர: ।

யஸ்ய ஸ்தம்பித பாணிராநதிகருதா நந்தீஸ்வரேணாபவத்

தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸுகேந ரமதாம் ஸாமபே

பரப்ரஹ்மணி ॥

गोविन्दात् अधिकं-கோவிந்தனைக் காட்டிலும் மேலான
दैवतं-தேவதை ந-இலலை इति-என்று प्रोचार्य-உரக்கக் கூறிக்
கொண்டு अथ-பிறகு उभौ-இரு हस्तौ-கைகளையும் उद्धृत्य-
உயரத் தூக்கி க்கொண்டு शिवस्य-சிவபெருமானுடைய
संनिधिगतः-ஸநநிதியை அடைந்த मुनीनां-முனிவர்களுக்குள்
वरः-சிறந்த व्यासः-வியாஸர் यस्य-எந்த சிவபெருமானுக்கு
आनतिकृता-வணக்கத்தைச் செய்கின்ற नन्दीश्वरेण-நந்தி
தேவனால் स्तम्भितपाणिः-அசைவின்றி செய்யப்பட்ட கைகளை
உடையவராக अभवत्-ஆனாரோ तस्मिन्-அப்படிப்பட்ட साम्बे-
அம்பிகாதேவியுடன் கூடிய परब्रह्मणि-பரம் பொருளிடத்தில்
मे हृदयं-என்னுடைய மனம் सुखेन-ஸுகமாக रमताम्-
விளையாடிக் கொண்டிருக்கட்டும்.

வ்யாஸர் முனிவர்களுள் சிறந்தவர். அவரே நான்கு
வேதங்களையும் வகுத்துக்கொடுத்தவர். அதனாலேயே
அவருக்கு வேதவ்யாஸர் என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று.

மேலும் அவர் பதினெட்டுப் புராணங்களையும் இயற்றியுள்ளார். இவ்வாறு சிறந்து விளங்கும் வியாஸர் 'மஹாவிஷ்ணுதான் எல்லா தேவர்களைக்காட்டிலும் சிறந்தவர். அவரைக்காட்டிலும் மேலானவர் வேறு யாருமில்லை' என உரைத்துக்கொண்டு சிவனுடைய ஸநநிதியையடைந்தார். அவர் தன்னுடைய கருத்தைச் சித்தாந்தப்படுத்தத் தனது இரு கைகளையும் உயரத்தூக்கிக்கொண்டு சிவஸநநிதியிலேயே அவ்வாறு கூறினார். அப்பொழுது நந்திகேசுவரர் சிவனுக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டிருந்தார். அதைக் கண்டவுடன் அவர் வியாஸருடைய கையை ஸ்தம்பிககச் செய்துவிட்டார். உயரத்தூக்கிய கை அப்படியே அசைவற்று இருந்தது கீழே இறக்கமுடியவில்லை. அதனால் வியாஸர் தன்னுடைய கருத்தை நிலைநாட்டமுடியாமல் போய்விட்டது ஆகையால் பரமேசுவரன் ஒருவனே பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன் என்ற மூவருக்கும் மேலானவன். அவனே பரம்பொருள் என்று தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. (5)

(அ) பரமசிவனின் விராட்ரூபத்தையும் தத்வத்தையும் காட்டுகிறார்:—

आकाशचिकुरायते दशदिशाभोगो दुक्लायते
शीतांशुः प्रसवायते स्थिरतरानन्दः स्वरूपायते ।
वेदान्तो निलयायते सुविनयो यस्य स्वभावायते
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ६ ॥

ஆகாஸ்சிகுராயதே தஸ்திஸாபோகோ துகூலாயதே
ஸீதாம்ஸு: ப்ரஸவாயதே ஸ்திரதரானந்த: ஸவரூபாயதே |
வேதாந்தோ நிலயாயதே ஸுவிநயோ யஸ்ய ஸ்வபாவாயதே
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸுகேந ரமதாம் ஸாம்பே
பரப்ரஹ்மணி ||

यस्य-எந்த பரமேசுவரனுக்கு आकाश:-ஆகாயம்
चिकुरायते-தலை மயிராக ஆகின்றதோ दशदिशाभोग:-பத்து
திக்குகளின் பரப்பும் दुक्लायते -- பட்டு வஸ்திரமாக
ஆகின்றதோ शीतांशु: -- குளிர்ந்த கிரணங்களையுடைய

சந்திரன் **प्रसवायते**-(தலையில் சூட்டியுள்ள) மலராக விளங்கு
 கிருளே **स्थिरतरानन्दः**:-என்றும் நிலைத்து நிற்கும் ஆனந்தம்
स्वरूपायते-ஸ்வரூபமாக விளங்குகின்றதோ **वेदान्तः**:-
 உபநிஷத்து **निलयायते**-இருப்பிடமாக இருக்கிறதோ **सुविनयः**-
 நல்ல அடக்கம் **स्वभावायते**-இயற்கையான குணமாகிறதோ
तस्मिन्--அப்படிப்பட்ட **सास्त्रे**--அம்பிகையுடன்கூடிய **पर-**
ब्रह्मणि-பரப் பிரம்மத்தினிடத்தில் **मे हृदयं**-என் மனம் **सुखेन-**
 ஸுகமாக **रमताम्** -களித்திருக்கட்டும்.

பரமேசுவரனுக்கு ஆகாசம் கேசமாக அமைந்திருக்
 கிறது 'வ்யோமகேசன்' என்பது அவனுடைய பெயர்.
 இதன் கருத்து என்னவெனில் பிரபஞ்சம் முழுவதும் அவன்
 சரீரம் என்பது. சரீரம் என்றால் பாதாதிகேசானத அவயவங்
 கள் இருக்கவேண்டும் அதற்காக இவ்வாறு கூறப்பட்டிருக்
 கிறது. உருவமற்ற பரமேசுவரனை மனதில் தியானிப்பதற்
 காக பிரபஞ்சத்தை உருவமாக சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.
 திசைகளே ஆடைகளாக அமைந்துள்ளன திகம்பரன்
 என்று பெயர் திசை ஆடையானால் அதற்குட்பட்ட
 பிரபஞ்சம் முழுவதும் அவனது சரீரம் என்று கிடைக்கிறது
 ஆகாசம் கேசமாக அமைந்ததும் அதில் பிரகாசிகளும்
 சந்திரன் கேசத்தில் சூடிகொள்ளும் மலராக ஆகிருன்.
 சந்திரசேகரர் என்று அவனுக்குப்பெயர். இவை எல்லாம்
 தியானம் செய்வதற்காகக் கலபிககப்பட்டது வாஸ்தவ
 மல்ல. மாயையினால் தோன்றும் பிரபஞ்சம் உண்மையில்லை.
 ஆகவே பிரபஞ்சமாகிய சரீரமும் அவருடைய உண்மை
 ஸ்வரூபமில்லை. வாஸ்தவத்தில் அவருக்கு சரீரமோ,
 உருவமோ ஒன்றும் கிடையாது. ஆனந்தமே அவருடைய
 உண்மை ஸ்வரூபம். உலகில் நாம் விஷயங்களில் பெறும்
 ஆனந்தம் உடனே மறைந்துவிடுகிறது பகவானுடைய
 ஸ்வரூபமான ஆனந்தம் எப்பொழுதும் நிலைத்து இருப்பது,
 ஸத்தானது ஸச்சிதானந்தமே அவன் ஸ்வரூபம். இந்த
 தத்வத்தை உபநிஷத்துக்களின் மூலம்தான் அறிய
 வேண்டும். அவைகளே அவனது இருப்பிடம். விநயமே
 அவரது ஸ்வபாவம், அதாவது ஒரு விகாரமும் இல்லாமல்

சாந்தமான ஸ்வரூபம். இவ்வாறு ஐகத்சரீரியாகவும்
உண்மையில் அசரீரியாகவும் ஆனந்தவடிவமாகவும்
விளங்கும் ஸாம்பனிதம் என் மனது ரமிக்கட்டும். (6)

(அ) மஹாவிஷ்ணுவுக்கு அருள்செய்த லீலையை
வர்ணிக்கிறார்:—

विष्णुर्यस्य सहस्रनामनियमादम्भोरुहाण्यर्चय-

नेकोनोपचितेषु नेत्रकमलं नैजं पदाब्जद्वये ।

संपूज्यासुरसंहतिं विदलयंस्त्रैलोक्यपालोऽभव-

त्तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ७ ॥

விஷ்ணுர் யஸ்ய ஸஹஸரநாமநியமா தமபேருஹா—

னயர்சயன

ஏகோநோபசிதேஷு நேத்ரகமலம் நைஜம் பதாபஜ த்வயே ।

ஸம்பூஜ்யாஸுர ஸம்ஹதிம் விதலயமஸதரைலோக்ய

பரலோடபவத்

தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸுகோந ரமதாம் ஸாமபே

பரப்ரஹ்மணி ॥

सहस्रनामनियमात् -ஆயிரம் திருநாமங்களைச் சொல்லிப்
பூஜை செயதல என்ற நியமத்துடன் அம்மொருஹாணி-தாமரை
மலர்களை அர்ச்சயந்-(தினமும்) பூஜித்தக கொண்டுவுரும்
विष्णु:-விஷ்ணுவானவா एकोनोपचितेषु-(ஒரு நாள்) சேகரிக்
கப்பட்ட புஷ்பங்களில் ஆயிரததுககு ஒன்று குறைவாக
இருக்கும்பொழுது नैजं-தன்னுடையதான नेत्रकमलं-
கண்ணாகிய தாமரையை यस्य -எந்தப் பரமேசனுடைய
पदाब्जद्वये-இரண்டு தாமரைபோன்ற பாதங்களில் संपूज्य-
நன்கு பூஜித்து असुरसंहतिं-அஸுரர்களின் கூட்டத்தை
विदलयन्-நாசம் செய்து கொண்டு त्रैलोक्यपाल:-மூவுலகையும்
காப்பவராக अभवत्-ஆனாரோ तस्मिन्-அப்படிப்பட்ட साम्बे-
அம்பிகையுடன்கூடிய परब्रह्मणि-பரம் பொருளிடத்தில் मे-
என்னுடைய हृदयं-மனம் सुखेन-ஸுகமாக रमताम्-
விளையாட்டும்.

ஒரு சமயம் மஹாவிஷ்ணு தேவர்களுக்குப் பற்பல இன்னலகளை விளைவிக்கும் அஸுரர்களை அழிப்பதற்காகச் சக்ராயுதம் வேண்டிப் பரமேச்வரனைப் பூஜித்து வந்தார். அவர் தினமும் பரமேச்வரனுடைய ஆயிரம் திருநாமாக்களையும் கூறி ஆயிரம் தாமரை மலர்களைக்கொண்டு பரமேசவரனுடைய பாதகமலங்களைப்பூஜித்து வந்தார். இவ்வாறு நியமத்துடன் மஹாவிஷ்ணு பூஜை செய்துகொண்டு வருகையில் ஒருநாள் ஓர் மலர் குறைந்துவிட்டது 999 மலர்கள்தான் இருந்தன. பூஜை நடுவில் எழுந்து சென்று வேறு மலர் எடுத்துவந்தால விரதபங்கம ஏற்படும ஆனாலும் மஹாவிஷ்ணு மனந்தளராது தன்னுடைய தாமரைபோன்ற ஓர் கண்ணைப் பெயாதது எடுத்து அதையே ஓர் மலராக சிவபெருமானுடைய திருவடிகளில் அர்ப்பணம் செய்தாரா. சிவபெருமானும் விஷ்ணுவின் பகதியை மெச்சி அதை ஏற்றுக்கொண்டாரா அப்பொழுது அபரமேசவரன் மஹாவிஷ்ணுவிற்குச் சகரம் என்ற ஆயுதத்தைத் தந்தருளினார். அதன் உதவியால் மஹாவிஷ்ணு அஸுரர்கள் அனைவரையும் அழித்து முவுலகையும் காததாரா அதனால் அவர் முவுலகையும் காக்கவல்லவர் என்ற புகழும் பெற்றாரா. இதனால் எல்லா உலகையும் காத்தருளும் மஹாவிஷ்ணுவும் பரமேசவரனுடைய க்ருபைக்குப்பா தரமானவர். அவருடைய அருள் இருந்தால் நாம் வெற்றிபெறமுடியும் என்பது நன்கு புலனாகின்றது. அவ்வாறு அருள்புரியும் அம்பிகையுடன் கூடிய பரம்பொருளிடத்தில் என் மனம் இன்புறறு இருக்கட்டும். (7)

शौरिं सत्यगिरं वराहवपुषं पादाम्बुजादर्शने

चक्रे यो दयया समस्तजगतां नाथं शिरोदर्शने ।

मिथ्यावाचमपूज्यमेव सततं हंसस्वरूपं विधिं

तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ८ ॥

ஸௌரிம் ஸத்யகிரம் வராஹ வபுஷம் பாதாம்புஜாதாஸநே
சக்ரே யே தயயா ஸமஸத ஜகதாம் நாதம் ஸிரோதர்ஸநே ।

மித்யாவாசமபூஜ்யமேவ ஸததம் ஹம்ஸ ஸ்வரூபம் விதிம்
தஸமின் மே ஹருதயம் ஸுகேந ரமதாம ஸாமபே

பரப்ரஹ்மணி ||

ய:-எந்தப் பரமேசுவரன் வராஹபுங்-பன்றியின் ரூபத்தை
உடையவரும் பாடாம்யுஜாதிர்நே-தாமரைபோன்றதிருவடிகளைக்
காணாத விஷயத்தில் சத்யகிரி-உண்மையாகப் பேசியவரு
மான ஶௌரி மகாவிஷ்ணுவை தயயா-தயவினால சமஸ்தஜகதா-
எல்லா உலகங்களுக்கும் ஶாய்-தலைவனாக சக்ர-செய்தானோ
சிவோதிர்நே -- தலையைக் காணாம விஷயத்தில் சிவ்யாசா-
பொய வாததை பேசியவரும் ஹ்ஸ்வரூப-அன்னப்
பறவையின் ரூபத்தை உடையவருமான விதி-நான்முகனை
சததம்-எப்பொழுதும் அபூஜ்யமேவ-பூஜிக்கத் தகாதவனாகவே
சக்ர-செய்தானோ தஸமின்-அப்படிப்பட்ட சாம்வ - அமபிகை
யுடன்கூடிய பரவ்ராஹி-பரம் பொருளிடத்தில் மே-என்னுடைய
ஹ்ம்-மனம் சுகேந-ஸுகமாக ரமதாம்-விளையாட்டும்

ஒருசமயம் நான்முகனும், பிரஹ்மாவும் நானே
பெரியவன, நானே முதற்கடவுள் என்று வாதாடிச்
சண்டையிட்டனர். அவர்களுக்கு உண்மையை உணராததப்
பரமேசன் அடியும் முடியும் கண்ணுக்குத் தெரியாத பெரிய
ஜோதி வடிவாக அவர்கள் எதிரில் தோன்றினார். இவருக்கு
லிங்கோதபவ மூர்த்தி என்று பெயர் அவரை அவர்களால்
அறிகாதுகொள்ள முடியவில்லை. இந்த உருவத்தின்
அடியையோ, முடியையோ தெரிந்துவருபவர்தான் நம்முள்
பெரியவர் என்று அவர்கள் தீர்மானித்துக் கொண்டனர்.
திருமால் ஓர் பெரிய பன்றியின் வடிவம் தாங்கி நிலத்தைப்
பிளந்துகொண்டு கீழ் உலகங்கள் எங்கு சென்றார். அவர்
நெடுங்காலம் முயன்றும் அசசிவபெருமானின் அடியைக்
காணமுடியவில்லை. பின்னர் அவர் திருமபி வந்து தனனால்
அடியைக்காண முடியவில்லை என்ற உண்மையை வெளி
யிட்டார். நான்முகன் ஓர் அன்னப்பறவையின் உருவம்
தாங்கி உயரப் பறந்து பல ஆண்டுகள் தேடினான்.
ஆயினும் அவனால் அவங்களை அணிகலங்களாகக்
கொண்ட பரமசிவனின் முடியைக் காண முடியவில்லை.

பின்பு அவன் அயர்ந்து முடியைக் காணாமலேயே திரும்பி வந்தான். அவ்வாறு இருந்தும் நான் பரமேசவரனுடைய முடியைக் கண்டுவிட்டேன். ஆதலால் நானே முழு முதற் கடவுள் என்று பொய் உரைத்தாரா. அது கேட்டுச் சினங் கொண்ட சிவபெருமான் அவனை இகழ்ந்து இனி ஒருவரும் உன்னைப் பூஜிக்கமாட்டார்கள் என்று கூறினார் அது முதற் கொண்டு நான்முகனுக்கு எங்கும் பூஜை இல்லாமல் போய விட்டது. உண்மை உரைத்த மஹா விஷ்ணுவை தரிலோக நாதனாகச் செய்தாரா. இவ்வாறு பரஹமா, விஷ்ணு இவர்களாலும் அறிய முடியாத உருவம் கொண்டவர் பரமேசன் அவர்களுக்கு நிகரஹானுகரஹங்களை செய்யும் சக்தி வாய்ந்தவர். அமபிகையுடன் கூடிய அநதப பரமேசவரன் என் மனத்தில எப்பொழுதும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கட்டும் என்னுடைய மனம் அப் பரமேசவரனிடம் இன்புற்று இருக்கட்டும். (8)

(அ) அஷ்டமூர்த்தி ஸவருபத்தையும் துரிய ஸ்வருபத்தையும் காட்டுகிறார் :—

यस्यासन्धरणीजलाग्निपवनव्योमार्कचन्द्रादयः

विख्यातास्तनवोऽष्टधा परिणता नान्यत्ततो वर्तते ।

ओंकारार्थविवेचिनी श्रुतिरियं चाचष्ट तुयं शिवं

तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ९ ॥

யஸ்யாஸன் தரணி ஜலாகநி பவந வயோமாரக சந்த்ராதய:
விக்யாதாஸ்தநவோஸ்டஷ்ட தா பரிணதா நாந்யத

ததோ வர்ததே ।

ஓம்காராத் த விவேசிநி ஸ்ருதிரியம் சாசஷ்ட தூயம் ஸிவம்
தஸ்மிந் மே ஹ்ருதயம் ஸுகேந ரமதாம் ஸாம்பே

பரப்ரஹ்மணி ॥

यस्य-எந்தப் பரமேச்வரனுக்கு विख्याता:-மிகுந்த புகழ்
வாய்ந்த धरणी-பூமி जल-நீர் अग्नि-நெருப்பு पवन-காற்று
व्योम-ஆகாயம் अर्क-சூரியன் चन्द्रादय:-சந்திரன் முதலியன

அஷ்டா-எட்டு வகையாக परिणता:-அமைந்த தனவ:-சரீரங்
களாக आसन्-ஆயினவோ तत:-அவரைக காட்டிலும்
अन्यत्-வேறு ஒன்றும் न वर्तते-இலலையோ ओंकारार्थ-ஓம்
என்ற சொல்லின் பொருளை विवेचिनी-தெளிவாக விளக்கு
கின்ற इयं श्रुति:-இந்த வேதமும் எகதப் பரமேசுவரனை तुर्य
शिवं च-நான்காவது பொருள், சிவம் என்று आचष्ट-
கூற்றிற்றோ तस्मिन्-அப்படிப்பட்ட साम्ने-அம்பிகையுடன்
கூடிய परब्रह्मणि-பரம்பொருளிடத்தில் मे-என்னுடைய हृदयं-
மனம் सुखेन-ஸுகமாக रमताम्-விளையாட்டும்

பரமேசுவரன் எட்டு சரீரங்களையுடையவா. அவை
முறையே நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, வானம், கதிரவன்,
மதி, யஜமானன் என்பவை. பிரபஞ்சம் முழுவதும் இந்த
எட்டுப்பொருள்களில் அடங்கிவிட்டபடியால் இவற்றைக
காட்டிலும் வேறானது உலகில் ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே
பிரபஞ்சம் முழுவதும் பகவானுடைய சரீரம் இந்த பிரபஞ்சத்
திறகு பரமாத்மாவே காரணமானபடியால் காரணத்தைக
காட்டிலும் காரியம் வேறல்ல என்ற நியாயப்படி பிரபஞ்சம்
பரமாத்மாவைக் காட்டிலும் வேறல்ல. தோன்றுவது மாயை
யால் தான். உண்மைப்பொருள் பரமாத்மா ஒன்றுதான்.
இதே கருத்தை பகவத்பா தாள தக்ஷிணாமூர்த்யஷ்டகத்திலும்

भूरम्भांस्यनलोऽनिलोऽम्बरमहर्नाथो हिमांशुः पुमान्

इत्याभाति चराचरात्मकमिदं यस्यैव मूर्त्यष्टकम् ।

नान्यत्किंचन विद्यते विमृशतां यस्मात्परस्माद्विभोः

तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥

என்று காட்டுகிறா இவ்வளவும் வியவஹார் தசையில்
கூறினோம். பரமார்த்த நிலையில் விசாரித்துப் பார்த்தோ
மானால் பிரபஞ்சமே உண்மையில் கிடையாது. ஆகவே
அதன் ஸம்பந்தமும் ஆதமாவுக்கு இல்லை. பரமாத்மா
துரியமான (நான்காவது) பொருள். அதுவே சிவம் என்று
ஓங்காரத்தின் பொருளை விளக்கவந்த மாண்டூக்ய உபநிஷத்

கூறுகிறது. அதாவது: ஸர்வபிரபஞ்சத்தையும் ஓங்கார ஸவருபமாகவும் அதையே ப்ரஹ்மமாகவும் காட்டி, நமக்குப் புரிவதற்காக நான்காகப்பிரித்து வியஷ்டியில் ஜாகரத வஸதையில் ஆதமாவுக்கு விசுவன என்றும் ஸவப்னாவஸதையில் தைஜஸன என்றும் ஸுஷுப்தி அவஸதையில் ப்ராஜஞன என்றும் பெயரும் லக்ஷணங்களும் கூறி இவ்வாறே ஸமஷ்டியில் பிரபஞ்சத்தையே சரீரமாகக் கொண்ட பரமாத்மாவுக்கும் வைசவானரன, ஹிரண்யகாபன், ஸுதிராத்மா என்ற பெயர்களையும் கூறி இரண்டு இடங்களிலும் துரீயமான (நான்காவதான) வஸது ஒன்றே தான் என்றும் அதுவே பரபரஹ்மம் என்றும் சிவம் என்றும் கூறியிருக்கிறது ஆகையால் மாணடுக்ய உபநிஷத்தில ஓங்காரப் பொருளாகக் கூறப்பட்ட துரீயம் சிவன்தான். அந்த சிவனிடத்திலேயே எனமனம் நிலைத்து இன்பமடையட்டும். (9)

(அ) காலகூட விஷத்தைச் சாப்பிட்டு தேவர்களைக் காத்தருளிய லீலையைக் காட்டுகிறார் :—

विष्णुब्रह्मसुराधिपप्रभृतयः सर्वेऽपि देवा यदा

संभूताञ्जलधेर्विषात्परिभवं प्राप्तास्तदा सत्वरम् ।

तानार्ताञ्शरणागतानिति सुरान्योऽरक्षदर्थक्षणा-

त्तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ १० ॥

விஷ்ணு ப்ரஹ்ம ஸுரா திபப்ரப்ருதய: ஸர்வே஽பி தேவா யதா
ஸம்பூதாத் ஜலதேர் விஷாத் பரிபவம் ப்ராப்தாஸததா
ஸத்வரம் ।

தானார்த்தான் ஸ்ரணாகதானிதி ஸுரான்

யோ஽ரக்ஷதர் தக்ஷணத்

தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸுகேந ரமதாம் ஸாம்பே

பரப்ரஹ்மணி ॥

யதா-எப்பொழுது விஷ்ணுப்ரஹ்மஸுராதிபப்ரப்ருதய: -- திருமால்,
நான்முகன், தேவேந்திரன் முதலிய सर्वे देवा: अपि-எல்லா

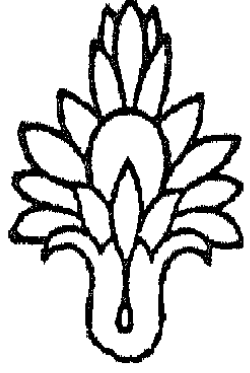
தேவர்களும் கூட ஜலதே: - ஸமுத்திரத்திலிருந்து சம்பூதா-
உண்டான விபா-விஷத்திலிருந்து பரிமவ-பெரும்
துன்பத்தை ப்ராபா:-அடைந்ததாகளோ ததா - அப்பொழுது
சத்வர்-உடனேயே ஆர்தா-பீடிக்கப்பட்டவர்களும் ஶரணா-
கதா- தஞ்சமடைந்தவர்களுமான தா-அந்த சூர-
தேவர்களை ய:-எந்த பரமேசுவரன் அக்ஷயா-அரை
விநாடியில் அரக்ஷ-காத்தருளினாரோ தஸி-அப்படிப்பட்ட
சாஸ்திர-அம்பிகையுடன்கூடிய பரவ்ஷணி-பரம்பொருளிடத்தில்
மே ஹ்ரு-என்னுடைய மனம் சுகே-ஸுகமாக ரமதா-
விளையாட்டும்

ஒருசமயம் அமுதத்தைப்பெற தேவர்களும் அஸுரர்
களும் மந்தரகிரியை மத்தாகவும் வாஸுகியைக் கயிருகவும்
வைத்துக்கொண்டு பாற்கடலைக் கடைந்தனர். அப்பொழுது
அதிலிருந்து முதலில் கிளம்பிய காலகூடமென்ற விஷத்தை
கண்டவுடனேயே உலகைப் படைத்த பிரஹ்மா, அதைக்
காக்கும் பொறுப்புள்ள திருமால், தேவேந்திரன் முதலான
தேவர்கள் அனைவரும் அசமடைந்து நாற்புறங்களிலும்
ஓட ஆரம்பித்தனர். எங்கும் பரவி வரும் விஷஜ்வாலையால்
துன்பமுற்றவர்களாய் மஹாதேவனைச் சரணடைந்தனர்.
அவ்வாறு துயரமுற்றுத் தன்னைச் சரணடைந்த தேவர்
களிடம் பரிவுகொண்ட பரமேசுவரன் அந்த ஹாலாஹல
மென்ற விஷத்தைக் கையில் ஏந்தி அரைவிநாடியில் பருகி
விட்டார் அவ்வாறு அவர் அவ்விஷத்தைப் பருகி
தேவர்கள் அனைவரையும் காத்தருளினார்

இவ்வாறு பறபல தடவைகளில் ப்ரஹ்மாதேவர்
களுக்கும், உலகம் முழுவதற்குமே ஏற்பட்ட பெரிய இன்னல்
களைப் போக்கி பரமேசுவரன்தான் காப்பாற்றியிருக்கிறார்.
வேறு ஒருவராலும் நீக்க முடியவில்லை. அவருடைய ஸவ
ருபத்தை அவர் அருளில்லாவிட்டால் ப்ரஹ்மாதேவர்
களும் அறிந்துகொள்ள முடியாது. பிரபஞ்சம் முழுவதும்
அவர் சரீரம் இவ்வாறு தியானம் செய்தால் எல்லா நன்மை
களையும் பெறலாம். ஆனால் உபநிஷதத்தில் கூறப்பட்ட

பிரணவப் பொருளாயும் பிரபஞ்ச ஸம்பந்தமில்லாததும்,
 மாயாதீதமானதும் துரிய சிவ ஸ்வரூபமானதுமான ஸச்சி
 தானந்தம்தான் அவருடைய உண்மை தத்வம். ஸாம்ப
 பரமேசுவரனை எப்பொழுதும் தியானம் செய்து வந்தால
 அவர் அருளால ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாக ஆகி
 பேரானந்தத்தை யடையலாம். (10)

தசச்லோகீஸ் துதி முற்றிற்று.

॥ श्रीः ॥

॥ श्लोकानुक्रमणिका ॥

श्लोकम्	पङ्क्तिः	श्लोकम्	पङ्क्तिः
अ		ए	
अक्षतैर्धवलैर्दिव्यैः	90	एकेन मुद्रा परशुं	10
अगौरगात्रैरललाट	16	एलाशुण्ठीसहितं	102
अत्यर्थं राजते या	41	क	
अद्राक्षमक्षीणदया	3	कण्ठाश्लेषार्थमाप्ता	52
अपारकारुण्यसुधा	5	कर्पूरचूर्णं कपिलाज्य	95
अस्तोकस्तोत्रशस्तैः	62	कलाभिरिन्दोरिव	7
आ		कान्त्या निन्दितकुन्द	15
आकाशश्चिकुरायते	127	कुर्वन्निर्वाणमार्गं	27
आगत्य मृत्युञ्जय	80	कूटमाण्डवार्ताकं	98
आत्मप्रेम्णा भवान्या	47	केवलमतिमाधुर्यं	99
आनन्दायेन्दुकान्तो	60	कैलासे कमनीयरत्न	79
आनीतेनातिशुभ्रेण	88	क्रुध्यत्यद्वा ययोः स्वा	37
आरभ्य स्मरजयिनः	75	क्रुध्यद्दौरीप्रसादा	29
आलेपवन्तं मदनाङ्ग	11	क्ष	
उ		क्षोणी यस्य रथो	121
उपासकानां त्वमुमा	20	ख	
उपासकानां यदुपासनीयं	1	खट्वाङ्गोदग्रपाणेः	36
उपासते यं मुनयः	14	ग	

கலோகம்	பக்கம்	கலோகம்	பக்கம்
गगनधुनीविमलजलैः	105		
गजवदनस्कन्दधृते	93	पचास्त्रशान्त पंचास्य	86
गुडदधिसहितं	85	पदे पदे सर्वतमो	109
गोविन्दादधिकं न	126	पुत्रागनीलोत्पल	108
च		पुत्रागमल्लिकाकुन्द	106
चण्डीवक्त्रार्पणेच्छोः	35	पुष्टावष्टम्भभूतौ	58
चतुश्चत्वारिंशद्विलस	113	पृथुकुचभर	74
चम्पकपङ्कजकुरवक	91	प्रह्वप्राचीनबर्हिः	66
चारुस्मितं सोमकला	13	प्रातर्लिङ्गमुमापतेः	114
ज		प्रौढप्रेमाकुलाया	51
जगत्त्रयीख्यात	87	भ	
जम्बीरनीराञ्चित	103	भासा यस्य बिलोकी	44
त		भास्वन्मौक्तिकतोरणे	82
तत्त्वार्थमन्तेवसतां	9	भूत्यै दृग्भूतयोः	31
द		भूम्ना यस्यास्तसीम्ना	71
दीव्यन्मूर्धेन्दुखण्डः	76	म	
देयासुर्मूर्ध्नि राज	24	मञ्जरीभूतभोगि	61
दैवतानि कति सन्ति	17	मणिमुकुरे निष्पटले	95
न		मनोज्ञरम्भानव	101
नमो गौरीशाय	110	मन्दारमल्लीकरवीर	83
नागररामठयुक्त	103	मन्दारहमाम्बुज	104
नानाहेमविचित्राणि	88	ममाद्य देवो वटमूल	6
नीराजनं निर्मलदीप्ति	107	माणिक्यकेयूरकिरीट	92
न्यक्कुर्वन्नुर्वराभृत्	43	माणिक्यपादुकाद्वन्द्वे	91

சுலோகம்	பக்கம்	சுலோகம்	பக்கம்
मुक्तातपत्रं शशिकोटि	94	विष्णुब्रह्मसुराधिप	134
मुक्तामुक्ते विचित्रा	55	विष्णुर्यस्य सहस्रनाम	129
मुदिताय मुग्धशशिना	18	विष्णवाद्याश्च पुरत्रयं	120
मौक्तिकचूर्णसमेतैः	106	वैयाघ्री यत्र कृत्तिः	57
य		व्यालम्बिनीभिः परितो	20
यस्ते प्रसन्नामनुस	21	श	
यस्यासन्धरणीजला	132	शर्करामिलितं स्निग्धं	99
याः स्वस्यैकांशपाता	64	शीतलं मधुरं स्वच्छं	98
युग्मे रुक्माब्जपिङ्गे	32	शौरि सत्यगिरं	130
येनापादितमङ्गजाङ्ग	124	श्रीगन्धं घनसार	89
येषां रागादिदोष	69	स	
यो भासा भात्युपान्त	39	संसारे जनिताप	111
र		सत्याः सत्याननेन्दा	67
रक्षोवक्षोविफालं	54	सद्योजाताख्यमास्यं	46
रम्भाचूत	100	साम्बो नः कुलदैवतं	116
राजान्नं मधुरान्वितं	97	सुगन्धिपुष्पप्रकरैः	84
व		सुहितगिरिसुताभ्यः	73
वक्त्रेन्दोर्दन्तलक्ष्म्या	49	सौधे रत्नमये	112
वर्तित्रयोपेतमखण्ड	96	स्वदक्षजानुस्थित	8
विद्राविताशेषतमो	4	ह	
विरिञ्चिमुख्यामर	107	हिङ्गूजीरकसहितं	102
विशुद्धमुक्ताफल	89	हिमाम्बुवासितैस्तोयैः	85